

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 133 κατάλοιπον ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων τετραδίων, περιεχόντων ἀντίγραφα ἐκ κωδίκων τῆς μονῆς Ἱερώων τοῦ Ἀθωνοῦ, ὡς ἀκολούθως :

1) Τετράδιον ἀποτελούμενον ἐκ φύλλων τεσσάρων γεγραμμένων ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὄψεων. Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο ἀρχεται διὰ τοῦ

φ. 46α

Ἄγων οὐ δέχεται σκήψεις· τὰ τέτατα ἐπὶ τῶν μηδὲν δυναμένων εἰ σκήψαιντο καὶ ἄγων πρόφασιν οὐκ ἀναμένει».

καὶ τελευτᾷ

« Ἐγένετο δὲ τι τῷ Ἑρασινάδῃ καὶ περισσότερον, τὸ καὶ κλοπῆς κατηγορηθῆναι τῶν περὶ Ἑλλάσποντον χρημάτων».

Τοῦ ἀντιγραφέντος κειμένου προτάσσεται ἡ ἐξῆς σημείωσις τοῦ Λάμπρου :

« Ἐκ τοῦ Ἱεραριτικοῦ κώδικος 133 φύλ. 46α κ. ε. Ἐν τῇ ἐπομένῃ ἀνεκδότῳ συλλογῇ παροιμιῶν, τῇ γεγραμμένῃ μετὰ τὴν συλλογὴν τοῦ Ζηνοδίου ἐν τῷ κώδικι λείπεται πάντοτε τ' ἀρχικὰ γράμματα ἐκάστης παροιμίας ἅτινα ἐτέθησαν ἐνταῦθα ἐν τῇ ἐπιγραφῇ».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνεται δῆλον ὅτι τὸ τετράδιον τοῦτο περιέχει ἀντίγραφον ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 133 κώδικος τῶν Ἱερώων ἀπὸ φ. 46α καὶ ἐξῆς. Ὁ κώδιξ οὗτος ἀπὸ τοῦ φύλλου 1—15 περιέχει τὴν συλλογὴν τοῦ Ζηνοδίου, ἣτις δὲν σώζεται πλέον ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἀντιγράφῳ.

2) Τετράδιον ἀποτελούμενον ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 74. Τὸ τετράδιον τοῦτο περιέχει τὰ ἐξῆς τρία ἀντίγραφα ἐκ τοῦ Ἱεραριτικοῦ κώδικος 386 :

α) (σελ. 1—63), φ. 176 «Παροιμιαὶ κατὰ ἀλφάβητον».

Ἔρχ. Ἀβουδηνόν ἐπιρρόημα τὸ ἀηδές διὰ τὸ τοὺς Ἀβουδη-
νοὺς μετὰ τὸ δεῖπνον προσάγειν τοὺς ἑαυτῶν παῖδας».

καὶ τελευτᾷ

«Ὁδικὸν ὄρος εἶπ' ἀπέτεκε μὲν ὅταν τις ἐλπίσας μεγάλα
μικροῖς ἐντίχοι.

Ἔρον τίλλων (ἀναφέρεται τοῦτο εἰς τὰ ἐπόμενα ;).

β) (σελ. 64—65). Τὰ λεγόμενα ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Ἔρχ. «Κατὰ πετρῶν σπείρεις. Εἰς οὐρανὸν τοξεύεις».

καὶ τελευτᾷ

«Βατράχοις οἰνοχοεῖς.— Ἀνέμοις γεωργοῖς».

γ) (σελ. 66—74). «Ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ἰβηρικοῦ κώδικος

φ. 191α. «Ἀληθήςτος ἀρχομένη ἀπὸ τὸ δ». Ἄρχεται :

«Βάλ' εἰς κόρακας τούτέστιν εἰς ἀπώλειαν ἀπιθι καὶ φθο-
ράν· τοιοῦτον γάρ τοι τὸ χωρίον οἱ κόρακες βαραθρῶδες»

καὶ τελευτᾷ

«Οὐ φροντὶς Ἰπποκλείδῃ ἐπὶ τῶν ἐπιστρεφόμενων· οὗτος
γὰρ ἐντυχῶν τῷ κηδεστῇ Κλεισθένη μεταμεληθέντι ἐπὶ τῷ
κῆδει ἔφη· Οὐ φροντὶς Ἰπποκλείδῃ».

3) Τετράδιον ἀποτελούμενον ἐκ φύλλων δύο. Περιέχει
ἀντίγραφον ἐκ τοῦ Ἰβηρικοῦ κώδικος ὑπ' ἀριθμὸν 388 φ.751α

Τὸ ἀντίγραφον ἀρχεται :

«Βάλ' εἰς κόρακας. Βάττου σίλφιον ἐπὶ τῶν σπανίας καὶ
πολυτελεῖς τιμὰς λαμβανόντων»

καὶ τελευτᾷ

«Οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου γινώσκεις. Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες
ὕπνώττουςιν».

4) Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ Ἰβηρικοῦ κώδικος 79 φ. 96 κ. ε.
Τὸ ἀντίγραφον ἀποτελεῖται ἐκ 4 φύλλων γεγραμμένων ἐπὶ
ἀμφοτέρων τῶν ὄψεων πλὴν τοῦ τελευταίου μείναντος τε-
λείως ἀγράφου. Τὸ ἀντίγραφον ἀρχεται :

«Γελῶν ἀκράτως δυσπόρους ἕξεις τρόπους.

Γέλωσ συρακούσιος ὁ ἀτακτος»-

καὶ τελευτᾷ

Τὸν Ἰάλλαν κράζεις ἐπὶ τῶν μάτην φωνούντων τινὰς τὸ σκαμβόν»...

Διὰ τούτων περατοῦνται κολοβὰ αἱ παροιμίαι καὶ αἱ ὄνειροκριτικαὶ ἐκφάνσεις, αἱ μετ' αὐτῶν ἀναμειγμέναι ἐν τῷ κώδικι. Εἶνε δὲ γεγραμμέναι αἱ παροιμίαι κατὰ σειρὰν διακρινόμεναι ἀπ' ἀλλήλων διὰ τοῦ γνωστοῦ ἐρυθροῦ ἀρχικοῦ γράμματος».

Τὰ ἀνωτέρω ἀντίγραφα ἐκ κωδίκων τοῦ ἁγίου Ὄρους ἔχον πρό ὀρθαλμῶν ὁ Λάμπρος, ὅστις καὶ ἄλλα ἀντίγραφα συλλογῶν παροιμιῶν εἶχεν ἐκ τοῦ ἁγίου Ὄρους, τὰς ὁποίας ἔβησεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ν. Πολίτου¹⁾ ἀπεφάσισε τὴν ἐκδόσιν συλλογῆς παροιμιῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀντιγράφων τούτων. Οὕτω ἀπετελέσθη τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ἡμετέρου καταλοίου ἀποτελούμενον ἐκ φύλλων 22^ῶ γεγραμμένων ἐπὶ τῆς μιᾶς ὀψευς. Ὅτι δὲ ὁ Λάμπρος προὔτιθετο νὰ ἐκδώσῃ τὴν συλλογὴν ταύτην ἀποδεικνύει οὐ μόνον ἡ ἀντιγραφή τῶν ἀντιγράφων ἀλλὰ καὶ σημειώσεις τις σωζομένη ἐτι ἐν τῷ ἡμετέρῳ καταλοίπῳ, δι' ἧς δίδονται ὀδηγίαι εἰς τὸν τυπογράφον περὶ τοῦ τρόπου τῆς τυπώσεως τῆς συλλογῆς ταύτης.²⁾

Τὴν ὅλην ἐργασίαν διήρρεσεν ὁ Λάμπρος εἰς ἑπτὰ μέρη³⁾

1. Πρὸς Ν. Πολίτου Μελέται περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς γλώσσης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Παροιμίαι τόμ. Α—Δ (1899—1902), πρὸς, ἰδίᾳ τομ. Α σ. η' καὶ ἐξῆς.

2. Ἡ σημείωσις αὕτη καταλαμβάνουσα μίαν σελίδα ἀρχεται ὡς ἀκολούθως:

Ἐὐδηγίαι διὰ τὸν στοιχειοθέτην

Ἐν τῷ Δ αἱ παροιμίαι, ἂν καὶ γεγραμμέναι κάτωθεν μὲ διπλὴν γραμμὴν θὰ γείνωσιν ἀραιαί. Ὅμοίως ἀραιαί θὰ γείνωσιν αἱ παροιμίαι ἐν ὅλῳ τῷ βιβλίῳ κ. ἐ.

3. Ἐν φύλλῳ χάρτου ἔχει ὁ Λάμπρος σημειώσει τὰ μέρη τοῦ ἔργου ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Δ'. Ἀναμφιβόλως τὰ τρία πρῶτα μέρη Α—Γ' θὰ εἶχε γράψῃ ὁ Λάμπρος ἐπὶ ἄλλου φύλλου χάρτου, ὅσαρ ἀπώλεσθη σωθέντος μόνον τοῦ

ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ὀπίθων ἐξήτασα τὰς παροιμίας τῆς συλλογῆς τοῦ Ζηνοβίου ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ κώδικος 133 τῆς μονῆς τῶν Ἰδῆρων. Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 1 τετραδίῳ, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν, ὑπάρχει μόνον ἡ ἀπὸ τοῦ φύλλου 46α συλλογὴ παροιμιῶν τοῦ κώδικος 133 τῆς μονῆς τῶν Ἰδῆρων, τῆς προηγουμένης συλλογῆς τοῦ Ζηνοβίου, τῆς κατεχούσης τὰ φ. 1—45ε τοῦ αὐτοῦ κώδικος, ἀντιγραφείσης μὲν, ἀποσχισθείσης δὲ μετὰ τὴν χρησιμοποίησίν της ἐν τῷ δευτέρῳ ἀντιγράφῳ ὡς ἄχρηστου.

Ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει ἐκδίδει ὁ Λάμπρος τὴν δευτέραν συλλογὴν τὴν περιεχομένην ἐν τῷ κώδικι τῶν Ἰδῆρων ὑπ' ἀρ. 133 φυλ. 46α καὶ ἐξῆς προτάσεων ταύτης εἰσαγωγῆν. Ἡ συλλογὴ αὕτη περιέχεται ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 1 τετραδίῳ.

Ἐν τῷ τρίτῳ μέρει ἐκδίδει ὁ Λάμπρος τὴν τρίτην συλλογὴν παροιμιῶν, τὴν περιεχομένην ἐν τῷ κώδικι τῶν Ἰδῆρων ὑπ' ἀριθμὸν 386 φυλ. 176ε καὶ ἐξῆς ἀνευ εἰσαγωγῆς. Ἡ συλλογὴ αὕτη περιέχεται ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 2 τετραδίῳ α'.

Ἐν τῷ τετάρτῳ μέρει ἐκδίδει ὁ Λάμπρος τὴν τετάρτην συλλογὴν, τὴν περιεχομένην ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι τῶν Ἰδῆρων ὑπ' ἀριθμὸν 386 φύλλῳ 191α καὶ ἐξῆς ἀνευ εἰσαγωγῆς. Ἡ συλλογὴ αὕτη περιέχεται ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 2 τετραδίῳ γ'.

Ἐν τῷ πέμπτῳ μέρει ἐκδίδει ὁ Λάμπρος τὴν πέμπτην συλλογὴν παροιμιῶν, τὴν περιεχομένην ἐν τῷ κώδικι τῶν Ἰδῆρων ὑπ' ἀριθμὸν 388 φύλλῳ 751α καὶ ἐξῆς ἀνευ εἰσαγωγῆς. Ἡ συλλογὴ αὕτη περιέχεται ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 3 τετραδίῳ.

Ἐν τῷ ἕκτῳ μέρει ἐκδίδει ὁ Λάμπρος τὴν ἕκτην συλλο-

δευτέρου φύλλου, τῆς συνεχείας τοῦ πρώτου. Ἄξιον σημειώσεως εἶνε ἐνταῦθα ὅτι ὁ Λάμπρος ἀριθμεῖ ἐν τῷ φύλλῳ τούτῳ τοῦ χάρτου ὀκτώ μέρη, μετὰ δηλαδὴ τὸ ἑβδομον «τὰ λεγόμενα ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων» ἀναφέρει καὶ ὄγδοον μέρος «Βυζαντιακαὶ θεολογικαὶ παροιμίαι», ὅπερ δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἀντιγράφῳ.

γὴν. τὴν περιεχομένην ἐν τῷ κώδικι τῶν Ἰβήρων ὑπ' ἀρ. 83. Ἡ συλλογὴ αὕτη δὲν περιέχεται ἐν τοῖς ἐν τῷ καταλοίπῳ τούτῳ σωζομένοις τετραδίοις τοῦ Λάμπρου. ἐκ τῶν ὁποίων ἰδίᾳ ἐγένετο ἡ ἀντιγραφή.¹

Καὶ ἐν τῷ ἐβδόμῳ ἐκδίδει ὁ Λάμπρος τὴν ἐβδόμην συλλογὴν τὴν περιεχομένην ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 386 κώδικι τῶν Ἰβήρων φύλλῳ 190 ἄνευ εἰσαγωγῆς. Ἡ συλλογὴ αὕτη περιέχεται ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 2 τετραδίῳ 6.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνεται δῆλον ὅτι ὁ Λάμπρος ἐν τῷ πρὸς ἐκδοσιν ἐτοιμασθέντι τεύχει ἔχει ἐπωφεληθῆ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀντιγράφων αὐτοῦ μόνον τὰ τρία πρῶτα οὐχὶ δὲ καὶ τὸ τέταρτον, ὅπερ, ὡς καὶ ὁ ἴδιος ὁηλοῖ, περιέχει ἐκτὸς ὀλίγων παροιμιῶν πλείστας ἐρμηνείας ὄνειρων. Ἐχει ἔτι ἐπωφεληθῆ τὴν συλλογὴν τῶν παροιμιῶν τοῦ Ζηνοβίου, ἣν εἶχεν ἀντιγράψει εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 1 τετραδίον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀπέσχισεν ἔπειτα τὸ χρησιμοποιηθὲν μέρος, τὸ περιέχον τὰς παροιμίας τοῦ Ζηνοβίου, καὶ τὴν ἐν κώδικι Ἰβήρων 83 περιεχομένην συλλογὴν. τῆς ὁποίας τὸ πρῶτον ἀντίγραφον δὲν σώζεται ἐν τῷ καταλοίπῳ ἡμῶν.

Τὰς συλλογὰς ταύτας τῶν παροιμιῶν, τὰς ἐτοιμοὺς πρὸς ἐκδοσιν² ἐκδίδομεν κατωτέρω, εἰ καὶ αἱ πλείσται τῶν παροιμιῶν, τῶν περιεχομένων εἰς τὰς συλλογὰς ταύτας, ὡς καὶ πολλαὶ τῶν ἐρμηνειῶν αὐτῶν, εἶνε καὶ ἄλλοθεν γνωσταί.

Κ. Ι. Δ.

Α

Ὁ ὑπ' ἀρ. 133 κώδιξ τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει μονῆς τῶν Ἰβήρων. εἶνε χαρτῶος τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος εἰς 8ον, συγκείμενος ἐκ

1. Ὅτι τὸ κείμενον τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 83 κώδικος τῶν Ἰβήρων γίνεται δῆλον ἐκ τοῦ μνημονευθέντος ἤδη φύλλου χάρτου, ἐφ' οὗ ὁ Λάμπρος ἔχει σημειώσει τὰ μέρη τοῦ ἔργου ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Δ.
2. Κυρίως ὁ Λάμπρος ἔχει τελείως ἐπιξεργασθῆ τὸ πρῶτον καὶ δεῦτερον μέρος καὶ μέρος τοῦ τρίτου, ἀφήσας τὰ λοιπὰ ἀνεπεξεργαστα. Κατὰ τὰς ἐπικρατησάσας ἀρχὰς ἐκδίδομεν καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦτο ὡς εὐρέθη.

φύλλων 48. Ἐν δὲ τοῖς πρώτοις τεσσαράκοντα καὶ πέντε φύλλοις τοῦ κώδικος περιλαμβάνεται Ζηνοβίου ἐπιτομὴ τῶν Ταρραίου καὶ Διδύμου παροιμιῶν συντεθεῖσαι (οἷτω) κατὰ στοιχείον.

Αἱ παροιμίας διακρίνονται ἀπὸ τῆς ἑρμηνείας αὐτῶν ἐν τῷ κώδικι καθ' ὅσον τὸ ὅλον αὐτῶν ἢ μέρος ἢ μόνον τὸ ἀρχικὸν γράμμα εἶνε γεγραμμένον διὰ κερραῦς βαφῆς. Ἀλλὰ σημειωτέον, ὅτι τὰρχικὰ γράμματα λείπουν πολλαχού, ἰδίως περὶ τὸ τέλος τῆς ἐπιτομῆς.

Αἱ παροιμίας τοῦ στοιχείου Α εἴρηται ἐν τῷ κώδικι γεγραμμέναι κατὰ σειράν μόνον μέχρι τοῦ φ. 10β, καὶ δὴ μέχρι τῆς ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν Παροιμογράφων τοῦ von Leutsch καὶ Schneidewin τριακσστής ἑκτης παροιμίας τῆς δευτέρας ἑκατοντάδος Ἄρκτου παροῦσης, ἔχνη μὴ ζήτει (σ. 42,3). Ἡ δὲ συνέχεια καὶ τὸ τέλος τῶν ἐκ τοῦ Α ἀρχομένων παροιμιῶν εἴρηται ἐν τῷ κώδικι πορρωτέρω, ἐν φ. 40β—42α. Καὶ ἄλλη τις δὲ διαφορά περὶ τὴν τάξιν παρατηρεῖται ἐν ταῖς ὑπὸ τὸ στοιχείον Ε παροιμίαις. Τούτων αἱ παρὰ τῶν v. Leutsch καὶ Schneidewin (σελ. 68, 15—69, 4) ὑπ' ἀριθμὸν 45—48 ἔχουσιν ἐν τῷ κώδικι ἄλλην θέσιν. Καὶ ἡ μὲν 45 (ἐν φρέατι κκοὶ μάχεσθαι) τάσσεται μεταξὺ τῶν ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν Παροιμογράφων ἀριθμῶν 76 (Ἐνδυμίωνος ὕπνος) καὶ 77 (Ἐν δὲ διχαστασίῃ καὶ Ἄνδροκλέης πολεμαρχεῖ), ἡ δὲ 46 (εἰς οὐρανὸν τοξεύεις) μεταξὺ τῆς 59 (ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον) καὶ 60 (Ἐν κοτύλῃ φέρῃ) ἡ δὲ 47 (Ἐκ τριχὸς κρέματαί) καὶ ἡ ἀμέσως ἐπομένη αὐτῇ 48 (Ἐκ λύκου στόματος) μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν 63 (Ἐν ὄλμῳ εὐνάσω) καὶ 64 (Ἐν πέντε κριτῶν γούνασι κεῖται).

Ἀντιβαλὼν δὲ τοῦ κώδικος τὸ πλεῖστον, εἰ καὶ ἑνιαχοῦ σποράδην, πρὸς τὴν ἐκδοσὶν τῆς αὐτῆς οὐλλογῆς ἐν τοῖς Παροιμογράφοις, παρέχω ἐνταῦθα τὰς διαφορὰς γραφάς, παραπέμπων εἰς τὰς σελίδας τῆς ἐκδόσεως Leutsch καὶ Schneidewin καὶ προσθέτων ἐν παρενθέσει τὴν παροιμίαν εἰς ἣν ἀναφέρεται ἡ διαφορά.

Καὶ ἡ μὲν πρώτη τῶν γραφῶν ὡς παραθέτω εἶνε ἡ τῆς εἰρημένης ἐκδόσεως, ἔπεται δὲ ἡ τοῦ ἰβηρικοῦ κώδικος, εἰς ἣν παρατίθεται ἐν παρενθέσει σημεῖωμα περὶ τῶν κωδίκων ἢ ἐκδόσεων, ἐν αἷς εἴρηται ὁμοίως ἡ τοιαύτη γραφή κατὰ τὸν apparatus criticus τοῦ v. Leutsch καὶ Schneidewin.

σ. 1,9 (Ἄβυδιὸν ἐπιφόρημα). Ἄβυδοκόμην : Ἄβυδηνοκόμην (Schottus, Gaisfordus).

σ. 2, 4 (Ἀγαθὰ Κιλικίων). Ἀγαθὰ Κιλικκῶν : Ἀγαθὰ Κιλίκων (codd.).

σ. 5, 18 (Ἀδμήτου μέλος). Ἐμέλλησε : ἐμέλη.

σ. 7, 1 (Ἀληθευμένον βίον καὶ μεμαγμένον βίον), μεμαγμένον. μεμαλαγμένον (codd.).

σ. 12, 1 (Αἰθῆς πέπλος). Αἰθῆς : Αἰθης (Zenobii, Diog., codd : et edit).

σ. 12, 2 (αὐτόθι). εἴρηται : εἴρηται (legebatur).

σ. 12, 7 (αὐτόθι). παραπλέοντας (codd.).

σ. 12, 24 τούτου : τούτου (scribebatur).

σ. 13, 6 (αὐτόθι). ἔνησεν : ἀνήψεν (codd., editt.)

σ. 13, 7 (αὐτόθι). ἐκέλευσε : ἐκέλευε.

σ. 14, 7 (Αἰθέρα νήνεμον ἐρέσσειν). Αἰθέρα νήνεμον : Αἰθεράνεμον (B. Diog) ἐρέσσειν : αἰρήσειν.

σ. 17, 14 (Αἶξ οὐπω τέτοκεν, ἔριφος δ' ἐπὶ δώματος παίζει). τέτοκεν : τέτοκε δ' : λείπει (P, editt. v ett.)

σ. 19, 1 (Αἰγίεες οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι). Αἰγίεες : Αἰγίεις (legebatur).

σ. 25, 5 (Ἄλλ' οὐδὲν δεῖ παρὰ τὸν βωμόν σε βουλευεῖν). σε βουλευεῖν : βεβουλευεῖν.

σ. 28, 3 (Ἄμμες ποτ' ἡμες) ποτ' ποθ' (P F) ἡμες : ἡμεν.

σ. 28, 9 (Ἄν μὴ παρῆ κρέας, τάριχον στερκτέον). τάριχον : ταρίχους.

σ. 34, 1 (Ἀπήνησε κεραυνοῦ βολῆ πρὸς ὑπέρτατον ἄτης). κεραυνοῦ : κεράμου (vulgo).

σ. 38, 15 (Ἀνερίναστος εἶ). Ἀνερίναστος : ἀνερίνεος.

σ. 41, 6 (Ἀφύα πῦρ). Ἀφύα : Ἀφύας.

σ. 48, 8 (Βάλλ' ἐς Μακαρίαν). Ἐξεδέξαντο : ἐδέξαντο (vulgo cum B).

σ. 49, 11 αὐτόθι). καταχρηστικῶς : λείπει (PH).

σ. 51 (Βοῦς ἐφ' ἐζυτῶ κοιεῖται). ἐαυτῶ : ἐαυτοῦ.

σ. 52, 1 (Βιζῶν δεύξασθαι οἶει ;) βαλῶν : βάλλων (vulgo).

σ. 52, 5 (Βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν) καρπός : καρπὸν (vulgo) στάχυν : στήχυς (vulgo).

σ. 54, 1 (Βέβληκ' Ἀχιλλεύς δύο κύβω καὶ τέτταρα) κύβω καὶ τέτταρα : κύβω τέτταρα.

- σ. 55, 7 (Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἀλίσκεται πάγη) πάγη : λείπει (cod.)
- σ. 55, 12 (Γλαυκού τέχνη). Οὕτως, ὥστε, οὕτως (vulgo).
- σ. 51, 14 (Γεράνδρον μεταφυτεύει) γεράνδρον : γερόδρον (vulgo γερόδρον).
- σ. 60, 10 (Δακτύλου ἡμέρα) Δακτύλου : Δατύλου (vulgo).
- σ. 61, 2 (Δάτος ἀγαθῶν). ἔχει : ἔστι (legebatur).
- σ. 62, 17 (Διά δακτυλίου δεῖ σε ἐλκυσθῆναι). ἐλκυσθῆναι : εἰσελκυσθῆναι (vulgo).
- σ. 64, 5 (Δις ἑπτὰ πληγαῖς πουλύπους πιλούμενος) πουλύπους : τελύπους (codd.).
- σ. 65, 4 (Δίκη δίκη ἐτικτε καὶ βλάβην βλάβη). βλάβην βλάβη : βλαβη βλαβην.
- σ. 68, 7 (Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταῦτόν ἐλκομεν ζυγόν). ταῦτόν : τὸν αὐτόν (vulgo).
- σ. 70, 1 (Εἰ μὴ δύναιο βοῦν, ἔλαυν' ὄνον). ἔλαυν' : ἔλαυνε (C).
- σ. 70, 4 (Εἰς ἀσθενούντας ἀσθενῶν ἐλήλυθα). ἐλήλυθα : ἐλήλυθον (FH).
- σ. 72, 1 (Εἰς Τροφωνίου μεμάντευται). μεμάντευμαι (legebatur)
- σ. 74, 18 (Ἐν ἄλῳ δρασκάζεις). δρασκάζεις : δρακίζεις.
- σ. 75, 12 (Ἐν δὲ διχόστασια καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ). Ἀνδροκλέης : Ἀνδροκλείδης (codd. Zenobii, Schottus).
- σ. 78, 1 (Ἐρμώνειος χάρις). Βραυρῶνα : βαιβρῶνα (codd. Schottus).
- σ. 81, 19 (Εὔνοος ὁ σφάκτης). Βερενίκης : βερσενίκης.
- σ. 82, 3 (Εὐδαίμων ὁ Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἶην Τενεάτης). Κόρινθος : Κορίνθιος (Mss. Stephani Byz Suidae. Eustathii).
- σ. 83, 7 (Εἶπους τὰ τρία παρά τῆ αὐλῆ). τῆ αὐλῆ : τῆς αὐλῆς (Schottus).
- σ. 84, 4 (Εἴ τι κακὸν, εἰς Πύρραν), Πύρραν : πυρὰν (H).
- σ. 85, 6 (Ἐν παντί μύθος καὶ τὸ Δαιδαλου μύθος). μύθος : θυμῶ (vulgo).
- σ. 85, 24 (Ἐκ παντὸς ξύλου κύφων γένοιτ' ἂν). κύφων γένοιτ' ἂν. κίων ἂν γένηται (legebatur).
- σ. 86, 4 (Εὐδόντων ἀλιευτικῶν κύρτος). Εὐδόντων : εὔδου τῶν (PH).
- σ. 90, 10 (Ἡ τρις ἐξ ἢ τρεῖς κύβοι). ὡς νῦν : ὡς οἱ νῦν (vulgo).

- σ. 92, 7 (Θετταλλῶν σοφισμα). θετταλιῶ : θετταλιῶ τούτω :
- σ. 93, 11 (Θύραζε Κῶδες. οὐκ' ἔτ' Ἀνθεστήρια). εὐωχοῦμένον αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων : εὐωχοῦμένον αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων : εὐωχοῦμένοις αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐργαζομένοις (vulgo).
- σ. 93, 14 (Θύραζε Κῶδες. οὐκ' ἔτ' Ἀνθεστήρια) οὐκ' ἔτ' : οὐκ' αὐτῶν Ἀνθεστήρια : ἀνθεστήρια ἢ (vulgo).
- σ. 95, 7 (Ἴνους ἀχη). ἄγουσιν : καὶ : ἄγουσι (vulgo).
- σ. 95, 18 (αὐτόθι) ἀνεδίδον : ἐνεδίδου (erat),
- σ. 96, 6 (ἐπιπῶ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε) κύκλ' καὶ κέλ' (vulgo). ἐπίβαλλε : ἐπίβαλε (l').
- σ. 97, 1 (Ἰστία θύει) Ἰστία θύεις : Ἰσηια θύεις (ante Schottum)
- σ. 97, 3 (αὐτόθι). Ἰστία : Ἰσηια.
- σ. 99, 1 (Κερκωπίσειν). προσσαινόντων : προσσαινόντων (B).
- σ. 99, 6 (αὐτόθι). καὶ εἰς πιθήκους—ψησίν : λείπουσι (vulgo).
- σ. 99, 16 (Κεστρεὺς νηστεύει). ἀποφερομένων : ὑποφερομένων (vulgo).
- σ. 100, 15 (Κόραξ ὕδρεύει). ὕδρεύει : ὕδρεύσει (vulgo cum Hesychio).
- σ. 102, 7 (Καὶ τροφεῖ' ἀπέτισεν). τροφεῖ' : τροφεῖα (legebatur).
- σ. 103, 6 (Κέρδος αἰσχύνῃς ἄμεινον' ἔλκε μοιχὸν εἰς μυχόν). μοιχὸν εἰς μυχόν : μοιχὸν ἢ μυχόν.
- σ. 103, 13 (Κρωβύλου ζεύγος). μετενήνεκται : μετήνεκται.
- σ. 106, 11 (Κέλμις ἐν αἰδήρῳ). Ἰδαίων Λακτύλων : Ἰουδαίων δακτύλω (ante Schottum).
- σ. 106, 12 (αὐτόθι) ἀδελφῶν : δελφῶν.
- σ. 107, 17 (Κυθνώλεις συμφοραὶ). Κυθνώλεις : κυθνώδεις (vulgo). Ὅμοιος καὶ ἐν στ. 20,
- σ. 112, 8 (Μασχάλην αἶρειν). αἶρειν ** καταμωκωμένους : αἶρειν καταμωκωμένους.
- σ. 118, 1 (Μετὰ Λέσβιον ἠδόν). ἠδόν : ἠδὴν (Schottus).
- σ. 123, 9 (Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρὶ δὲ μᾶζαν ἔδοντες). μέτρῳ : μέτρῳ μὲν (PHF).
- σ. 131, 10 (Οἰνὴ τὴν χαράδραν). κατέβαλεν : μετέβαλεν (vulgo).
- σ. 139, 9 (οἴῳ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν), μ' : με (erat).
- σ. 142, 14 (οὐδὲ τὸ Δίωνος γρύ). Τόπιον : Τόπιον. Ἡ λέξις φαίνεται οἷονεὶ διωρθωμένη ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος. Ὅψιλο ν. λαιδορούμενος : λαιδορούμενον (Schottus).

σ. 146, 1⁸ (Παρεξηυλιμένος τὸν νοῦν). Παρεξηυλιμένος τὸν νοῦν ὑπὸ γήρωσ : παρεξηυλιμένον ὑπὸ γήρωσ τὸν νοῦν (vulgo).

σ. 150, 6 (Πολλοὶ θριοβόλοι· παῦροι δὲ τε μάντιες ἄνδρες). Θριαί : θρία (vulgo).

σ. 150, 8-9 (αὐτόθι)· καὶ τὸ μαντεύεσθαι θριαῖσθαι : λείπεται (spatium vacuum h. h. in H¹ invenitur).

σ. 150, 16 (Πεύκης τρόπου). Πεύκης : πεύκη (1').

σ. 161, 1 (Συρβηνὸς χορὸς). Συρβηνὸς : Συρβήνης (vulgo).

σ. 166, 24 (Ἐπὶ παντὶ λίθῳ σκορπίος). σκορπίο. : λείπει (vulgo)

σ. 168, 1 (Ἐπὲρ τὰ ἐσκαμμένα). Φάλλος : Φύλλος (vulgo).

σ. 168, 11 (Ἐπέρου περιτροπή). Ἐπέρον : ὑπερόου.

σ. 173, 13 (Χρήματα χρήματ' ἀνήρ). Χρήματα: λείπει (aberrat prius).

σ. 175, 1 (Ὡσπερ Χαλκιδικὴ τέτοκεν ἡμῖν ἡ γυνή). τέτοκεν : γέγονεν ἢ : λείπει (aberrat).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατεθεισῶν διαφορῶν γραφῶν γίνεται δῆλον, ὅτι ὁ κῶδιξ οὐδεμίαν ἰδιαιτέραν θέσιν καταλαμβάνει, στοιχεῖ δ' ὡς τὸ πλεῖστον εἰς τὴν κοινὴν παράδοσιν. Ἄλλ' ἔχει ὅμως καὶ ἰδιά τινα, περὶ ἃ διαφέρει ἀπάντων τῶν λοιπῶν κωδίκων. Εἶνε δὲ ταῦτα τὰ ἑξῆς :

Ἐν φ. 13 α μετὰ τὴν ἐξήγησιν τῆς παροιμίας Γλαυῆ (οὕτως) ἵπταται, οἷα φέρεται παρὰ v. Leutsch καὶ Schneidewin ἐν σ. 55, 5 ἔχει προστεθειμένα ὁ κῶδιξ ἐν τῇ ῥα τάδε. Καὶ ἑτέρα παροιμία Γλαυκὸς Λαυριωτικαὶ ἐπὶ τῶν πολλὰ χρήματα ἐχόντων παρόσον ἐν Λαυρίῳ τῆς Ἀττικῆς γίνονται χρύσεια μέταλλα· ἐνεχάραττον δὲ γλαυκα ἐν τοῖς χρυσοῖς νομίσμασι. Καὶ ἑτέρα παροιμία Γλαύκου τέχνη ἐπὶ τῶν ῥαδίως κατεργαζομένων ἀπὸ Γλαύκου τινὸς Σαμίου, ὃς πρῶτος σιδήρου κόλλησιν ἐξεύρε. Λέγεται δὲ ἡ γλαυῆ χαλκίς.

Εἴληται δὲ αὕτη ἡ προσθήκη αὐτολεξεὶ ἐκ τοῦ Σουίδα, παρ' ᾧ ἔπεται ἀμέσως εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῆς παροιμίας Γλαυῆ ἵπταται ἐν λ. Εὐρηνται δὲ τὰ κατὰ τὴν πρώτην τῶν ἐν τῇ προσθήκῃ παροιμιῶν παρὰ τῷ Σουίδα διατετυπωμένα μεθ' ἱκανῶν διαφορῶν πρὸς τὰ περὶ τῆς αὐτῆς παροιμίας ἐν τῇ Appendix I 75 καὶ παρὰ Μακαρίῳ τῷ Χρυσοκεφάλῳ III, 2.

Ἐν δὲ φ. 15 α μετὰ τὴν παροιμίαν Διδὸς Κόρινθος καὶ τὴν ἐρμηνείαν αὐτῆς, οἷαν εὐρίσκομεν ἐν τῇ ἐκδόσει (σ. 53, 3), εὐρηνται προστεθειμένα ἐν τῷ κώδικι τάδε· Ἐρρέθη δε δε' αἰτίαν τῆς αὐτῆς

Μεγαρεῖς ὑπακούοντες Κορινθίοις ἐβαροῦντο τοῖς ἐπιτάγμασι καφανεροὶ δυσανασχετοῦντες ἦσαν ἐπὶ τούτω. Κορινθίων δὲ πρέσβεις ἦλθον εἰς τὰ Μέγαρα καὶ τοῦ δήμου οὐ προσέχοντος αὐτοῖς, ἀγανακτοῦντες ἐβόων· οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ὁ Διὸς Κόρινθος. Φασὶν οὖν τοὺς Μεγαρεῖς ἐκβαλόντας αὐτοὺς παίειν καὶ λέγειν Παῦε τὸν Διὸς Κόρινθος. Καὶ ταῦτα δ' ἐλήφθησαν αὐτολεξεὶ ἐκ τοῦ Σουίδα ἐν λ. ἅτινα εὗρηται αὐτολεξεὶ καὶ παρὰ τῷ Ἀποστόλῃ VI, 17.

Ἐν δὲ φ. 15 β μετὰ τὴν παροιμίαν Δειλότερος εἶ τοῦ παρακύντοντος (v. Leutsch καὶ Schneidewin σ. 65, 12) ἔπονται τάδε· Καὶ ἑτέρα παροιμία Δειλότερος Πεισάνδρου, ἐνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν ἢ ζῶντ' ἐκείνον προῦλιπε· δειλὸς γὰρ ἦν καθ' ὑπερβολὴν. Καὶ ταῦτα δὲ εἶνε εἰλημμένα ἐκ τοῦ Σουίδα. ἀλλὰ τάλαιπωρότερόν πως ἢ αἱ ἀνωτέρω παρατεθεῖσαι προσθήκαι. Φέρονται δὴ παρὰ τῷ Σουίδα ἐν λ. Δειλότερος τοῦ παρακύντοντος μετὰ τὴν ἐξήγησιν ταύτης τῆς παροιμίας τάδε· Καὶ ἑτέρα παροιμία δειλότερος Πεισάνδρου. Τὰς λέξεις δὲ ταύτας παρέλαβεν αὐτολεξεὶ ὁ βιβλιογράφος τοῦ ἱβηριτικοῦ κώδικος. Ἄλλ' εἰς ταύτας προσέθηκεν ἔπειτα τὰ λοιπὰ μέχρι τέλους (ἐνθα καὶ Πείσανδρος— καθ' ὑπερβολὴν) ἐξ ἄλλου ἄρθρου τοῦ Σουίδα, ἤτοι ἐκ τῆς λέξεως Πεισάνδρου δειλότερος, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἢ προσθήκη ἔγεινεν αὐτολεξεὶ.

Ἐν δὲ φ. 27 α πρὸ τῆς λέξεως Λευκηπατίας (v. Leutsch καὶ Schneidewin σ. 109, 1), ἣτις ἄλλως ἐν τῷ κώδικι γέγραπται Λευκόπατίας, φέρονται τάδε· Λέοντα ξυρεῖς παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ ἀδύνατα ἐπιχειρούντων. Καὶ ταῦτα δὲ παρελήφθησαν ἐπὶ λέξει ἐκ τοῦ Σουίδα ἐν λ. πλὴν μόνῃς τῆς διαφόρου γραφῆς ξυρεῖς ἀντὶ ξυρᾶς Ἡ αὐτὴ δ' εὗρηται αὐτολεξεὶ καὶ ἐν ΜΡ I, 97. Τέλος δ' ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ μετὰ τὴν παροιμίαν Δήμιον κακὸν (v. Leutsch καὶ Schneidewin σ. 110, 3) φέρεται ἡ ἐξῆς· [Δ]ίνον λίνω συνάπτεις ἐπὶ τῶν τὰ ὅμοια ἐπιμυγνόντων ἢ παρατηρουμένων καὶ ἀπαιτούντων. Στράτις Ποταμοῖς. Ὅτι δὲ καὶ ταῦτα παρέλαβεν ὁ βιβλιογράφος ἐκ τοῦ Σουίδα αὐτολεξεὶ εἶνε φανερόν παρὰ τὰς ἀπαντώσας διαφόρους γραφὰς (λίνον : λίνον ἀπαιτούντων : ἀπατώντων Στράτις : Στράτις).

Ἡ ἄμεινος πρὸς τὸν Σουίδα σχέσις τούτων τῶν προσθηκῶν εἶνε οἷτως ἐμφανής, ὥστε οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρῃ ἀμφιβολία ὅτι ὁ βιβλιογράφος τοῦ ἱβηριτικοῦ κώδικος ἢ ὁ γράψας τὸ ἀρχέ

τυπον αὐτοῦ ἐπεξεργάσθη σπηράδην τὴν συλλογὴν τοῦ Ζηνοβίου ἐπὶ τῇ βίσει τοῦ Σουίδα. Ἐπι δε φανερώτερον γίνεται τοῦτο ἐκ τῆς ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιτομὴν τοῦ Ζηνοβίου ἐπομένης δευτέρας συλλογῆς, ἣτις ἀτηνθίσθη ὅλη ἐκ τοῦ Σουίδα καὶ μόνου, ὡς θὰ ἴδωμεν ἀμέσως κατωτέρω.

B.

Ἡ κατωτέρα ἐκδιδόμενη συλλογὴ εὔρηται ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι καὶ ἡ περὶ ἧς ἐγένεν ἰδὴ λόγος ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχείῳ Α, καὶ δι' ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἐν φ. 41α—41α τοῦ κώδικος 133 τῆς μονῆς Ἰβήρων. Περιλαμβάνει δὲ αὕτη παροιμίας τριάκοντα, τεταγμένας κατ' ἀλφάβητον ἀπὸ τοῦ Α μέχρι καὶ τοῦ Β. Τῶν παροιμιῶν τούτων τινὲς εὔρισκονται αὐτολεξεὶ καὶ ἐν ἄλλαις τῶν γνωστῶν ἤδη συλλογῶν, πέντε μὲν παρὰ τῷ Ἀποστόλῃ (1, 16, 18, 26 καὶ ἡ 29 σχεδὸν αὐτολεξεὶ), τρεῖς δὲ παρὰ τῷ Μακαρίῳ (2, 17, 24), δύο ἐν τῇ appendix (21, 23), μία παρὰ τῷ Ζηνοβίῳ (7), μία παρὰ τῷ Διογενιανῷ κατὰ τὸν παρισιακὸν κώδικα (24) καὶ τέλος μία παρὰ τῷ Διογενιανῷ κατὰ τὸν ἐν τῷ Βατικανῷ κώδικα (7).

Ἄν δὲ ὑπολογίσωμεν ὅτι αἱ ὑπ' ἀρ. 7 καὶ 24 εἶνε κοιναὶ εἰς δύο τῶν συλλογῶν, ὑπολείπονται ἐν συνόλῳ ἔνδεκα μόνον τῶν παροιμιῶν τῆς συλλογῆς φερόμεναι αὐτολεξεὶ παρ' ἄλλοις τῶν παροιμογράφων. Καὶ ὁμοίως ἡ ὅλη συλλογὴ ἄλλως ἐξεταζομένη περιέχει παροιμίας, αὐτολεξεὶ γνωστὰς ἐξ ἄλλης πηγῆς, καὶ δὴ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς, ἐν τούτῳ δὲ ἐγκεῖται κυρίως ἡ σημασία αὐτῆς. Ἡ πηγὴ αὕτη, ἐξ ἧς εἶνε ἅπασαι εἰλημμένα, εἶνε τὸ Λεξικὸν τοῦ Σουίδα. Οὐ μόνον δὲ κατὰ λέξιν συμφωνοῦσιν αἱ παροιμίας ταύτης τῆς συλλογῆς πρὸς τὰς παρὰ Σουίδα, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τινὰς ἰδιαζούσας παρ' αὐτῷ διαφόρους γραφὰς συμφωνοῦσιν. Οὕτω μὲνον παρὰ Σουίδα φέρεται γεγραμμένη ἡ ὑπ' ἀριθ. 11 παροιμία ἀλιεύς πληγαίς νοῦν οἶσω ἀντὶ τοῦ ἄλλως φερομένου οἶσει, περὶ τοῦτο δὲ συμφωνεῖ ὁ ἡμέτερος κώδιξ πρὸς τὴν γραφὴν τοῦ Σουίδα. Τὸν στρατηγὸν τῆς περὶ τὰς Ἀργινούσας ναυμαχίας μόνος ὁ Σουίδας ὀνομάζει Ἐρασινάδην, ὡς καὶ ὁ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν κώδιξ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 31 παροιμίᾳ, ἐν ἣ καὶ τὸ ὄνομα τῶν νήσων φέρεται γεγραμμένον καθ' ἐνικὸν ἀριθμὸν καὶ δὴ μετὰ δύο ν ὡς ἐν λέξει Ἀργίνουσα τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Σουίδα. Περὶ πάντα λοιπὸν συμφωνεῖ ὁ Ἰβηρικὸς

κώδιξ πρὸς τοὺς κώδικας τοῦ Σουίδα, τρεῖς δὲ μόναι ὑπάρχουσι πλὴν τινῶν διαφορῶν γραφῶν ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον. ὡς ἰδία ἐσημειώσαμεν ὑπὸ τὸ κείμενον. ἄξια ἰδίας μνείας διαφοραί. Ἐν μὲν τῇ ὑπ' ἀρ. 6 παροιμίᾳ Ἄερα δαίρειν λείπει ἐν τῷ Λεξικῷ τοῦ Σουίδα ἢ εἰς τὸν ἡμέτερον κώδικα προστεθειμένη ἐρμηνεία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Ἐν δὲ τῇ ὑπ' ἀριθμ. 10 τὰς λέξεις Μένυται τῆς παροιμίας Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένη ἢ μὲν ἱβηρικῇ συλλογῇ ἔχει μικρὸν μετὰ τὴν ἀρχὴν ἐν μέσῳ τῷ λόγῳ, ὁ δὲ Σουίδας ἐν τέλει τοῦ ὅλου περὶ τῆς παροιμίας λόγου. Ἡ δὲ σπουδαιότης τῶν διαφορῶν εἶνε ἢ τῆς ὑπ' ἀριθ. 22 παροιμίας Γύγου δακτύλιος, ἐν ἣ παρὰ τῷ Σουίδα μένει ἀνώνυμος ὁ προκάτοχος τοῦ Γέγου βασιλεὺς, ὃν ὁ ἡμέτερος ἀπανθιστὴς τοῦ λεξικογράφου ρητῶς ὀνομάζει Μυρσίλον. Τὸ δ' ἑλληνικὸν τοῦτο ὄνομα τοῦ Κανδαύλου οὐδαμῶς ἀπαντῶν ἐν τῷ Λεξικῷ τοῦ Σουίδα, παρελήφθη ἐκ τοῦ Ἡροδότου (1, 7) ἢ Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασέως (Περὶ συνθ. ὄνομ. 3).

Τὸν Σουίδα ὡς ἀναμφίριστον πηγὴν τῶν παροιμιῶν ταύτης τῆς συλλογῆς ἐλέγχει πλὴν τῶν ἤδη εἰρημένων καὶ ἡ τάξις ἐν ἣ εὑρηται ἢ παροιμία Ἀναίσχυντος καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος, γεγραμμένη μετὰ τὸ Ἄνδρὶ πεινῶντι κλέπτῃν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχειν, ὡσεὶ ἡ λέξις ἀναισχυντος ἐγράφετο διὰ τοῦ ε (ἀνέσχυντος). Εἶνε δὴλα δὴ γνωστόν, ὅτι ὁμοία τις, ἢ λεγομένη κατ' ἀντίστοιχα, εἶνε ἡ τάξις τῶν λέξεων ἐν τοῖς κώδιξι τοῦ Σουίδα· ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν τῷ πρώτῳ μέρει (Α) τοῦ ἀνὰ χειρας δημοσιεύματος παρατηρηθεῖσα ἐπεξεργασία τοῦ Ζηνοβίου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Σουίδα ἀποδεικνύει τὴν καθόλου ἐπίδρασιν τοῦ λεξικογράφου τούτου ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς ἐν τῷ κώδικι περιλαμβανομένας συλλογὰς παροιμιῶν.

Ἐν τέλει παρατηρῶ, ὅτι τὰρχικὰ γράμματα ἐκάστης παροιμίας λείπουν ἐν τῷ κώδικι, μὴ γραφέντα ὑπὸ τοῦ ἱερουργοῦ.

Ἐν ταῖς ὑποσελίδιοις διαφορῶν γραφαῖς, ὡς ὑπεσημείωσα ὑπὸ τὸ κείμενον ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν μόνος ὁ ἱβηρικὸς κώδιξ καὶ τὸ κείμενον τοῦ Σουίδα, ἐθεωρήθη δὲ περιττὴ καὶ ἡ προσθήκη τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις παροιμογράφοις, ἐν οἷς ὁμοίως αὐτολεξεῖ ἀναγράφεται ἢ παροιμία τυχόν ὑπαρχουσῶν διαφορῶν γραφῆς.

II. Ἄγων οὐδέχεται σκήψεις. Τάττεται ἐπὶ τῶν μηδὲν ὄντων μὲνων εἰ σκήψαιντο. Καὶ Ἄγων πρόφασιν οὐκ ἀναμένει ἐπὶ τῶν φύ-

σει ραθύμων ἢ ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοῖς λόγους τῶν προφασιζομένων. ¹

2. Ἄγροϋ πηγῇ ἐπὶ τῶν λιπαρῶς καὶ ἐπιμόνως ῥτινοῦν ἔργῳ προσκαθημένων. ²

3. Ἀδωνίδος κῆποι ἐκ θριδάκων καὶ μαράθρων, ἅπερ κατέσπειραν ἐν ὀστράκοις· χρῶνται δ' ἐπὶ τῶν ἐπιπολαίων καὶ κούφων τῇ παροιμίᾳ. ³

4. Καὶ ἐπὶ Ἀδωνίδος κῆποι ἐπὶ τῶν αἰώρων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ ἐρριζωμένων. ⁴

5. Ἄδει τὴν σπιθαμὴν τοῦ βίου πρὸς ἀνηθον· ἐπὶ τῶν γλίσχρων καὶ μικροψύχων. ⁵

6. Ἄερα δαίρειν· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. ⁶

7. Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον· ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων τὰ κρείττονα τοῖς ἥττοσι διὰ μικρὰν ὁμοιότητα ἢ παροιμία εἴρηται, ὡς εἰ τις διὰ ἡαρότητα τὸν αἴλουρον τῇ Ἀθηνᾶ συμβάλλει. ⁷

8. Ἀθως καλύπτει πλευρὰς λημνίας βοός· παροιμία ἐπὶ τῶν τινὰς λυπούντων ἢ βλαπτόντων, ἐπειδὴ τὴν βοῦν τὴν ἐν Λήμνῳ πεποιημένην λευκοῦ λίθου ὁ Ἀθως τὸ ὄρος ἐπισκιάζει. ⁸

9. Ἄλευε. Ἰωνες τὸ φύλαξαι οὕτως λέγουσι καὶ παροιμία ἄλευ* ἀπὸ μείζονος ἀνδρός. ⁹

10. Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγγρα· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶν μὲν, οὐ πιστευομένων δέ. Σάγγρα γὰρ τόπος τῆς Λοκρίδος. Μέννηται τῆς παροιμίας Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένῳ. Λοκροῦς δέ φασι

1. Σουίδα; ἐν λ. ἀγωνάραχαι αὐτολεξεί.—Τὸ πρῶτον μέρος καὶ παρ' Ἀρ., I, 25 αὐτολεξεί. διὰ δὲ δευτέρον παρβλ. GCL I, 11.—Περβλ. Z. II 45. Γρ. ἢ παροιμία ἐπὶ (Σουίδα).

2. Σουίδα; ἐν λ. αὐτολεξεί.—Περβλ. M. I, 3. αὐτολεξεί. Περβλ. App. I, 4. Γρ. πυγί.

3. Σουίδα; ἐν λ. αὐτολεξεί. Γρ. κῆπος, κῆποι Σουίδα;.

4. Σουίδα; ἐν λ. αὐτολεξεί.—Περβλ. I, 12.—DVL, 14. Γρ. ἐρριζομένων.

5. Σουίδα; ἐν λ. αὐτολεξεί. Γρ. ἄδον (Σουίδα;).

6. Σουίδα; ἐν λ.—Περβλ. GCM III, 17. Γρ. Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων λείπει παρὰ Σουίδα.

7. Σουίδα; ἐν λ. αὐτολεξεί.—Περβλ. Z. II 25 αὐτολεξεί. DV I 63 αὐτολεξεί. Γρ. γλαυκότητα.

8. Σουίδα; ἐν λ. αὐτολεξεί.—Περβλ. GC I, 73. GCM I 70. Γρ. Ἀθωνος φυλαξαι; φύλαξαι (Σουίδα;).

9. Σουίδα; ἐν λ. αὐτολεξεί. Περβλ. D II, 66.

τοὺς Ἐπιζεφυρίους, πόλεμον ἔχοντας πρὸς τοὺς πλησιοχώρους Κροτωνάτας, αἰτῆσαι συμμαχίαν τοὺς Λακεδαιμονίους. Τῶν δὲ στρατὸν μὲν οὐκ ἔχειν ἰρησάντων, διδόναι δὲ αὐτοῖς τοὺς Διοσκούρους τοῖς Λοκροῦς οἰωνισαμένους τὸ κερτομηθέν, τὴν τε ναῦν ἀποστρέψαι καὶ δεηθῆναι τῶν Διοσκούρων συμπλεῖν αὐτοῖς. Νικησάντων δὲ αὐτῶν αὐθημερὸν καὶ τῆς φήμης διαγγελθείσης εἰς Σπάρτην, τὸ μὲν πρῶτον ἀπιστηθῆναι, ἐπεὶ δὲ εὐρέθη ἀληθῆ ἐπιλέγειν τοῖς ἀληθεστάτοις μὲν, οὐ πιστευομένοις δὲ ἀληθέστερον οὖν τῶν ἐπὶ Σάγρα ἐπὶ τῶν πάντα ἀληθευόντων λέγεται γὰρ τὴν περὶ τῆς νίκης φήμην αὐθημερὸν ἀπὸ Ἰταλίας ἔλθειν εἰς τὴν Σπάρτην· ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν ἐξενεχθῆναι τὸν λόγον ἐπὶ τῶν ἀληθινῶν πραγμάτων.¹

11. Ἄλιεύς πληγείς νοῦν οἶσω· ἄλιεύς τοὺς ἀλιευομένους ἰχθύας μετεχειρίζετο καὶ ποτε ὑπ' αὐτῶν πληγείς, Νοῦν οἶσω, φησίν. Ὁμοία ἐστὶ τῷ Ρεχθὲν δέ-τε νήπιος ἔγνω.²

12. Ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει· τάττεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ λόγον ἀποβαινόντων.³

13. Ἄμνοι τοὺς τρόπους· ἀντὶ τοῦ εὐήθεις, πραεῖς, ἀπλοὶ ὡς οἱ κριοὶ ἢ μαλακοί· τὸ γὰρ ἄρρεν πρόβατον ὅτε ἔχει τὴν μέσσην ἡλικίαν ἄμνος καλεῖται· οἱ δὲ τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα ἄμνον καλοῦσι.

14. Ἄμυρις μάλνεται· ἐπὶ τοῦ φρενήρους λέγεται ἡ παροιμία. Θεωρὸς γὰρ ὑπὸ Συβαριτῶν πεμφθεὶς εἰς Δελφοὺς περὶ εὐδαιμονίας καὶ τοῦ Θεοῦ χρήσαντος ἀπόλειαν Συβαριτῶν ἔσεσθαι τότε ὅταν ἀνθρώπους θεῶν προτιμήσωσιν, θεασάμενος δούλον πρὸς ἱερῷ μαστιγούμενον καὶ προσφυγόντα τῷ ἱερῷ καὶ μὴ ἀπολυόμενον, ὕστερον δὲ εἰς τὸ τοῦ μαστιγοῦντος πατρῶον μνήμα καταφυγόντα ἀπολυθῆναι, συνείς τὸ λόγιον, ἐξαργυρισάμενος τὰ ἴδια ἀπῆρεν εἰς Πελοπόννησον. Ὁ γοῦν λογισμῷ πεποίηκεν Ἄμυρις, τοῦτο εἰς μανίαν Συβαρίται μετέτρεψαν ὁμοῦ· ὁ δὲ τῷ χρόνῳ διὰ τὴν προσκοίητον μανίαν ἐθανυμάσθη.⁴

1. Σουίδας, ἐν λ. αὐτολεξεί.—Ποβλ. Z II, 17, M. I, 84. Γρ. Διοσκούρους (Σουίδας). Διοσκούρων (Σουίδας). Λέγειν ἐπιλέγειν (Σουίδας). Ἀληθέστερα (Σουίδας). Πάνυ (Σουίδας).

2. Σουίδας, ἐν λ. αὐτολεξεί.—Ποβλ. Z II, 14. GC I, 54. DV I, 51.

3. Σουίδας, ἐν λ. αὐτολεξεί.—Ποβλ. D II, 73. DV I, 75.

4. Σουίδας, ἐν λ. αὐτολεξεί. Γρ. τοῦ πραεῖς, εὐήθεις, ἀπλοὶ (Σουίδας). Ὅταν ἔχη (Σουίδας).

5. Σουίδας, ἐν λ. αὐτολεξεί.—Ποβλ. D III, 36 καὶ Εὐστάθιον εἰς Ὀμη-

155. Ἄνὰ σοὶ πάντα λέπαργε· ἐπὶ τῶν οὐδὲν μετὰ τὸν κάματον ἀνιεμένων, ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν· ἐπειδὴν γὰρ ἀπολυθῶσι τοῦ ἔργου, εἰώθασιν οἱ γεωργοὶ τῷ δυνατωτέρῳ ἐπιτιθέναί τὸν ζυγὸν καὶ τὰ σκευή. ¹

156. Ἀνδριάντα γαργαλλίζειν· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. ²

157. Ἄνδρὶ πεινῶντι κλέπτῃν ἔστ' ἀναγκάτως ἔχειν· ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης τι ποιούντων. ³

158. Ἀναίσχυντος καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος· ἐπὶ τῶν ἀπληροθριακῶτων καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν τοῦ τρόπου ποιουμένων. ⁴

159. Ἀπαγέ με εἰς τὰς λατομίας· παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ ὑποφερόντων τὰ ἀνάξια· φασὶ γὰρ ὅτι Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς Διογυσίῳ τῷ τυράννῳ συνῆν· ἔωλα δὲ αὐτοῦ ποιήματα ἀναγινώσκοντος οὐκ ἐπήγει. Ἐφ' οἷς ὀργισθεὶς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀπαχθῆναι εἰς τὰς λατομίας, εἶτα πάλιν μετεκαλέσατο αὐτὸν ἐλπίζων ἐπαινέσαι αὐτοῦ τὰ ποιήματα. Ὁ δέ, μὴ ἐθέλων ἐπαινεῖν, ἔλεγε τὸ προκείμενον. ⁵

20. Γῆ θάλατταν συναναμίγνυσιν· ἐπὶ τῶν σφόδρα ὀργιζομένων ἢ παροιμία. ⁶

21. Γινῶθι σαυτὸν καὶ τὸ νόμισμα παραχάραξον· παραγγέλματα πυθικά, τοῦτέστι τῆς τῶν πολλῶν δόξης ὑπερόρα καὶ παραχάραττε μὴ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ τὸ νόμισμα. ⁷

22. Γύγου δακτύλιος· ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πανούργων. Γύγης γὰρ βουκόλος ὢν, τῆς γῆς ὑπὸ σειμοῦ ραγείσης, νεκρὸν εὐρὼν φοροῦντα δακτύλιον, τοῦτον περιεῖλεν. Ὁ δὲ εἶχε φύσιν ὥστε κατὰ τὰς στροφὰς τῆς σφενδόνης ὄρασθαι καὶ μὴ καὶ δι' αὐτοῦ κτείνας τὸν Μυρσίλον ἐβασίλευσε. ⁸

ρου ἱλ. B 595 σ. 298, 2. Γρ. πατρός, πατρῶον (Σουίδας). Συβαρίζται. Ὁμοῦ λέπει παρὰ Σουίδα.

1. Σουίδας, ἐν λ. αὐτολεξεί. Γρ. σοὶ τάδε πάντα (Σουίδας). Μηδέν.

2. Σουίδας, ἐν λ. αὐτολεξεί.—Πρβλ. Αρ. II, 84 αὐτολεξεί. Plut Boiss. 45.

3. Σουίδας, ἐν λ. αὐτολεξεί.—Πρβλ. M II, 14 αὐτολεξεί. Γρ. ἔχον (Σουίδας). Τί.

4. Σουίδας, ἐν λ. αὐτολεξεί.—Πρβλ. Αρ. II, 79 αὐτολεξεί.

5. Σουίδας, ἐν λ. αὐτολεξεί.—Πρβλ. Αρρ. II, 26. MP I, 21.

6. Σουίδας, ἐν λ. αὐτολεξεί.—Πρβλ. Αρρ. I, 74. MP I, 40. DV II, 14.

7. Σουίδας, ἐν λ. αὐτολεξεί.—Πρβλ. Αρρ. I, 81 αὐτολεξεί.

8. Σουίδας, ἐν λ. αὐτολεξεί.—Πρβλ. D III 99. DV II, 20. Γρ. καὶ λέπει παρὰ Σουίδα. μυροῦλον πρὸ αὐτοῦ (Σουίδας).

223. *Γυνή εἰς Ἡρακλέους οὐ φοιτᾷ* πρὸς τοὺς ἀναξίους τῶν πράξεων παρ' ὅσον Ἡρακλῆς ἐδούλευεν Ὀμφάλῃ. Καὶ γυνή στρατηγεῖ καὶ γυνή στρατεύεται ἐπὶ τοῦ παραδόξου. ¹

224. *Γυπὸς σκιά* ἐπὶ τῶν μηδενὸς λόγου ἀξίων. ²

225. *Δούλος ὦν κόμην ἔχεις* ἐπὶ τῶν παράλογόν τι πραττόντων παρ' ὅσον ἐλευθέρων τὸ κομιᾶν λέγεται δὲ καὶ δουλότερος κατὰ σύγκρισιν. ³

226. *Δύο τοίχους ἀλείφεις* λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπαμφοτεριζόντων καὶ διὰ μέσου χωροῦντων ἐν μάχαις ἢ φιλίαις εἴρηται δὲ ἴσως ἀπὸ τῶν δύο τοίχους εὐφεγγέας ποιούντων. ⁴

227. *Ἐν δυοῖν τρία βλέπεις* ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἢ δι' ἄλλο τι πάθος οὐκ ἄξυδοροκούντων οὐδὲ εἰλικρινεῖς ἔχόντων τὰς ὁράσεις. ⁵

228. *Ἐκ Μασσαλίας ἦκεις* ἐπὶ τῶν θηλυδριῶν καὶ τεθρυμμένων παρ' ὅσον ἐκείνους φασὶ θηλύτερον ὀτολιζέσθαι μεμυρισμένους καὶ τὰς τρίχας ἀναδομμένους καὶ διὰ ταύτην τὴν μαλακίαν ἀσχημονεῖν. ⁶

229. *Ἐμβαρὸς εἰμι* νουνεχῆς, φρόνιμος ἦν πρότερον ὁ Παιραιεύς νῆσος ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα εἴληπεν ἀπὸ τοῦ διαπερᾶν οὐ τὰ ἄκρα Μούνιχος κατασχὼν Μουνιχίας Ἀριέμδος ἱερὸν ἰδρύσατο. Ἄρκτου δὲ γενομένης ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀναιρεθείσης, λιμὸς ἐπεγένετο, οὐ τὴν ἀπαλλαγὴν Θεὸς ἔχρησεν ἂν τις τὴν θυγατέρα θύσῃ τῷ Θεῷ. Ἐμβαρὸς δὲ μόνος ὑποσχόμενος ἐπὶ τῇ τὴν ἱεροσύνην αὐτοῦ τὸ γένος διὰ βίου ἔχειν, διακοσμήσας αὐτοῦ τὴν θυγατέρα, αὐτὴν μὲν ἀπέκρουεν ἐν τῷ αὐτῷ ἱερῷ, αἶγα δὲ ἐσθῆτι κοσμήσας ὡς τὴν θυγατέρα εἴθυσεν ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν

1. Σουΐδας ἐν λ. αὐτολεξεί. — Πρὸς δὲ διὰ μὲν τὴν πρώτην παροιμίαν πρβλ. App. I, 88 αὐτολεξεί καὶ M III, 11, διὰ δὲ τὴν δευτέραν καὶ τρίτην πρβλ. GCM II, 60 D IV, 1. Γρ. παρόσον ὡς καὶ κατωτέρω ἀπανταχοῦ. Καὶ γυνή στρατηγεῖται ἐπὶ λείπεται παρὰ Σουΐδα. Στρατεύεται—στρατηγεῖται.

2. Σουΐδας ἐν λ. αὐτολεξεί. — Πρβλ. D III 100 αὐτολεξεί. M III, 10 αὐτολεξεί.

3. Σουΐδας, ἐν λ. αὐτολεξεί. Πρβλ. Ap. VI, 34. Γρ. παράλογον τί—παράλογως (Σουΐδας).

4. Σουΐδας ἐν λ. αὐτολεξεί. — Πρβλ. Ap. VI, 37 αὐτολεξεί. App. II, 2. Γρ. Ἀλείφης, Διαμέσου.

5. Σουΐδας, ἐν λ. αὐτολεξεί. Πρβλ. GC II, 29. Γρ. Διαγῆρας δι' ἄλλο, τὸ δι' λείπει παρὰ Σουΐδα. Εἰλικρινεῖς.

6. Σουΐδας, ἐν λ. αὐτολεξεί. — Πρβλ. Plut. I, 60. Ap. VI, 69.

περιέστη. Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν παρτυπαιόντων καὶ μεμνηότων. ¹

30. Ἐστρατήγησε μετ' Ἐρρασινάδου ἐπὶ τῶν δυστυχῶν. Ἐκ τῶν περὶ Ἀργίνουσαν στρατηγησαντων δυστυχῶς ἀπέθανον δὲ δημοσίᾳ οὐκός τε καὶ οἱ ὑπομειναντες Θράσυλλος, Περικλῆς καὶ οἱ λοιποί. Ἐγένετο δὲ τι τῶ Ἐρρασινάδῃ καὶ περισσότερον. τὸ καὶ κλοπῆς κατηγορηθῆναι τῶν περὶ Ἑλλήσποντον χρημάτων. ²

Γ'

Παροιμιαί κατὰ ἀλφάβητον

1. Ἄβυδηνὸν ἐπιφόρημα τὸ ἀηδὲς διὰ τὸ τοὺς Ἄβυδηνούς μετὰ δείπνον προσάγειν τοὺς ἑαυτῶν παῖδας τοῖς εὐωχομένοις κεκραγότας καὶ θορυβοῦντας καὶ ἀηδίαν ἐμποιοῦντας τοῖς δαιτυμόσιν. ³

2. Αὐτὴ μὲν ἢ μήρινθος οὐδεν ἔσπακεν ἀπὸ τῶν ἀλιέων εἴρηται τῶν μηρὲν ἐλκυσάντων. ⁴

3. Αὐτὸν κέρρουκας τὸν βατήρα τῆς θύρας ἤγουν ἐπ' αὐτὰς ἀφιξαι τὰς θύρας. ⁵

4. Ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος ἐπὶ γὰρ τοῖς ἐρωτικοῖς ἐπισαρκούμενοι οἱ θεοὶ οὐκ ὀργίζονται. ⁶

5. Ἀρχαῖκά φρονεῖς ἤτοι εὐήθη καὶ μωρά. ⁷

6. Ἀκάρδιον βλάστημα κατεσάρης ἐπὶ δειλοῦ. ⁸

7. Ἄβρωνος βίος ὁ πολυτελής. Ἄβρων γὰρ ἦν τις μεγαλόπλουτος ὄθεν καὶ ἀβροδίατος. ⁹

1. Σουΐδας ἐν λ. αὐτολεξεί.—Πρβλ. Αρ. VII 10 σχεδὸν αὐτολεξεί, Αρ. II, 54. Γρ. μουνυχος. μουνυχίας. αὐτοῦ ἀπέκρῖψεν. τῷ ἀδύτῳ (Σουΐδας).

2. Σουΐδας ἐν λ. βύτολεξεί. Γρ. ἀπέθανε (λουΐδας). Ἀργίνουσαν. Οὐκός, τε καὶ περιτιότερον τῷ Ἐρρασινάδῃ (Σουΐδας).

3. Z. I, 1. DV I, 2. Γρ. δείπνων.

4. D III, 35. GCM I, 1. Γρ. μύρινθος. ἀλιαίων κατὰ διόρθωσιν ἐκ τοῦ πρώτου γραφέντος ἀλιαίων.

5. Αρ. IV, 31. D III, 38. Γρ. βοτήρα.

6. GCL, 1 αὐτ. λέξει. Πρβλ. D III, 37. GC I 2. App. IV, 33. App. XVI 21. Γρ. Ἀφροδίσος ὄρκος. Ἀποίνιος.

7. GCL 1, 25. GCV I, 1. DHI 40. Γρ. ἐβήθη.

8. Γρ. κατεσάρεις.

9. Z. 1, 4. Αρ. I, 4. Γρ. Ἄβρωνος καὶ κατωτέρω Ἄβρων καὶ ἀβροδίατος. Τίς.

8. Ἄει γεωμόρος ἐς νέωτα πλούσιος.¹
9. Ἀγορὰ Κερκώπων ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. Κέρκωπες γὰρ τινες ἀπατεῶνες ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ.²
10. Ἀδεὲς δέος ἐπὶ τῶν μάτην δεδοικότων.³
11. Ἀγαμεμνόνεια φρέατα τὰ ἡδύτατα Ἀγαμέμνων ἐπὶ τὴν Αὐλίδα καὶ τὴν Ὀλυν Ἑλλάδα φρέατα ἔρουξεν.⁴
12. Ἀγαμέμνονος θυσιά· ἐπὶ τῶν δυσπειθῶν καὶ σκληρῶν θυσιῶν γὰρ αὐτοῦ, ὁ βοῦς φυγὼν μόλις ἐλήφθη.⁵
13. Ἀγαθὴ καὶ μᾶζα μετ' ἄρτον ἐπὶ τῶν τὰ δευτέρᾳ τισὶ διδόντων.⁶
14. Ἀδεις ἔχων ἦτοι μάτην λέγεις, ληρεῖς.⁷
15. Ἄλλος βίος ἄλλη διαίτα.⁸
- 15α. Ἄει τοῦ γῆρας κορύθου νεότης ἦγον κρείσσων γηραιῶς ἀετὸς νεῖζοντος ὄρνιθος ὅσον γὰρ γηράσκει κρείττων νεαζοντος ὄρνιθος ἐστίν· ὅτι λέγεται τὸν βίον ἀετὸς καταστρέφειν τῆς καμπῆς τοῦ ἄνω χεῖλους καὶ τοῦ κάτω χρόνῳ συγκαμψάσης.⁹
16. Ἀγαθόνιος αὐλησις ἢ ἡδίστη καὶ εὐκρατος.¹⁰
17. Ἀνδρίας σφυρήλατος ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.¹¹
18. Ἀγέλαστος πέτρα ἐπὶ τῶν λύπης προξένων, ἐφ' ἣ ἢ Δημήτηρ τὴν κόρην ὅτε ἐζήτει ἐκαθέσθη.¹²
19. Ἀγαθὰ Κυλίκων ἐκ τῶν οὐ καλῶς πλουτούντων.¹³
20. Ἀγνότερος πηδαλίον ἐπὶ τῶν ἀγνώως βεβιωκότων παρ' ὅσον

1. App. I, 6 αὐτολεξεί.—Πρβλ. CGL I, 28. Z. II, 43. M I, 31. Ap. I, 34. Ap. I, 39. Γρ. εις.

2. GC I, 3 αὐτολεξεί.—Πρβλ. Z I, 5. DV I, 3. Γρ. ἀκέρκωπες. ἀπατεῶνες ἐνεφέσῳ.

3. D I, 16 αὐτολεξεί.—Πρβλ. DV I, 13.

4. Z I, 6, GCL I, 30. Γρ. ἡδύτατα. Ἑλαδα.

5. Z I, 13. DV I, 5.

6. Z I, 12. DV I, 4. Γρ. μᾶζα. δευτέρα τισί.

7. p. D V, 11. I, 32.—Πρβλ. Ap. VIII, 89.

8. Z I, 22. M I 86. Ἴδε καὶ κατωτέρω ἀρ. 53.

9. GC I, 4. GCL I, 2 Z II, 38. Γρ. κορύθος. ὄρνιθος ἐστίν. Συγκαμψάσης

10. Z I, 2. DV I, 6. Γρ. ἡδύστη.

11. App. I, 27 αὐτολεξεί. GCL I, 34 αὐτολεξεί.

12. Z I, 7. D I, 8. DV I, 7. Γρ. Δημήτωρ. Καθίστη ἐκαθέσθη διώρθωσα, κατὰ Ζηνοβιον.

13. Z I, 3. D I, 9. GCM I, 5. Γρ. Κυλίκων.

ἐν τῇ θαλάσῃ τὸ πηδαλίον καθαρόν ἐστίν.¹

21. Ἀγροίκου μὴ καταφρονεῖς ῥήτορος· ὅτι οἰδὲ τῶν εὐτελῶν χρῆ καταφρονεῖν.²

22. Ἀγναμπτότερος βάτου αἴου· ἐπὶ τοῦ ξηροῦ καὶ τὸν τρόπον αὐθάδους.³

23. Ἀδωνίδος κῆπος· ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων καὶ δώρων καὶ μὴ ἐρριζωμένων.⁴

24. Ἄλλην ἐρῶν βαλάνισε· ἐπὶ τῶν ἐνδεδεχῶς αἰτούντων τι ἢ δυνειζομένων ἀπὸ τῶν παλαιῶν τῶν βυλάνων.⁵

25. Ἀδελφὸς παρείη· ὅτι προτιμητέον τοὺς οἰκείους εἰς βοήθειαν.⁶

26. Ἀγρία μέλιττα· ἐπὶ τῶν σφόδρα πονηρῶν καὶ ἰωμῶν.⁷

27. Ἄλλοτε δ' ἄλλοιον τελέθειν καὶ χώρα ἔπεσθαι ὅτι προσήκει ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν ἐν οἷσις ἂν γένοιτο τόποις τις· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυπόδων.⁸

28. Ἀγαθῶν θάλασσα καὶ ἀγαθῶν σωρὸς καὶ ἀγαθῶν ἀγαθίδες καὶ ἀγαθῶν μυρμηκιά· ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν λέγεται.⁹

29. Αἰτναία πόλις· ἢ σικελική· ἀπὸ μέρους.¹⁰

30. Αἰτναῖος κάρθαρος ὁ μέγας ἢ ἀπὸ τῆς Αἰτνης.¹¹

31. Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς· ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν.¹²

1. D I, 11. DV I, 10. Γρ. κερδσον καὶ κατωτέρω ἄπανταχοῦ. Καθαρόν ἐστίν.

2. Z I, 15 GCI, 6 Ap. I, 24.

3. Z I, 16. Ap. I, 21.

4. D I, 14. DV I, 12. Ap. I, 34. Γρ. ὀλιγοχρόνων.

5. Z II, 41. D I, 19. GCL I, 5. Γρ. δυνειζομένων. Εἰς τὴν λέξιν βυλάνων ἀνταποκρίνονται προστεθειμένα ἐν τῇ ὡς τάδε. εἰς ἃ γίνεται παραλομπή δι' ἴδιου σημείου ζώντων οἱ γὰρ [παλ]αιοὶ βυλάνους [τάς δοῦς] τὰ ἐν ἀγρόλαις ἀποκεκομμένα.

6. M I, 29 αὐτολεξεί.—Πρβλ. D III, 29. Γρ. παρείη.

7. M I, 24 αὐτολεξεί.

8. Z I, 24. D I, 23. GCL I, 4. GCM I, 8. Γρ. τελέθει χώρα ἔπεσθαι. Τίς.

9. Τὸ ὄλον αὐ ὀλεξεί. GCL I 38. Ἀγαθῶν θάλασσα Z I, 9. D I, 10. DV I, 8. M I, 8. Ἀγαθῶν σωρὸς Z I, 10. BM I, 10. Ἀγαθῶν ἀγαθίδες. DI 10.—App. IV, I. Ap. I, 14. Ἀγαθῶν μυρμηκιά. Z I, 11. D I, 10. DV I, 8 M. I, 13. Γρ. πλήθους.

10. Γρ. Αἰτναία.

11. D I, 59. Πρβλ. GCM, II, 24.

12. GCL I, 38 αὐτολεξεί.—Πρβλ. D I, 63.

32. Ἄδεις ὡσπερ εἰς Δῆλον πλέων' ἐπὶ τῶν φιληδόνων καὶ ἀφροντίστων. ¹

33. Ἄλα καὶ κίσαμον' ἐπὶ τῶν εἰδέναι μὲν προσποιουμένων, μὴ εἰδόντων δέ. ²

34. Αἰξ τὴν μάχαιραν, ἀδύνατα θηρᾶς' ἐπὶ τῶν αἰτίων κακοῦ ἑαυτοῖς· αἰξ γὰρ σκαλεύουσα τὴν γῆν μάχαιραν εὔρε δι' ἧς ἐσφάγη ³

35. Ἄδεις πρὸς μυρρίνην' ἔθος πρὸς τὸν μὴ δυνάμενον ἐν συμποσίῳ ἄσαι δάφνης κλάδον ἢ μυρρίνης λαβόντα πρὸς τοῦτον ἄδειν ⁴

36. Ἄδακρῆς πόλεμος καὶ Κιθλεύδοντος τρόπαιον' ἐπὶ τῶν ῥᾶστα καὶ παρ' ἑλπίδας τι κατορθούντων. ⁵

37. Ἄει τὸν ὁμοῖον ἄγει Θεὸς εἰς τὸν ὁμοῖον. ⁶

38. Ἄει κολοῖς πρὸς κολοῖον ἕξάνει' συνδυαστικὰ γὰρ τὰ ζῶα ⁷

39. Ἄλις δρυός' ἐπὶ τῶν μεταβαλλομένων εἰς τινα βελτίονα διαίταν· οἱ γὰρ παλαιοὶ τῶν βαλάνων παυσάμενοι μετεῖχον οἴτου καὶ οἴνου. ⁸

40. Ἄετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις' ἐπὶ τῶν διδασκόντων τισὶν ἢ ἐπίστανται. ⁹

41. Ἄετὸς ἐν νεφέλαις' ἐπὶ τῶν δυσαιώτων. ¹⁰

42. Ἄληλεσμένος βίος' ἐπὶ τοῦ ἐτοιμοῦ καὶ ἀκόπου. ¹¹

43. Ἄδδηφάγον ἄρμα καὶ ἀδδηφάγος τριήρης καὶ ἀδδηφάγος, λύχνος· ὁ πολυτελής. ¹²

44. Ἄει γὰρ εὐπίπτουσι οἱ Διὸς κύβοι' ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωμένων. ¹³

1. Z II, 37-GCM I, 10. Γρ. πλέον.

2. Z I 25. DI, 50 GCM I, 11. Γρ. ἀλακαί.

3. Z I, 27 D I, 52. Μόνη ἢ παροιμία Αἰξ τὴν μάχαιραν ἀνευ ἐρμηνείας καὶ GCI, 13 GCM I, 13. Τὸ δὲ ἀδύνατα θηρᾶς ἐστὶν ἄλλη παροιμία. Z I, 27 MI, 26 MP I. Γρ. αἰξ.

4. App. I, 5 αὐτολεξίς.—Προβλ. Z I, 19. App. I, 33.

5. GCM I, 14. Προβλ. Z I, 28, Δ I, 23.

6. Προβλ. GC I, 15, GCL I, 7.

7. Z II, 47, GCL I, 7. Γρ. ἕξάνει συνδυαστικὰ διώρθωρα ἐκ τοῦ Ζηνοβίου τὸ συνδιαχτικὰ.

8. GCL I 39 Z II, 40.

9. Z II, 49. GCL I, 17. GCL I, 9.

10. Z, II, 50, GCM I, 20.

11. Coisl. 9 Zenobii.—GC I, 21 GCM I, 21, MP I, 35.—Προβλ. Z I, 21.

12. App. I, 37. Ἄδδηφάγον ἄρμα μόνον καὶ ΔI, 35. Λύχνος διώρθωρα κατὰ τὸν Ἀποστόλην : λύκος.

13. GCM I, 13 αὐτολεξίς Z II, 44 45 Γρ. κύβος. Z

45. Ἄγιον πρόφασιν οὐδέχεται οὐδέ φίλια.¹

46. Λίξ οὐραγία ἐπὶ τῶν δωροδοκουμένων· οἱ δὲ τοῖς εἰς τὸ ἀγορεύειν τῶν ἀφθόνως ἀφραμῶς παρέχοντας οὕτως εἰδῶσαι κωμωδεῖν, ἐπεὶ καὶ ὁ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἔχων εἴτι ἐβούλετο εἶχεν· ὅτι τῇ τροφῇ αὐταῦν Ἀμαλθεία ὁ Ζεὺς ἐξ αἰγὸς τροφούσης αὐτὸν παρέσχε κέρας αἰγός, δι' οὗ ἐπέβλυξεν αὐτῇ πᾶν πρῶγμα ὃ ἂν ἠτήσατο.²

47. Ἀζαναῖα κακὰ ἐπὶ τῶν κακοῖς διηγεκῶς προσπιλαδόντων. Ἀζάνη γὰρ σκληρὸς τόπος καὶ τοῖς γεωργοῖς ἀπροσπέρσιτος.³

48. Ἀνάγυρον κινεῖς ἐπὶ τῶν προξενούντων κακὰ ἑαυτοῖς. Ἀνάγυρος γάρ τις τοὺς γειτονοῦντας ἐκάκου.⁴

49. Ἄετος θρίπας ὄρα· ἐπὶ τῶν καταφρονούντων τῶν σιγῶν.⁵

50. Ἄκαιρος εὖνοια οὐδὲν ἐχθρας διαφέρει. Ταύτην Ἰππόλυτος πρὸς Φαίδραν εἶπε φάσκουσαν φιλεῖν αὐτόν.⁶

51. Ἄλμη οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ· ἐπὶ τοῦ ἀηδοῦς καὶ ἀναετύτου.

52. Ἀκεσίας ἰάσατο· ἐπὶ τῶν ἰωμένων ἐπὶ τὸ χεῖρον· ἔοικε γὰρ Ἀκεσίας τοιοῦτος ἰατρὸς γενέσθαι.⁷

53. Ἄλλος βίος ἄλλη διαίτα· ἐπὶ τῶν εἰς ἀμείνονα βίον μεταβαλλόντων.⁸

54. Ἄει φέρει τι λιβύη κακόν· ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἐξευρισκόντων τι νέον κακόν.⁹

55. Ἀράβιος αὐλητὴς ἢ ἄγγελος· ἐπὶ τῶν ἀεὶ λαλούντων. ὅς ἠῦλει μὲν δραχμῆς, ἐπαύετο δὲ τεττάρων.¹⁰

1. GCL I, 10 ZH, 45 Γρ. φίλια

2. Z I, 26 Γρ. ἀμαλθείας.

3. Δ I, 24 Z II 54 MI, 44. Ap., I, 54 αὐτολεξεί.—Προβλ. DJ, 54 MI 44 Γρ. Ἀζαναῖα κατὰ τὸν Ἀποστόλην Ἀζάνη Ἀποστόλης: Ἀζανέα.

4. Z II, 55. D I, 25. GCM I, 22 Ap. IX, 99.

5. Δ, I 71 Z II, 53. GCI, 24, GCM I, 24 Γρ. τρύπος.

6. GCL I, 40 αὐτολεξεί, προστιθεμένης ἐν τέλει μετὰ τὸ αὐτὸν τῆς λέξεως σφόδρα. Προβλ. Z I, 50, D I, 48, M I, 64. Ap. I, 91, Γρ. ἰππόλυτος;

7. Z I, 52, Δ II, 3, DV I 23. Ap. I 94.

8. M I 80 αὐτολεξεί Προβλ. Z I, 22. 18. καὶ ἀνωτέρω ὄρ. 15.

9. Z II, 51. D I, 68. GC I, 27. Ap. I, 67. Γρ. τί. ἐξευρισκόντων.

10. Z II, 47 (προβλ. Z II, 89) GC I, 82. MI, 37. Ap. III, 70-71. Γρ. δραχμῆς

56. Ἰδὸς κυνῆ· ἐπὶ τῶν επικρουπιόντων ἑαυτοὺς διὰ τινῶν μηχανημάτων· τοιοῦτα γὰρ [τά] τοῦ Ἰδὸς.¹

57. Ἄχρη κορυφῆς φενακίζει· ἤγουν ἀναισθητεῖ.

58. Αἴθεις ἐν πέπλῳ· ἢ γὰρ Λημάνειρα πέπλον ἔπεμψεν Ἡρακλεῖ, ὑφ' οὗ ἐκαύθη.

59. Αὐτοὶ χελώνας ἐσθίετε, εἴπερ εἴχετε. Ἀλιεῖς ἠλίευσαν μεγάλην χελώνην καὶ ἀνασπάσαντες αὐτήν ἔμερίζοντο ταύτην· τὸν δὲ ἔρμην παριόντα ἐπὶ ἐστίασιν ἐκάλουν, ὃ δὲ τὸ προκείμενον εἶπε.

60. Αἵμασι κλαίειν· καθ' ὑπερβολὴν οὐ δάκρυα ἀλλ' αἶμα ρεῖν

61. Αἰγιαλῷ λαλεῖς· ἐπὶ τῶν ἀνηκόων.

62. Ἀκίνητα κινεῖς· ὅτι οὐ δεῖ κινεῖν τὸ μύθου μη[δὲ] ὀροφήν.

63. Ἀκεσέως καὶ Ἐλικῶνος ἔργα· ἐπὶ τῶν θανάτου ἀξίων· αὐτοὶ πρῶτοι τὸν τῆς Ἀθηνῶν πέπλον ἐδημιούργησαν,

64. Αἰγεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι.

65. Ἀκέφαλος μῦθος· ἐπὶ τῶν ἀτελεῖ λέγοντων.

66. Ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἔξεις· Οἱ τὴν Αἰγίαν οἰκοῦντες ἐκπεσόντες αὐτῆς διὰ πολέμου ἐχρήσαντο τῷ θεῷ· ὃ δὲ τὸν χρησθὲν τοῦτον εἶπε καὶ συμβαλόντες ἀκρωτήριον τι κατασχόντες κατὰ μέσον ἤκησαν· ἐκ δὲ τούτου λέγεται ἐπὶ τῶν δυσνοήτων.

67. Ἄκουε τοῦ τέτταρα ὄτα ἔχοντος· Αὐλητῆς ἦν, περὶ οὗ ἡ Πυθία τισὶν εἶπεν ὡς παραφυλάττειντο· οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπόλοντο. Ἔνιοι δὲ ἐπὶ τοῦ πολλά εἰδότης ἢ ἀκούοντος. Οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀληθευόντων, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃν τετράχειρα καὶ τετράωρον καλοῦσιν.

68. Ἀμουσάτερος Λειβηθρίων· ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν.

69. Ἀνδρώνιος ὄνος καὶ Ἀχαρτικοὶ ἵπποι· ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀγρίων. Τοιοῦτοι καὶ οἱ ἵπποι ἐν Ἀκτρῶνι.

70. Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί· ἐπὶ τῶν ἐναντίως λεγομένων ὡς εἰ πόρνος τὸν σῶφρονα λέγει πόρνον.

71. Ἄκρω ἄψασθαι δακτύλῳ· ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς οὔμενον ἠσκημένων.

72. Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται· ἐπὶ τῶν οὐ ραδίως δῶρα λαμβανόντων.

73. Ἄν οἶνον αἰτεῖ, κόμδν αὐτῷ δίδου· ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων, δεινὰ δὲ λαμβανόντων, ὡς ὁ Κύκλωψ.

1. GCM II, 23 (κυνῆν) Γρ. κυνή. Τὸ τὰ παρέλαβον ἐκ τοῦ Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου, ἐν τῷ κώδικι λείπει. GCL, I, 12 αὐτολεξεῖ (Πρβλ. Ζ. I, 41. DI 39, GC I 33. DV I 16, MI 25A p. 180

74. Ἄρχῃ Σκυρία ἐπὶ τῶν λυσιτελῆς μηδὲν ἔχόντων· ἢ γὰρ Σκύρος πετρώδης.

75. Αἰάντειος γέλως ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων.

76. Αἰρούντες ἤρημεθα ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων νικᾶν, εἴθ' ἔπ' ἐκείνων ἀλόντων.

77. Αἱ Χάριτες γυμναί· ὅτι δεῖ ἀφειδῶς χαρίζεσθαι ἢ δωρεάν ἢ ἀκενοδόξως.

78. Ἄπειροι γύπες ἐπὶ τῶν διὰ κληρον ἢ κέρδος προσδρευόντων.

79. Ἄφ' ἵππων ἐπ' ὄνους ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χειρὸν τρεπομένων ἢ κατὰ τοῦς τρόπους ἢ κατὰ τὴν οὐσίαν ἢ τὴν δόξαν. Καὶ ἀντιστροφῶς Ἄπ' ὄνων ἐφ' ἵππους.

80. Αἱ Ἰβύκου γέραναι ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκίτως κολαζομένων ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν αὐτῶν. Ἰβυκος γὰρ ὑπὸ ληστῶν ἀναιρούμενος γεράνους ἰδὼν ἔμαρτύρατο· εἶτα οἱ λησταὶ ἐν θεάτρῳ γεράνους θεώμενοι αἱ Ἰβύκου γέραναι ἔλεγον καὶ ἀνακριθέντες ἐκολάσθησαν.

81. Αἰξ οὐπω τέτοκεν, ἔριφος δ' ἐπὶ δώματος παίζει ἐπὶ τῶν οὐπω λεχθέντων ἢ γεγονότων, προλεγόντων δὲ τὰ μὴ γεγονότα.

82. Ἀνερίφθω κύβος ἐπὶ ἀνελπίστως ἑαυτοὺς ἐπιρριπτόντων ὑπὸ τινος βίας ὠθουμένων.

83. Ἀνίπτους χερσίν· ἐπὶ τῶν βεβήλοις χερσὶ τὰ ἱερὰ μεταχειριζομένων.

84. Αἰθίοπα σμήχεις· Χύτραν ποικίλλεις· Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

85. Ἀκάνθιος τέττιξ καὶ Βάτραχος Σερίφιος ἐπὶ τῶν ἀφρόνων. Οἱ γὰρ ἐκεῖσε τέττιγες οὐκ ἄδουσιν.

86. Ἀκόνην σιτίσεις ἐπὶ τῶν τροφῇ πολλῇ χρωμένων, μηδενὶ δὲ εἰς σῶμα ἐπιδιδόντων.

87. Ἄλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν· ὅτι ἐκ τούτων γινόμεθα φίλοι.

88. Ἄλλως ἄδεις ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

89. Ἄλλοι κάμνοι ἄλλοι ὄναντο· ἐπὶ τῶν παρ' ἑλπίδα τὰ ἀλλότρια κληρονομοούντων.

90. Ἄλλο γλαυῆ καὶ ἄλλο κορώνη φθέγγεται· ἐπὶ τῶν ἀλλήλοις ἀσυμφωνούντων, ἀλλ' ἔριζόντων τοῖς κρείττοσιν.

91. Ἄλωπεκίσεις πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα· ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾶν παρωμένων τοὺς ὁμοίους.

92. Ἄλλοισι μὲν γλώσσα, ἄλλοισι δὲ γόμοι· ἐπὶ τῶν κάλων καὶ φάγων.

93. Ἄνδρὸς γέροντες ταφῆς τὸ κρανίον· ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν χρησιμευόντων.

94. Ἄλλα μὲν Λεύκιον, ἄλλα δὲ Λεύκωνος· ἐπὶ τῶν ἐχόντων τοὺς λόγους ἀσυμφωνοῦσιν τοῖς ἔργοις.

95. Ἄμμοι μετρεῖν· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

96. Ἄλλα μὲν ἐξαντλοῦμεν ἢ δ' ἀνεπιτηρεῖ.

97. Ἄλλα μὲν ἀπῆτουν, οἱ δ' ἀπηνουῦντο σκάφος· ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων ἢ ἐπὶ τῶν ἄλλα μὲν ἀπαιτούντων, ἄλλα δὲ μὴ ἔχειν ἀρναμένων.

98. Ἄμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις, ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων εὐεργετηθέντων μὲν, ταχέως δ' ἐπιλαθομένων τῆς χάριτος.

99. Ἄν μὴ παρῆ κρέας, ταρίχῳ στερκτέον· ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρχεῖσθαι.

100. Ἄτῆρ ὁ φεύγων καὶ μένει κτύπον λύρας· ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ὀφειλόντων πράττειν πάντα.

101. Παθῶν δέ τοι νήπιος ἔγνω.

102. Ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ· ἐπὶ τῶν ματαιολογούντων καὶ ἐν λόγοις πονούντων ἀπὸ τῶν πρὸς ὕδωρ ἐν δικαιοτέροις.

103. Ἄεὶ τὰ πέρυσσι βελτίω· παραινούμενοι οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτο ἔλεγον.

104. Ἄνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

105. Ἄνδραπόδων θρίξ· ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν καὶ ἠλιθίων.

106. Ἄν ἡ λεοντὴ μὴ ἐξικνηται, προσάπτειν καὶ τὴν ἀλωπεκῆν· ἦτοι ἐάν φανερῶς μαχόμενος μὴ περιγίγη καὶ πανουργία χρῶ.

107. Ἄλιεύς πληγεὶς νοῦν οἶσει· τῶν μετὰ πείραν εἰς γνῶσιν ἐλθόντων ὡσπερ ὁ πληγεὶς ἄλιεύς τοὺς ἰχθύας μεταχειριζόμενος.

108. Ἄπὸ λεπτοῦ μίτου τὸν βίον ἤρτηται· ἐπὶ τῶν παρακεκινδυνευομένως καὶ σφραλερῶς ἐμβεβηκότων καὶ τὸν περὶ τῶν ἐσχάτων δεδοικότων φόβον.

109. Ἄσκὸν τίλλειν· ἐπὶ τῶν ἀνηγέτων καὶ ἀνεφίκτων.

110. Ἄλλοι σπεύρουσιν, ἄλλοι δ' ἀμῆσονται.

111. Ἄρκτου παρούσης ἴχνη ζητεῖς· ἐπὶ τῶν προδῆλων.

112. Αἰεὶ γέροντι νέαν ποτιβάλλειν κούρη· ἐπὶ τῶν προσηυτέρων βουλομένον νέαις συνευνάζειν.

113. Ἄλωπῆξ τὰς ποδῶν ἐλαύνει· ἐπὶ τῶν δολερῶν καὶ σιμυρῶν. ὁμοίως δὲ μεγάλους κατὰ γωνισμένον ἄφρονος.
114. Ἄτλας τὰς οὐρανὸν ὄταν τις μεγάλην ὑπελθῶν πράγματι κακῶ τινα περιπέσῃ.
115. Ἄλλοτε μητρὶν πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ· ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν εὐημεροῦντων, ποτὲ δὲ δυσημεροῦντων.
116. Ἄμα δίδου καὶ λάμβανε· ὅταν πρὸς ἀπιστον συνωλιόσσωμεν.
117. Ἀρσενίς λόγχαις μάχου καὶ πάντων κρατήσεις· ἀντὶ τοῦ διὰ χροσσοῦ πάντα νικήσεις.
118. Ἀπλοῖς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφν' ἐπὶ τῶν τῇ ἀληθείᾳ χρωμένων.
119. Ἄπας ἐχίνος τραχὺς· ἐπὶ δυσκόλων καὶ δυστρόπων, κυρίως δ' ἐπὶ κατωτικῶν ἤτοι εὐνοῦχων.
120. Ἀργύρου κρηναὶ λαλοῦσιν· ἐπὶ τῶν ἀπαιδαῦτων μὲν, δι' ὑπερβολὴν δὲ πλούτου παρησιαζομένων.
121. Ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρία· ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γήρῳ πολλὰ ἰσθιόντων.
122. Ἀνδρὸς κακῶς πράττοντος ἐκποδῶν φίλοι· ἐπὶ τῶν μὴ εὐρισκομένων βοήθειαν ἐν κακοῖς.
123. Ἀνθρώπος ἀνθρώπου δαιμόνιον· ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκίτως ὑπ' ἀνθρώπων σωζομένων.
124. Ἀπληστος πίθος· ἐπὶ τῶν γαστριμάργων.
125. Ἄμμες ποτ' ἤμεν ταπεινούμενοι τοῦτο ἔλεγον Ἀθηναῖοι.
126. Ἀλώνητον ἀνδράποδον· τὸ εὐτελὲς καὶ πρὸς ἄλλας ὠνήθεν.
127. Ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον· ἐπὶ τῶν ὀξέως καὶ ταχέως ἀνυομένων.
128. Ἄνι πέρκης σκορπίον· ἐπὶ τῶν τὰ χεῖρω αἰρουμένων.
129. Ἀνέμου πεδίον· ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων.
130. Ἄξιος εἶ τῆς ἐν Ἀργεὶ ἀσπίδος· ἐπὶ τῶν εὐγενῶν.
131. Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνει ἐπὶ τὸ τέγος· ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπὶ τινα ἔργα χωροῦντων.
132. Ἄπαντα τοῖς σοφοῖς εὐκόλα· ἐπὶ τῶν διὰ φρόνησιν καὶ δυσκόλων περιγινομένων.
133. Ἄξιος τοῦ παντός· ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων.
134. Ἄξιος τριχὸς· ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

135. Ἄντι κακοῦ κυνὸς ὄν ἀπαιτεῖς ἐπὶ τῶν κακὰ ἀντὶ κακῶν ἀποδιδόντων.

136. Ἄνδρι ἄνδρ᾽ ἀνδρᾶ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐξελθὼν ἐπρί-
ατο ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων. Κροῖσος γὰρ ἑαυτῷ πολέ-
μιον ἐπεσπᾶσατο τὸν Κύρον.

137. Ἄδελφὸς ὁμοίως καὶ Κωννᾶς.

137α. Ἄνῆρ στέφανον μὲν ἔχει, δίψῃ δ' ἀπόλωλε.

138. Ἄμμοι τοὺς τρόπους ἐπὶ τῶν πραέων ἢ εὐήθων.

139. Ἄπο μηχανῆς θεός ἐπὶ τῶν παραδόξως καὶ παραλόγως ἐπιφανέντων εἰς συμμαχίαν.

140. Ἄργεῖοι φῶρες ἐπὶ τῶν προδήλως ποιηρῶν· οἱ γὰρ Ἄρ-
γεῖοι ἐπὶ κλοπῇ κωμωδοῦνται.

141. Ἄυτη τε χρηστῶν ἐστὶν ἀνδρῶν ἡ νόσος· ἐπὶ τῶν ἐν ψογῷ
τάξει τι παρὰ τι ἀκούντων ὅπερ ἦν ἄξιον ἐπαινεῖσθαι.

142. Ἄφύη εἰς πῦρ ἐπὶ τῶν τέλος ὄξυ λαμβανόντων.

143. Ἄντιπελαργεῖν ἢ ἀνταποδιδόναι χάριτας· λέγεται γὰρ τοὺς
πελαργοὺς γεγηρακότας τοὺς γονεῖς τρέφειν.

144. Ἄνέμους γεωργεῖν πρὸς τοὺς πονοῦντας καὶ μηδενὸς μετα-
λαγχάνοντας.

145. Ἄετον κάνθαρος μαιεύεται ἐπὶ τῶν κακῶς ὑπὸ τινῶν πα-
σχόντων· τὰ γὰρ ὡὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζει κυλίων ὁ κάνθαρος.

146. . . . . ποτός· ἐπὶ τῶν ἄκρως ψυχρῶν· ψυχρὸς γὰρ ἐστὶν
οὗτος.

147. Ἄξεις τὴν ἐορτήν· ἐπὶ τῶν εὐχερῶς ἐπὶ τι ἀφικνουμένων.

148. Ἄρνα προβάλλη· ἐπὶ τῶν πολεμεῖν αἰρουμένων. Οἱ γὰρ
πολεμεῖν βουλόμενοι κήρυκα ἔπεμπον ἄρνα ἐπιφερόμενον, ὃν ἔφθει
τὸν ἄνδρα ἔνδον μῆλόβοτον αὐτῶν ἔσεσθαι τὴν πόλιν.

149. Ἄρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις· ἐπὶ τῶν μωρὰ διηγου-
μένων· ἢ γὰρ διφθέρα, ἐν ἣ ὁ Ζεὺς ἐπεγράφετο τὰ γινόμενα καμ-
πίλαιος ἦν.

150. Ἄσκὸν δαίρεις· ἐπὶ τῶν ἀνοήτως τι ποιούντων.

151. Ἄρχῃ ἡμισυ παντός· ἐπὶ τῶν εἰς τι προκοπτόντων.

152. Αἰ Οἰδίου ἀραί· ἐπὶ τῶν μεγάλως δυστυχοῦντων.

153. Αὐλητοῦ βίον ζῆς· ἐπὶ τῶν ἐξ ἄλλοτριῶν βιούντων.

154. Ἄπῆντησε κακοῦ βολή πρὸς ὑπερτάτην ἄτην· ἐπὶ τῶν
ἄξια πασχόντων ὧν ἔδρασαν.

155. Ἄθως καλύπτει πλευρὰ Λημνίας βοός· ἐπεὶ ἐν Λήμνῳ

βοῦν λευκοῦ πεποιημένην λίθου ὁ ἄθως τό ὄρος ἐπισιιάζει· εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν λυπούντων τινὰς ἢ βλαπτόντων.

156. Ἄπο θαλάσσης δεῖ καλὸν εἶναι, ἦτοι ἀπ' ἀρχῆς.

157. Ἄτρεως ὄμματα, οἶον ἄτρεπτα, σκληρά.

158. Ἄρουραία μάντις· ἀκρις δὲ δυσκίνητος χλωρὰ λεγομένη μάντις, ἥς ταῖς κινήσεσιν οἱ ἀγροῖκοι προσέχοντες μαντεύονται. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν νόθρων καὶ ἀπράκτων καὶ ἐπὶ τῶν εἰκῆ ταῖς μαντείαις ἐμφλυαρούντων.

159. Αὐτὸν οὐ τρέφων κύνας τρέφεις· ἐπὶ τῶν ἀποφούντων μὲν ἑαυτοὺς τρέφειν, ἄλλους δὲ ἐπαγγελλομένων τρέφειν.

160. Ἀφ' ὑψηλοῦ μοι καταγελά· ἐπὶ τῶν ἐξ ὕψους διαλεγόμενων ὡσανεὶ πάντων καταφρονεῖς.

161. Ἀγνοεὶ δ' ἀράχνη παῖδα ἕως παιδεύεται· ἡ θρέψασα γὰρ τέθνηκε πρὸ τοῦ φιλάτου· ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ποιούντων.

162. Ἀκαρπότερος ἀγρίππου· ἐπὶ τῶν μάτην πονουμένων. Οἱ γὰρ Λάκωνες τὴν ἀγρίαν ἐλαίαν ἀγρίππον καλοῦσι, λεπτόφυλλον οἴσαν καὶ μὴ πλέον αὐξανομένην πηγάνου.

163. Ἀλογίου δίκη...· φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον οἱ δίδόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων.

164. Αἰδῶς ἐν ὀφθαλμοῖς· γεκαμμένους οὐκ αἰδεῖται ἢ ὅτι τοὺς παρόντας αἰδοῦνται μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι ἢ τοὺς ἀπόντας.

165. Αὐτὸς εὔρε τοῦ κακοῦ τῆς... ἤγουν τὴν πηγὴν· ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τὰ κακὰ ἐπισπωμένων.

166. Ἄλας ἄγων καθεύδεις· ἐπὶ τῶν ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ καθευδόντων καὶ ραστώνουμένων. Ἐμπόρου γὰρ τινος ἄλῶν τὸ πλοῖον πληρώσαντος, λέγεται τὴν ἀντίλιαν ἐπαναβῆναι καὶ ἐκτιῆσαι τοὺς ἄλας.

167. Ἀφαιρεῖν κροκίδας· ἐπὶ τῶν ὑπὸ κολακείας πάντα ποιούντων.

168. Αὐτὸ δείξει· λείπει τὸ ἔργον ἀπὸ τῶν πειρωμένων τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς πόρων.

169. Ἄμαξα τὸν βοῦν ἔλκει· ἐπὶ τῶν ἀντιστόφως τι ποιούντων.

170. Ἀχτυμένη σκυτάλη· ἐπὶ τῶν λυπηρᾶς ἀγγελίας ἀπαγγελλόντων. Ἔθος γὰρ ἐπὶ ξύλου ἐλίσσειν τὸ γραφὲν ἐν σκυτάλῃ καὶ πέμπειν οἴονεὶ ἀπειλοῦντες οἱ παλαιοὶ οἷς ἐβούλοιο πέμπειν. (Ὁ δὲ δεχόμενος ἴση σκυτάλη ἀντηπεῖλον.)

171. Ἀμαξιαία ρήματα· ἐπὶ τῶν μεγάλων λόγων.

172. Ἄνθρωπος εὐριπὸς καὶ ψυχὴ καὶ διάνοια καὶ τρόπος· ἐπὶ τῶν ῥᾶστα μεταβαλλομένων.

173. Ἀκλιτὶ κοιμάζουσιν εἰς φίλους φίλοι.
174. Ὅμοιον. Λύταματὸς δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαίτα ἴασιν
175. Ἀνεργόμενα Μουσάων θυραὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου λαμβανόντων τὰ κίβητα τῆς παιδείας.
176. Ἄλλων δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν. εὐθ' ἔβη· ἐπὶ τῶν κακῶς κτηθέντων καὶ ἀποκτηθέντων. Ἐμπορὸς γὰρ ἄλας ἐπιφερόμενος ἐν νηὶ κίβητος γενομένου τοῦς ἄλας ἐν τῇ θαλίῳσῃ ἀπέβαλεν.
177. Αἰεὶ με τοσοῦτοι πόλεμοι ἐπὶ τῶν ἀνάνδρων καὶ μηδενὸς ἀξίων.
178. Ἀργαλέων φρονέοντα παράφροσι πολλὰ ἀγορεύειν εἰς ἀπαιδέτους οὐθεΐη.
179. Ἀντλεῖν ἐπ' ἀμφοτέραις χερσίν· ἐπὶ τῶν σπουδῇ τι ποιούντων.
180. Ἀφ' ἐστίας· ἀπὸ τῶν ἐξ ἀρχῆς τι πραττόντων.
181. Ἀρχῶν ἄκουε κἄν δίκην κἄν μὴ δίκην.
182. Λύτοματὸς ἢ θεὸς ἀνείητι τὰ ἀγαθὰ· ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνως εὐδαιμονούντων.
183. Αὐτὸς ἔφα· ἐπὶ τῶν ἀναφερόντων τι ἐπὶ τινα τῶν ἀξιολίστων.
184. Αὐτοῦ Ρόδου, αὐτοῦ πηδῆμα· ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπὶ τινα ἀπὸ Ρόδου τινὸς ἀλαζονευομένου ἐπὶ τῷ ἄλλοσθαι.
185. Ἀφροδίτη ἔν τέθηκεν· ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. Τῇ γὰρ Ἀφροδίτῃ ὅς οὐ θέεται διὰ τῶν Ἀδωνιν.
186. Ἄρεος νεοττὸν καὶ Ἄρεος παιδίον· ἐπὶ ἀνδρείου.
187. Ἀρχὴ δῆτοι ἔργου παντὸς χαλεπωτάτη ἐστί.
188. Ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα· ἐπὶ τῶν ἀθρόως μεγίστοις ἐγχειρούντων.
189. Ἄλλων μέδιμνος ἀποφαγών· ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων.
190. Ἀμύνει ὡς ἔοικεν ἢ πάγη· ἐπὶ τῶν διὰ τῆς ἄλλης ἀπωλείας σωζομένων.
191. Ἄντ' ἰσχάδος· ἐπὶ τῶν εὐτελῶν.
192. Ἀργεῖα φορά· ἐπὶ τῶν συκοφαντούντων.
193. Ἀπόλωλεν ἢ ὕς καὶ τὸ τάλαντον καὶ ἡ γνάθος· ἐπὶ τοῦ μὴ τυχόντος ὅν ἠλίπισεν· ἐπὶ δὲ γάμου ἐρρέθη μὴ γινομένου.
194. Ἄοχη ἄνδρα δείκνυσιν· ἐπὶ τῶν πρὸ μὲν τῆς ἀρχῆς ἐπιεικῶν δοκούντων, ἐν αὐτῇ δὲ κακῶν φαινομένων.
195. Ἀρχὴ πολέμων ἢ σύλα· ἐπὶ τῶν ἄδικα ἐπιχειρούντων.

196. Ἀρίγνωστος σμάραγδος ἐπὶ τῷ φάει μὲν σκοτεινός, ἐν δὲ τῷ σκοτει φαινός· πρὸς τοὺς ἀποκρύπτοντας ἑαυτοὺς ὄπου οὐ χρή.
 197. Ἀξία ἢ κῶον τοῦ θρόνου ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τιμωμένων.
 198. Ἄχοι τῶν ἀμφωτίδων ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων.
 199. Αὐτὰ καὶ φυτὰ δῆλα ἢ μέλλει κάρπιμ' ἔσεσθαι ἐπὶ τῶν εὐθὺς καὶ ἐκ προσομιῶν πρὸς ἀγαθὸν τέλος ἀποβλεπόντων.

Ἄρχῃ τοῦ βῆτα.

200. Βάκχης τρόπον ἐπὶ τῶν ἀει στυγιῶν καὶ σιωπηλῶν παρ' ὅσων οἱ Βάκχαι σιγῶσι.
 201. Βόκχωρις ἀτεχνῶς ἐπὶ τῶν δικαιοτάτων. Τοιοῦτος γὰρ ἦν οὗτος βασιλεὺς Αἰγύπτου.
 202. Βοιωτίος νόος· ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν· ἐκ τούτου γὰρ ἐσκώττοντο οἱ Βοιωτοί.
 203. Βασανὶ λίθος ἐπὶ τῶν ἐξεταζομένων ἐν λόγοις παρ' ὅσων ἢ Λυδία λίθος τὸν χρυσὸν δοκιμάζει.
 204. Βοῦν ἐπὶ γλώσσης φέρε· ἐπὶ τῶν δωροδοκούμενων διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων νόμισμα βοῦν ἔχειν ἢ ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρηουίεσθαι. Οὕτω καὶ βούς ἐλέχθη ἐπὶ τῶν ἐξαίρτης σιωπῶντων διὰ τὸν ἕξ ἀργύρου βούον.
 205. Βάτραχος σεριφίος· ἐπὶ τῶν μοχθούτων ἀεί.
 206. Βάλ' ἐς ὕδωρ ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων ἀντὶ τοῦ καταπόντισον.
 207. Βάλλεις καμήλοις· ἐπὶ τῶν τυχεῖν ὧν ἐρῶσι βουλομένων.
 208. Βορβόρου ὕδωρ λαμπρὸν οὐποθ' εὐρήτεις· ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μινύντων τοῖς αἰσχροῖς.
 209. Βῆξ ἀντὶ πορδῆς· ἐπὶ τῶν περδόντων καὶ προσποιουμένων βῆχειν ἢ γελᾶν. ἢ ἐκλαμβάνεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορίᾳ τι πράττειν προσποιουμένων.
 210. Βοῦς ἐν πέλει· ἐπὶ τῶν θαυματομένων. Ηλυσίας γὰρ ἐν Ἀκροπόλει βοῦν ἀνέθηκε.
 211. Βασίλειος ὀφθαλμός· τὸν ἐπὶ τινα ἀρχὴν πεμπόμενον οὕτως ἐκάλουν.
 212. Βοιωτίος νόμος· ἐπὶ τῶν κατ' ἀρχὰς ἠρομούντων, ὕστερον δὲ ταρασσόντων.

213. Βοιωτία αἰνίγματα ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων· βοιωτία γὰρ ἡ Σφίγξ.

214. Βύβλιον τουμόν μεθυστὸς πρὸς τοὺς διαφθείροντάς τινα ἔργα ἢ ἐπὶ τῶν φιλολόγων.

215. Βοῦς ἑβδομος εἶς ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. Ἐβδομον δὲ ἐπὶ τὰ ἔμψυχα· ἔξ γὰρ ἔθνον οἱ πένητες· πρόβατον, ὄν. αἶγα, ὄρνιν, πετεινόν, χήνα καὶ ἑβδομον βοῦν.

216. Βάλλον φεύξεσθαι οἶει· πρὸς τοὺς κακόν τι ποιοῦντας καὶ οἰομένους φεύγειν.

217. Βατράχοις οἰνοχοεῖς· πρὸς τοὺς ταῦτα παρέχοντας ὧν οὐ χεῖζουσιν οἱ λαμβάνοντες.

218. Βατταρίζειν· κατὰ μίμησιν φωνῆς πεποιήται ἴσως ὡς πολυτίζειν.

219. Βατράχῳ ὕδωρ καὶ γαλῆ στέαρ· ἐπὶ τῶν διδόντων οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες.

220. Βαλανεύς· ἐπὶ πολυπράγμονος· οὗτοι γὰρ σχολὴν ἄγοντες πολυπράγμονές εἰσιν.

Ἄρχὴ τοῦ γάμμα.

221. Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ· ἐπὶ τῶν ἀναισχύντως χωροῦντων πρὸς πᾶν τὸ τυχόν.

222. Γραῦς χορεύει· ἐπὶ τῶν παρ' ὄραν τι διαπραττόντων.

223. Γραῦς ἔριφος καὶ παρθένος γεγηρακυῖα.

224. Γραῶν ὕθλοι· ἐπὶ τῶν μάτην ληρούντων.

225. Γηράσκω αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος· ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἐμπειροτέρων.

226. Γαστέρα μοι προφέρεις· ἐπὶ τῶν γαστρομάργων.

227. Γῆς βάρος· ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.

228. Γλυκὺς ἀπείρων πόλεμος· ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀπειρίας καθιέντων ἑαυτοὺς εἰς κινδύνους.

229. Γυναικὸς φρένας· ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.

230. Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγείρει· ἐπὶ τῶν δι' ἀπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.

231. Γύγου δακτύλιος· ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων.

232. Γυμνὸς ὡς ἐκ μήτρας· ἐπὶ τῶν ἀπόρων.

233. Γυμνότερος παττάλου· ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπόρων.
234. Γλαυξ ἵπταται· ἢ πτησίς τῆς γλαυκὸς νίκης σύμβολον τοῖς Ἀθηναίοις ἐνομιζέτο.
235. Γέλως Ἰωνικός· ἐπὶ τῶν ἐκλελυμένων· εἰς τοῦτο γὰρ οἱ Ἴωνες διεβάλλοντο.
236. Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἀλίσκεται· ἐπὶ τῶν οὐχ' ἀλίσκομένων ἢ οὐχ' ἁμαρτανόντων διὰ πανουργίαν.
237. Γυναικί μὴ πίστευε μηδ' ὅταν θάνῃ.
238. Γέροντι μηδὲν μηδέποτε χρηστὸν ποιεῖ. Μὴ ἀκαίρως εὐεργετεῖν παρεγγυῖ ἢ παροιμία.
239. Γλυκεῖται ὀπώραι φύλακος ἐκλελοιπότης· ἐπὶ τῶν ἄνευ πόνων τὰ ἀλλότρια καρπούμενων.
240. Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ ἐπιτάττεις· ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων τὰ προστεταγμένα πληροῦν ἢ ἀναισχύντως χωροῦντων πρὸς πᾶν τὸ τυχόν.
241. Γόνυ κνήμης ἔγγιον· ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον [ἢ] ἑτέρους ἀγαπώντων καὶ τοὺς οἰκείους τῶν ἀλλοτρίους προτιθέντων.
242. Γνώθι σαυτὸν· ὑπὲρ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κομπαζόντων.
243. Γυμνότερος Λεβηρίδος· Λεβηρίς γὰρ τὸ δέρμα τοῦ ὄφεως ἢ τῶν ἐμβρύων.
244. Γηρᾶ βουῆς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοῖ.
245. Γυνὴ στρατηγεῖ καὶ Γυνὴ στρατοπεδεύεται· ἐπὶ τῶν παραδόξων.
246. Γλώσσα ποῦ πορεύῃ ; Πάλιν ἀνορθώσουσα καὶ πάλιν καταστρέψουσα· ἐπὶ τῶν διὰ λόγου ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων.
247. Γέρων βουῆς ἀπένθητος δόμοισιν· ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν τελευτώντων.
248. Γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον ὅς νέος πέσῃ.
249. Γαστέρα μοι προσφέρῃς κάλλιστον ὄνειδος ἀπάντων.
250. Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας· ἐπὶ ἁμαθῶν ἐπιδεικνυμένων, ὅτι πολλαὶ εἰς Ἀθήνας γλαῦκες καὶ ὅτι τὸ ζῶον δύσνηχον.

Ἀρχὴ τοῦ δέλτα

251. Δασύπους κρεῶν ἐπιθυμεῖ· ἐπὶ τῶν ἐπιθυμούντων τῶν ἀλλοτρίων.
252. Δικτύῳ ἄνεμον θηρᾶς· ἐπὶ τῶν ἀνοήτως τι ποιούντων δει-

ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑΣ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΗΤΗΣ
 Κ. Τ. Π.
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

νόν· καὶ Κύντερα κακῶν· Ἄρ' ἢ λεοκτῆ, μὴ ἐξίκηται τὴν ἀλωπεκῆν
πρόσαψον· ἐπὶ τῶν φανερωῶς βλάψαι μὴ δυναμένων.

253. Δελφῶνα εὐχεσθαι διδάσκεις· ἐπὶ τῶν διδασκόντων ἢ
ἴσκηταί τις.

254. Δίκη δίκην ἔτικτε καὶ βλάβη βλάβην· ἐπὶ τῶν φιλοδίκων
καὶ συναιρούντων δίκας δίκας καὶ ἐπὶ τῶν πικρῶς πιπτόντων ταῖς
ζημφοραῖς.

255. Δις πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκράειν λίθον· ἐπὶ τῶν ἐκ
δευτέρου τοῖς αὐτοῖς περιπιπτόντων.

256. Φαιδάλεια ποιήματα· τὰ θαυμαστικά καὶ ἐπὶ τῶν ἀκριβοῦν-
των τὰς τέχνας.

257. Δώρα θεοῦς κείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας· ἐπὶ τῶν δώροις
καρπόντων.

258. Δικαιότερος σταχάνης· οἱ γὰρ Ἀωρεῖς σταχίνην τὴν τευ-
τάνην λέγουσι διὰ τὴν σύστασιν.

259. Δίκην ὑφέξει κὰν ὄνος δάκνη κύνα· ἐπὶ τῶν μικροῖς συ-
κοφαντουμένων.

260. Διπλοῦς ἀνδριάς· τὰ δισύλληβα τῶν ἀνδρῶν ὄνόματα.

261. Δακτύλον δεῖ σε ἐλκουσθῆναι· ἐπὶ τῶν διὰ λύπην ἢ διὰ νό-
σον ἰσχνῶν γινομένων.

262. Δις παῖδες οἱ γέροντες· ἐπὶ τῶν πρὸς τῇ γῆρᾳ εὐηδυστέ-
ρων εἶναι δοκούντων.

263. Δωδωναίου χαλκεῖον ὠδὶ λάλει· ἐπὶ τῶν σφόδρα δικαιοτά-
των καὶ Δίης δικαιοτέρος καθ' ὑπερβολὴν ἐπὶ τῶν αὐτῶν.

264. Δεινοὶ πλέκειν μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

265. Δέδοται καὶ κακοῖς ἄγρα· ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐημερούντων.

266. Διωλύμιόν κακόν· ἐπὶ τῶν μέγα τι κακὸν ἔρισταμένων.

267. Διὸς ψῆφος· ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀδίκτων.

268. Διὰ μέσου καὶ λοιμὸς ἔρρει καὶ κάκιστ' ἀπόλλυται.

269. Δειξασθαι βιοτήν, ἀρετὴν δ' ὅταν ἢ βίος.

Ἀρχὴ τοῦ Ε

270. Ἐν νυκτὶ βουλὴ ἀρίστη· ἐπειδὴ ἢ νύξ παρρησίαν δίδωσι
βουλεύεσθαι.

271. Ἐπιμενίδου ὕπνον ὕπνώττεας· ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμωμένων,
πεντήκοντα γὰρ ἔτη ἐκάθηνδεν.

272. Ἐς Τροφωρέου μεμάντευσαι· ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν, ἐπειδὴ οἱ ἐκεῖσε μαντευόμενοι οὐκ ἔτι ἐγγέλων, ἀλλ' ὠχρίων.

273. Ἐκ πάγας ὁ λύκος· ἐπὶ τῶν ἀρπαζόντων μὲν, κατασχεθέντων δέ.

274. Εἰς μελίσσας ἐκώμασεν· ἐπὶ τῶν κακουμένων ἀθρόως.

275. Ἐμαυτῷ βαλανεύσω· ἡγουν ἑμαυτῷ διακονήσω.

276. Ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρεις· ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

277. Ἐκπερδικῆσαι τὸ ἐξολισθῆσαι καὶ διαδρᾶσαι μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν περδικῶν· πανοῦργον γὰρ τὸ ζῶον καὶ διαδιδράσκον τοὺς θηρευτάς.

278. Ἐλέφαντα ἐκ μίας ποιεῖς· ἐπὶ τῶν μικρὰ ἐπαινούντων τῷ λόγῳ.

279. Ἐλάφειος ἀνὴρ· ὁ δειλός.

280. Ἐκ λύκου στόματος· ἐπὶ τῶν ἀνελπίστως παρὰ τινος λαμβανόντων κατὰ τὸν μῦθον τοῦ λύκου καὶ τοῦ γεράνου.

281. Εἰς Τροίξῆνα βαδίξεις· ἐπὶ τῶν κακογενείων ἢ σπανοπωγῶνων. Πώγων γὰρ λιμὴν Τροίξῆνιος.

282. Ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπάττεις ἢ κατακρύπτεις· ἐπὶ τῶν ἠδυπαθείας μεταδιωκόντων.

283. Ἐνδύεται τὴν λεοντὴν· ἐπὶ τῶν μεγάλοις ἐγχειροῦντων.

284. Ἐν τριόδῳ εἰμὶ λογισμῶν· ἐπὶ τῶν ἀπορούντων ᾧ καὶ χρῆσαιντο· ὁ γὰρ ἐν τῷ τριόδῳ γενόμενος οὐκ οἶδε ποῖῳ χρῆσεται.

285. Ἐλκων ἐφ' ἑαυτὸν ὡσπερ κακίας νέφος· ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά.

286. Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου· ὑποδήματος εἶδος ὃ κόθορνος ἐφαρμόζοντος τοῖς δυσὶ ποσίν.

287. Ἐνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτε πλεῖν ἐᾷ· ἐπὶ τῶν δυσχρήστοις παραπεσόντων.

288. Ἐλέφας οὐχ ἀλίσκει ἢ οὐκ ἀλεγίζει· ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ φαῦλα ὑπερορώντων.

289. Ἐνδυμίονος ὕπνον καθεύδεις· ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὑπνηλῶν, ἐπειδὴ ὁ ὕπνος ἔρασθεις τινος μεираκίου Ἐνδυμίονος ἔτι καὶ νῦν κατέχειν λέγεται αὐτὸν κοιμώμενον.

290. Ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.

291. Ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχεις καὶ ἔξω βαλὼν κάθη· ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνου ὄντων.

292. Ἐκδεδαρμένον δέρεϊς· ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

293. Ἐκ τριχὸς κρέματα· ἐπὶ τῶν σαφῶς κινδυνευόντων.
Ὅμοιον τῷ Ἐπὶ ξυραῦ.

294. Εὐγενὴς ἐκ βαλαντίου· ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι ἰσοκούντων.

295. Ἐχθρῶν δ' ἄδωρα δῶρα κοῦκ ὀνήσιμα· ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶν δόρων.

296. Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μαθάνεις· ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἀπτομένων δὲ εὐθέως τῶν μειζόνων ὡς εἴ τινας πρὸ τοῦ μαθεῖν πίνακας πίθον κατασκευάζει.

297. Ἐνεστι καὶ μύρμηκι χολή· μηδὲ τοῦ μικροῦ καταφρονεῖν.

298. Ἐπειτα πλουτῶν οὐκ ἔθ' ἤδεται φακῇ πρὸ τοῦδ' ὑπὸ τῆς πενίας πάντ' ἦσθιεν.

299. Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ Ἀνδροκλῆς πολεμαρχεῖ· ἐπὶ τῶν διὰ περιπέτειαν τιμωμένων.

300. Ἐνθύσας ἀντιθύσει.

301. Εἰς κόλπον πτύειν ὅμοιον τῷ καὶ μεγαλορρημονεῖν.

302. Ἐν ἄλλῳ δρασκάζειν ἦτοι ἐν ἄλλῳ κρύπτειν· ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαλεῖν.

303. Εἶμι γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἤδη τὸν κολοφῶνα τοῦ λόγου· ἐπὶ μεγάλων καὶ ἀναντιρρήτων καὶ μεγάλην ἰσχὺν ἔχόντων. Ἰσθόρηται γὰρ ὡς τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων ἐκκλησιαζόντων καὶ ψήφους καταβαλλομένων μηδὲν τέως ἰσχὺν αὐτὰς εἰμὴ καὶ ἡ τοῦ Κολοφῶνος μεταβληθεῖσα τὸ κῦρος τοῖς ἐψηφισμένοις ἐδίδου.

304. Εἰς Θεοῦ ὄτα ἦλθεν· ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων.

305. Εἰς ἀνὴρ οὐδεὶς ἀνὴρ.

306. Ἐστω ταμίας· τὰλλα δ' εἰ βούλει κύων· ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐημερούντων καὶ μᾶλλον εὐνούχων.

307. Ἐν πέντε κριτῶν γούνασιν εἶχον, ἃ νῦν εἰς γραμματεῖα ἐγγράφεται.

308. Ἐν δυεῖν τρία βλέπεις· ἐπὶ τῶν ἄλλα ἀντι ἄλλων δρώντων.

309. Ἐκ παντὸς ξύλου· εἶπε τὸ πλήρες ὅτι ἐκ παντὸς ξύλου κύφων ἂν γένοιτο· λέγεται γὰρ ἐπὶ τῶν τὸ μὲν εἶδος εὐτελῶν, εἰς δὲ χρείας ἀναγκαίων.

310. Εὐδοντι κῦρτος αἶρει· ἐπὶ τῶν εὐτυχοῦντων.

311. Εἰς ἀρχαίαςφάτνας· ἐπὶ τῶν ἐλθόντων εἰς ἐκεῖνα πάλιν ἄφ' ὧν ἐξέπεσον.

312. Ἐν πυρὶ βέβηκας τὸ ἐπὶ αἰσχιστων ἢ ἐπὶ τάχους· τὸν γὰρ ἐν πυρὶ ὄντα δεῖ ταχέως ἐκβαίνειν.

313. Εἰς ἀσθενούμτας ἀσθενῆς ἐλήλυθας· ἐπὶ τῶν ὅμοια πασχόντων.

314. Ἐρις ἔριν τίκτουσα προμνάται λόγον· ἐπὶ τῶν ἐκ φιλοεικίας ὀδολοσχούντων.

315. Ἐλάφην ἢ παγὶς τὸν μῦν· ἐπὶ τῶν ἀξίως ἐαλωκότων.

316. Ἐν μυρίων· ἐπὶ πολλῶν ὁμοφρονούντων.

317. Ἐν φρέσσι κισὶ μάχεσθαι· ἐπὶ τῶν πολεμούντων τισὶν ἀποφυγεῖν μὴ δυναμένοις.

318. Ἐρεβίνθος Διόνυσος· ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

319. Ἐν οἴνω ἢ ἀλήθεια· ἐπεὶ τοὺς ἐμπιπλαμένους οἴνου ὁποῖοι εἰσὶν ὁ οἴνος δείκνυσιν.

320. Ἐνεῖσιν ἐν δεινοῖς κἄνανδροι λόγοι.

321. Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρον· ἐπὶ τῶν βάρους τινὸς ἀπηλάγμένων.

322. Ἐκ τετρημένης κύλικος πιεῖν· ἐπὶ τῶν ἐψευσμένων φίλων.

323. Ἐν σκότῳ ὀρχεῖσθαι· ἐπὶ τῶν ἀμαρτύρως μοχθοούντων καὶ ὄν τὸ ἔργον ἀφανές.

324. Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις· ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὤραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.

325. Ἐγχος ἐπὶ τῷ ἔγχει· γραῦν φασὶ δόρυ καπήλου ὑποτιθεμένην τοῦτο εἰπεῖν.

326. Εὐρηκα ὃ οὐκ ἐζήτουν.

327. Ἐν τῷ μέρει τις καὶ τὸ πῦρ σκαλευσάτω.

328. Ἐρᾶς ἱερῶν· ἐπὶ τῶν πολλὰ ἔρωμένων ἐπὶ χρηστοῖσιν ἢ φαύλοισι.

Ἀρχὴ τοῦ Ζ.

329. Ζητῶν γὰρ ὄψον θοιμάτιον ἀπώλεσα· ἐπὶ τῶν ἀτυχεστάτων.

330. Δεῖ χελώνης κρέας φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν· [τῆς χελώνης] ὀλέγα μὲν βρώματα στρόφους ποιεῖ, πολλὰ δὲ καθαίρει.

331. Δεῖ τραγωδεῖν πάντας ἢ μελαγχολᾶν· ἐπὶ τῷ μῆτε λυπεῖσθαι μῆτε χαίρειν.

332 Ζεὺς κατέιχε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας· ὅτι οὐκ ἀπρονόη-

τως τὸν Δία φασὶν εἰς διαφθέραις γράφειν τὰ πραιτόμενα τοῖς ἀνθρώποις.

333. Ζωὴ πίθος ἐπὶ τῶν μετρίως ζώντων ἀπὸ Διογένοους τοῦ φιλοσόφου, ὡς πίθος ἡδίστη διατριβή.

334. Ζῆ ἢ χύτρα, ζῆ ἢ φιλία.

335. Ζῶδες γενήση κρομμύου μοῖραν λαβῶν· πρὸς τοὺς ἀπὸ μικρᾶς αἰτίας μεγάλην δόξαν καρπούμενους.

336. Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα· ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων.

337. Εὐριβατεύεσθαι τὸ πονηρεύεσθαι ἀπὸ τινος Εὐριβάτου πονηροῦ.

Ἄρχὴ τοῦ Η.

338. Ἦλος τὸν ἥλον καὶ πάτταλος τὸν πάτταλον ἐξέκρουσεν ἐπὶ τῶν ἰωμένων δι' ἁμαρτήματος ἁμαρτήματα.

339. Ἡ κύων ἐν τῇ φάτῃ· πρὸς τοὺς μήτε ἑαυτοῖς χρωμένους μήτε ἄλλους ἔδοντας, παρ' ὅσον ἡ κύων κριθὴν οὐκ ἐσθίει καὶ τὸν ἵππον οὐκ ἔῃ.

340. Ἡσάν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι· ἐπὶ τῶν ποτὲ εὐπόρων γενομένων, ἄλλοτε δὲ ἀτυχοῦντων.

341. Ἡ ἀφύη πῦρ· ἐπὶ τῶν ταχέως λαμβανόντων, παρ' ὅσον ἡ ἀφύη ταχέως ἔψεται.

342. Ἡλιθιώτερος Ἀδιώνιδος· Ἀδωνις ἦν τις υἱὸς Πραξιτέλους, μετὰ θάνατον δὲ ἐρωτώμενος ὑπὸ τῶν κάτω τί κάλλιστον κατέλειψεν ἔλεγεν ἥλιον, σελήνην, σῦκα καὶ μήλα. Ἔδοξε γοῦν ἡλίθιος ταῦτα ἐξισοῦν ἡλίῳ.

343. Ἡλιξ ἠλικά τέρπει, παῖς παῖδα καὶ γέροντα γέρων.

344. [Ἡ]λέγε τι σίγῃς κρεῖττον ἢ σιγῆν ἔχε.

345. Ἡ κέρκος τῇ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ· ἐπὶ τῶν δεικνύντων ἀπὸ μικρῶν πράξεων τὸ ἦθος.

Ἄρχὴ τοῦ Θ.

346. Θάμυρις μαίνεται· ἐπὶ τῶν συνετῶς βιούντων, δοκούντων δὲ τισι μαίνεσθαι. Θάμυρις γὰρ ἰδὼν μαστιγούμενον οἰκέτην παρὰ τοῦ δεσπότου αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ καὶ μὴ τοῦ ἱεροῦ φροντίζοντος

Ε. Σ. ΚΑΡΑΪΩΚ. Τ. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

λαβὼν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ἀπεδήμησεν. Οἱ ὄροντες ἔλεγον· θάμυρις
μαίνεται.

347. Θυμώσοφος· ἐπὶ τῶν θυμαδῶν καὶ εὐφυῶν.

348. Θεοὶ ἀναιδέια· ἐπὶ τῶν ἀναισχυντίᾳ ὠφρευομένων.

Ἄρχὴ τοῦ Γ.

349. Ἰερά ἀγκυρα· ἡ μεγάλη βοήθεια· ἀγκυρά ἐστὶν ἐν τῇ γῆ
ἱερά καλουμένη καὶ ὅταν μέγας καταλαμβάνῃ κίνδυνος βάλλεται
τελευταία· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τελευτῶντος καὶ ἀπόντος ἐπιγεί-
ρημα τὸ πάντων μέγιστον.

350. Ἰλιάς κακῶν· ἐπὶ μεγίσταις συμφοραῖς.

351. Ἰππόλυτον μιμήσομαι· ἐπὶ τῶν σωφρονεῖν βουλομένων.

352. Ἰππέας εἰς πεδίον προκαλῆ· εἰς εὐήμεροῦντας. Οὔτοι γὰρ
ἐν πεδίῳ ἱππάζονται.

353. Ἰχθὺν νήχεσθαι διδάσκεις.

354. Ἴσως Ἐρινὺς ἐστὶν ἐκ τραγωδίας· τὰ γὰρ ἀποτρόπαια τῶν
φασμάτων τραγωδεῖν ἰσχύεται.

355. Ἴσα πόλεμον οὐ ποιεῖ· ἴηουν ἢ ἰσότης, φιλότης.

Ἄρχὴ τοῦ Κ.

356. Κόσμη σπάρταν ἦν ἔλαχες· ἐπὶ τῶν κοσμοῦντων τὸ κλη-
ρονομικὸν γῆδιον· σπαρτίῳ γὰρ ἐκλήροδοτοῦντο.

357. Καδμεία νίκη· ἢ ἐπὶ κακῶν νίκη· εἴληπται γὰρ ἀπὸ τῶν
Οἰδίποδος νιῶν Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους.

358. Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον.

359. Κύκνειον ἴσμα· ἐπὶ τῶν ἐγγύς θανάτου ὄντων. Οἱ γὰρ
κύκνοι θνήσκοντες ἄδουσιν.

360. Καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης· ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι
ποιούντων.

361. Κερκωπίζευ· ὃ ἐστὶ δολιεύεσθαι καὶ ἀπατᾶν.

362. Κιλίκιοι τράγοι· οἱ δασεῖς, ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν
κίλικια λέγονται.

363. Κατὰ βοῶς εὐχου· ἐπὶ τῶν μεγάλως βοῶντων.

364. Κωφότερος κίχλης· παρ' ὅσον ἀφορον τὸ ζῶον.

365. Καρικός τράγος· ὁ εὐτελής.

366. Κορυθαλέως εἰδεχθέστερος· ἐπὶ δυσμορφίᾳ οὗτος διεβιά-
λετο.

367. Κρητίζειν τὸ ψευθεῖσθαι· ἀπατηλοὶ γὰρ οἱ Κρητες.

368. Κύδος· λοιδορία. Κυδαζειν· λοιδορεῖν.

369. Κουρήτων στόμα· ἐπὶ τῶν μαντεύεσθαι ὑπισχνουμένων.
μυνηκοὶ γὰρ οἱ Κούρητες.

370. Κρωβύλου ζεύγος· εἰς πόρνους ἀπὸ Κρωβύλου τινὸς πορ-
νοβόσκου δύο ἔχοντος ἑταίρας.

371. Κύρβεις κακῶν· κήρβεις ξύλα πινακσειδῆ, ἐν οἷς τοὺς νό-
μους ἔγραφον.

372. Κατόπιω ἑορτῆς ἦκει· ἐπὶ τῶν καλοῦ πράγματος ἀπολιμ-
πανομένων.

373. Κοινὰ τὰ φίλων.

374. Κλειτοριάζειν· ἐπὶ τῶν παιδεραστῶν ἢ τῶν περὶ τὰ γύ-
ναικα ἀκολίστων.

375. Κενὰ κENOI βούλονται.

376. Καλοφῶνα ἐπέθηκας· ὃ λέγεται ἐπὶ βαβαίως ψήφου· λαμ-
βάνεται δὲ ὁ λόγος ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων.

377. Κατὰ ροὴν φέρεται· ἐπὶ τῶν εὐπλοούντων.

378. Καθ' ὕδατος γράφεις· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις πράγμασι χρω-
μένων.

379. Κυνόσαργες· ὁ τόπος ἐν ᾧ οἱ νόθοι ἐξεκρίνοντο· κύων
γὰρ τις ἠρπακίως κρέας ἐκεῖ ἀπεκόμισεν, ὅθεν Κυνόσαργες.

380. Καρκίνος λαγῶν ἀῖρες· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

381. Κανθάρου μελάντερος ἐπὶ τῶν κατ' ὑπερβολὴν λεγομένων.

382. Κεστρεὺς νηστεύει· ἐπὶ τῶν πάνυ λαϊμάργων· ἀλληστον
γὰρ τὸ ζῆον.

383. Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισεν· ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. Οἱ γὰρ κριεῖ
τὰς φάτνας πλήττουσι καὶ τοὺς θρέψαντας θλίβουσι.

384. Κακὰ μὲν θρίπες, κακὰ δ' ἴπες· ἐπὶ τῶν λυμαντικῶν.
Τοιαῦτα γὰρ ὁ θριψ καὶ ὁ ἴψ, ὁ μὲν τὰ ξύλα, ὁ δὲ τὰ κέρα λυμαί-
νεται.

385. Κενώτερος λεβηρίδης· λεβηρίς δὲ οἶον λεπηρίς.

386. Κακοῦ κόρακος κακὸν ῥῶν ἐξέφν· ἢ ὅτι ἄβρωτόν ἐστι τὸ
ζῆον, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ ῥῶν αὐτοῦ ἢ ἀπὸ Κόρακος ρήτορος πρώτου
διδάξαντος τὴν ρητορικὴν. Τὸν γὰρ μαθητὴν αὐτοῦ μισθὸν ἀπαι-

τῶν... ἔλθῶν εἰς τὸ δικαστήριον, εἶπεν αὐτῷ ὁ μαθητὴς· εἰ μὲν νικῆσαις οὐ μεμάρηκα, εἰ δ' ἠττηθῆσῃ οὐ λήψῃ μισθούς.

387. Κορώνη σκορπίου· ἐπὶ τῶν βλαβερῶν ἐπιχειρούντων.

388. Κλαίει ὁ νικῆσας, ὁ δὲ νικηθεὶς ἀπόλωλεν.

389. Κανθάρου σκιά· ἐπὶ τῶν φαινομένων ἔνθα οὐ δεῖ.

390. Κεκύλισται ὁ πίθος· ἐπὶ τῶν κατὰ μίμησιν ἑτέρων μάτην ποιούντων.

391. Καθὼς περ αἱ τίτθαι σιτίζεις πικρῶς· τοῦτο ἐπὶ Κλέωνος ἐρρέθη, ὃς ὀλίγα τῷ δήμῳ χαριζόμενος τὰ πλείω ἐκέρδαινε. Λέγεται δὲ ὅταν προφάσει τινὸς λαμβάνων χρήματα κατεσθίῃ αὐτά. Αἱ γὰρ τίτθαι διαμασώμεναι τὰς τροφὰς ἐξαίρουσι τοῦ στόματος καὶ τοῖς τῶν παιδῶν ἐντιθέασιν. Εἶτα συμβαίνει αὐτὰς ὀλίγα μὲν τοῖς παισὶ δίδόναι, τὰ πλείω δὲ κατεσθίειν.

Ἄρχῃ τοῦ Δ

392. Λήμνιον κακόν· ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Λήμνῳ γυναικῶν, αἱ τοὺς ἀνδρας αὐτῶν ἀπέκτεινον.

393. Λήμνιον βλέπεις· ἤγουν πυρῶδες, ἐπειδὴ τὸ πῦρ Λήμνιον ὡς ἀπὸ τοῦ Ἡρακλείου.

394. Λαγὼς περὶ κρεῶν· ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων καὶ ἀγωνιζομένων, ἐπειδὴ ἔκλεινος περὶ τῶν αὐτοῦ κρεῶν τρέχει.

395. Λαγὼς καθεύδει· ἐπὶ τῶν προσποιουμένων ἤγουν πανουργουμένων.

396. Λέρνη κακῶν· λίμνη εἰς ἣν τὰ καθάρματα Ἕλληνες ἐβαλλόν· ὡς Ἰλιάς κακῶν.

397. Λεπτὴν πλέκει· ἐπὶ τῶν πενιχρῶν.

398. Λιβυκὸν θηρίον· ἐπὶ τῶν πολυτρόπων διὰ τὸ τὴν Λιβύην πολύθηρον εἶναι.

399. Λύκος μάτην χανὼν καὶ Λύκος περὶ φρέαρ χορεύων· ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

400. Λιθοὺς λευκοὺς ἔχοντες ἀνχοῦσι μέγα.

401. Λυγγέως ὁμοῖος· ἤγουν ὀξυδερκής.

402. Λήθαργος κύων· ὁ προσσαιίνων μὲν, δάκνων δὲ λάθρα.

403. Λίνον λίνῳ συνάπτεις· ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραττόντων ἢ λεγόντων.

404. Λύκος ἀετὸν φεύγει· ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.

405. Παρὰ λυδίων ἄρμα· ἐπὶ τῶν ἐριζόντων ἐν ἀγῶνι καὶ πολὺ ἀπολιμπανομένων. Ὁ γὰρ Πιέλος Λύδιος ὦν ἐνίκησε τὸν Οἰνόμαον τῷ ἰδίῳ ἄρματι καὶ ἔκτατε ἢ παροιμία παρὰ Λύδιον ἄρμα θέειν. Ἡ γὰρ παρὰ πρόθεσις σημαίνει τὴν πλησιότητα ὡς τὸ ἔξετο παρόξετο καὶ τὴν πλείονα σχέσιν τὴν ἔξω τοῦ πρέποντος ὡς τὸ ἀνομος παρὰνομος οὕτω καὶ παρὰ Λύδιον ἀντὶ τοῦ ἔξω καὶ μακρὰν τοῦ λυδικοῦ θέοντος.

Ἄρχὴ τοῦ Μ

406. Μασχάλην αἶρειν· ἐπὶ τῶν συχνάκις πινόντων.

407. Μηδικὴ τράπεζα· ἐπὶ τῶν εὐπόρων.

408. Μὴ μελαμπύγου τύχης· ἡγουν ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ.

409. Μέλιτος μυελός· ἐπὶ τοῦ ἄγαν ἠδέος.

410. Μύλος πάντα ἀκούει· ἐπὶ τῶν προσποιουμένων πάντα ἀκαίειν, ἀκουόντων δὲ οὐδόλως.

411. Μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐναιατοῦ· ἡγουν πολλὴ παρρησία πάντων εὐφορίας γενομένης.

412. Μία λόχη οὐ τρέφει δύο ἐριθάκους· ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ κερδαίνειν σπουδαζόντων. Ἐριθάκος δὲ ἐστὶν ὄρνεον μονήρες καὶ μονότροπον.

413. Μηδὲ μέλι μηδὲ μέλισσαι· ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων παθεῖν τι ἀπενκταῖον μετὰ ἀγαθοῦ.

414. Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἀψωμαι μάχης· ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων.

415. Μυσῶν λεία· ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων· οἱ γὰρ περίοικοι τοὺς Μυσοὺς ἐλήϊζον.

416. Μὴ κίνει Καμάριαν· οἱ δὲ παρακούσαντες ἐβλάβησαν.

417. Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ· ὅτι ἐν μιᾷ ἡμέρῃ οὐκ ἐστὶ γνῶσιν ἐρβαλεῖν ὥσπερ Οὐδὲ μία μέλισσα ποιεῖ μέλι.

418. Μωυήσεται μᾶλλον ἢ μιμήσεται· ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν.

419. Μερὶς οὐ πνίγει.

420. Μὴ παιδὶ μάχαιραν· μὴ τοῖς ἀτείροις ἐγχειρεῖν πράγματα, μὴ καθ' ἑαυτῶν χρήσονται.

Ἄρχὴ τοῦ Ν

421. Νεκροῦ μῦθον εἰς οὓς ἔλεγεν· ἐπὶ τοῦ μὴ ἐλαίοντος ἡγουν ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν.

422. Νεφέλας ξαίρεις· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

423. Ναὺς ἰκετεύει πέτρας· ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀναισθήτων.

Ἄρχὴ τοῦ Σ

424. Ξυρὸς εἰς ἀκόνην· ἐπὶ τῶν προσηκόντων τισί.

425. Ξύλον ἀγκύλου οὐδέποτε ὀρθόν· ὅτι δυσχερὲς ἐκ φαύλων ἀγαθὰ ἀπεργάσασθαι.

426. Ἐπὶ ξυρῶ ἦν τὰ πράγματα· τοὔτέστιν ἐπὶ τῷ τέλει.

427. Ἐξ ἀξίου τοῦ ξύλου εἰ δεῖ με ἀπάγξασθαι· ἐπὶ τῶν γενναιοψύχων καὶ τῶν τὸν θάνατον τὸν ἐντιμον προελομένων τῆς ἀτίμου ζωῆς· καὶ παρ' ἀξίαν.

428. Διὰ ξύλων τὴν φλόγα καταμαραίνεις· ἐπὶ τῶν προσκοινομένων καταβαλεῖν μὲν τὴν κακίαν, κρυφίως δὲ ἑξαπτόντων.

Ἄρχὴ τοῦ Ο

429. Ὄνος ἄγει μυστήρια· ἐπὶ τῶν ἀναξίως τι βασταζόντων.

430. Ὄνου γνάθος· εἰς πολυφάγον.

431. Οἴκοθεν ὁ μάρτυς· ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν φερόντων μάρτυρας.

432. Ὄπου ἑλαφοὶ τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι δύο βατοὶ τόποι· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἐργώδεις διατρεβὰς ποιουμένων. Μιλήσιος γὰρ ἐλθὼν εἰς Λακεδαιμονίων ἐδημηγόρει πολυτελεῖς τρυφὰς ἔχειν.

433. Οὐθ' ἕται οὐθ' ἠλιᾶται· ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος ἐστῶτων ὅλως.

434. Οὐκ ἐπαινεθείης οὐδὲ περὶ δεῖπνα· ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. Εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς δεῖπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν εἰ καὶ φαῦλος ἦν.

435. Ὄταν δι' ἄρματος ἀστράψῃ· ἐπὶ τῶν χρονίως γινομένων.

436. Κνὶψ ἐν χώρᾳ· ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπιπτόντων. Κνὶψ γὰρ θηρίον ξυλοφάγον.

437. Ὄνος ἐν μελίσσαις· ἐπὶ τῶν κακοῖς περιπεσόντων.

438. Ὄνος λύρας ἀκούων κινεῖ τὰ ὦτα· ἐπὶ τῶν ἀκαιδεύτων.

439. Οὐδ' ἴσασιν ὄσω πλέον ἡμῖν παντός· οἱ τῶν κλειόνων ἐπιθυμοῦντες καὶ ἃ ἔχουσιν ἀποβάλλουσιν.

440. Οὐ παρὰ βιωμὸν δεῖ τὰς ἐπινοίας· ὅτι πρὸ τῶν πραγμάτων

δεῖ βουλευέσθαι καὶ μὴ ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν, ὥσπερ καὶ οἱ τὰ ἱερεῖα προσάγοντες οὐ μετὰ τὸ θῦσαι βουλεύονται.

441. Οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς.

442. Οὐκ ἂν αὐθις ἀλώπηξ ἀλώσεται· αἴτη γὰρ ἵπαξ διαφυγοῦσα πάγας οὐ δεύτερον ὠλεσκειαι.

443. Οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν· οἱ δ' ὄντες κακοί.

444. Ὅμνυ' ἐπεὶ θάνατος καὶ εὐορκον μένει ἄνδρα.

445. Ὅρος εἰς ἄχυρα.

446. Οὐδὲν πέπονθας δεινὸν ἂν μὴ προσποιῆ.

447. Οἴκοι γενοίμην' ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων.

448. Ὅνω τις ἔλεγε μῦθον, ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐπίσειεν' ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.

Ἀρχὴ τοῦ II

449. Πολλὰ μεταξὺ κύλικος καὶ χεῖλεος ἄκρου ἐπὶ τῶν εἰς γρόνον μακρὸν γενήσεσθαι μελλόντων. Ἄμπελον γὰρ τινος φυτεύοντος εἰς τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ εἶπε τὸν στίχον τοῦτον.

450. Πλύνθον πλύνεις' ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

451. Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται' ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.

452. Πάνθ' ὑπὸ μίαν μήκωνα' ἐπὶ τῶν ἐν μιᾷ δίκῃ καταδικασθέντων.

453. Πρὸ τῆς νίκης ἐγκώμια' ἐπὶ τῶν προλαμβανόντων τὰ πράγματα.

454. Πουηρὰ κατὰ τρυγόνα ψάλλεις' ἐπὶ τῶν ἐπιπόνως ζώντων.

455. Πολύποδος ὁμοιότης' πρὸς τοὺς ἑξομοιοῦντας ἑαυτοῖς.

456. Ποταμὸς θάλατταν ἐρίζει' ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

457. Πολλῶν ἐγὼ θηρίων ἀκήκοα ψόφους' ἐπὶ τῶν ἐκφοβούντων οὐ δεόντως.

458. Πενίη σοφίην ἔλαχεν' ἐπειδὴ οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι.

459. Πάντα κινήσω λίθον, πάντα κάλων' ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμῆι χρωμένων.

460. Ποικιλώτερος ὕδρας' ἐπὶ τῶν δολερῶν.

461. Πρὸς λέοντα δορκάδες ἄπτοισι μάχην' ἐπὶ τῶν πρὸς κρείττοντας ἐριζόντων.

462. Πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν ἀνήγαγον· ἐπὶ τῶν πολλὰ ποιούντων, ὀλίγα δὲ καρπουμένων.

463. Πολλοὶ πληγαῖς δρῆς δαμαζεται· πρὸς τοὺς δυσαιώτους.

464. Παρὰ κῶφω ἀποπέρδειν.

465. Πρὸς σημεῖον μητριᾶς κλαίει ἐπὶ τῶν ἀφροντίστων ἢ προσποικουμένων.

466. Πολύποδος κεφαλὴ· ἐνὶ μὲν κακόν, ἐνὶ δὲ καὶ ἐσθλόν· διότι ἐστὶ μὲν αὐτοῦ ἐδώδιμος ἡ κεφαλὴ, ἔνεστι δὲ αὐτῇ καὶ ὁ πρῶτος.

467. Πολλὰ κυτὸς ἄρσενος εὐναί· ἐπὶ τῶν κατωφερῶν εἰς τὰ ἀφροδίσια.

468. Πολλάκις μωρὸς ἀνὴρ λόγον κατακαίριον εἶπε.

469. Πρὶν τοὺς ἰχθύς λαβεῖν τὴν ἄλμην κυκᾶς· ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβάνόντων.

470. Πολλοὶ σε μισήσουσιν ἂν σαυτὸν φιλήσῃ· τοῦτο ἀπὸ τῶν Νυμφῶν πρὸς Νύρκισσον ἀποβλέποντα εἰς πηγὴν καὶ τὴν οἰκίαν ποθοῦντα μωρφήν.

471. Πῦρ ἐπὶ δαλὸν ἐλθόν· ἐπὶ τῶν ταχέως γινομένων.

472. Πολυμαθὴ γὰρ νόον οὐ διδάσκειν χρὴ τὸν ἀμαθῆ.

473. Πολλοὶ νερθηκοφόροι παῦροι δὲ Βάκχοι.

474. Πρὸς κέντρα λακτίζεις.

475. Προφάσεως μόνον δεῖται ἡ ποτηρία.

476. Πεινώσαν ἀλώπεκα ὕπνος ὑπέρχεται.

477. Πόρες τὸν μάντιν. Πρὸ τῆς φάλαγγος ὄδευον οἱ μάντιες ἐστερμένοι καὶ πῦρ κατέχοντες, ὡς ἱερῶν οἱ πολέμοι ἐφείδοντο· ὅθεν ὅταν ὄλεθρον παικὸς στρατοῦ δηλώσαι βούλωνται φασὶν Οὐδὲ πυρφόρος ἐλήφθη.

Ἄρχη τοῦ Ρ.

478. Ῥοδαμάνθυνος κρίσις· ἐπὶ τῶν δικαιοσύνη μεμαρτυρημένων.

479. Ῥαχίας λαλίστερον· ἐπὶ τῶν ὀδολέσχων. Ταῖς γὰρ ῥαχίαις συνεχῶς εἰσβαλλόμενα τὰ κύματα ψόφον ἀποτελεῖ.

480. Ῥηγίνων δειλότερος· ὁ ὄψαν δειλός.

481. Ῥόδον παρελθὸν μηκέτι ζήτει πάλιν.

482. Ῥόδιοι τὴν θυσίαν· ἐπὶ τῶν ἐν ἱεροῖς βλασφημούντων.

Ἀρχὴ τοῦ Σ.

483. Στύπινον γερώντιον ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν.
 484. Σὺν Ἀθηναῖ καὶ χεῖρα κίνει· ὅτι οὐ χρεὶ ταῖς τιῶν θεῶν ἔλπίσι τρεφόμενον ἀργὸν καθίσθαι.
 485. Σύμβουλος ἐστὶν ὁ χρόνος τῶν πραγμάτων.
 486. Σουήλθον Ἀσταγὸς καὶ Νουμήριος· ἐπὶ δύο κλεπτῶν τοῦτο.
 487. Συγγνώμη πρωτοπέρι· ἐπὶ τῶν ἐν πρώτοις διαμαρτανόντων.
 488. Σαρδάνιος γέλωσ· ὃ προσποιητὸς καὶ μὴ ἐκ χαιρούσης καρδίας. Οἱ γὰρ τὴν Σαρδῶ κατοικοῦντες τοῖς ἑτέροις τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη τῷ Κρόνῳ ἔθυσον γελῶντες καὶ ἀσπαζόμενοι.
 489. Σικελικὴ τράπεζα· ἐπὶ τῶν ἄγαν τρυφηλῶν.
 490. Συβαριτικὴ τράπεζα· ἐπὶ τῶν ἄγαν πλουσίων τῇ τρυφῇ.
 491. Σοφία μωροῦ ἀδιεξέταστοι λόγοι.
 492. Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία.
 493. Σε δ' οἰωνίσαιτ' ἂν τις ἰδῶν· τὸν δὲ ἢ νεότης ἐμίσειεν τε καὶ οἰωνίζοντο.

Ἀρχὴ τοῦ Τ.

494. Τίκεται κόρος [ἄτην] ὅταν κακὸς ἀνδρὶ παρεῖη· ἐπὶ τῶν ἐν εὐτυχίαις ἐπαιρομένων.
 495. Τανταίου τάλαντα· ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων. Διεβοῶτο γὰρ Τάνταϊος ἐπὶ πλούτῳ.
 496. Τερμέρεια κακὰ· ἐπὶ μεγάλων ἀτυχημάτων.
 497. Τυφλότερος ἀσπάλακος· ἐπὶ τῶν παντελῶς πεληρωμένων.
 498. Τρυγόνος λαλίστερος· ἐπειδὴ οἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ στόματι ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέρεσιν ἤχουσι.
 499. Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκας· ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων καὶ ἐπὶ βεβαίου ψήφου.
 500. Τιμᾶται γὰρ ἢ τριακὰς ἐν Ἄδου· διὰ τὴν Ἑκάτην. Καὶ γὰρ Ἀθηναῖ καὶ Ἀρτεμις καὶ Ἑκάτη ἐν εἶναι δοκοῦσι.
 501. Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ μεθύοντος· ἐπὶ τῶν ἐν τῇ μέθῃ ἀληθευόντων.
 502. Τὸν καπνὸν φεύγων εἰς τὸ πῦρ ἐνέπεσεν· ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ τῶν δεινῶν φευγόντων, εἰς μείζονα [δὲ] κακὰ ἐπιπτόντων.
 503. Τὸ κυνὸς κακὸν ὅς ἀπέτισεν· ἐπὶ ἄλλων μὲν ἀμαρτησάντων, ἄλλων δὲ διδόντων δίκας.

αὐτοῦ καὶ ἀκούων ἄφρονα ῥήματα, ἀκολουθοῦντος καὶ ὄχλου πολ-
λοῦ, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγγατο, κατεσταλμένον τὸ τῆς σοφίας
παρὰ γγελμα τῆρών, ἐκτός δὲ τοῦ ἰδίου πυλῶνος γενόμενος καὶ
μηδὲν ὀργῆς ὑποφήνας, εἴτε πρὸς τὸν νεανίαν οὐδὲ γρῦ, ὃ δὲ ἀθυ-
μήσας ἀπήγγατο.

521. Τὸ Ἡσιόδειον γήρας.

522. Τὸ Ἰππάρχου τειχίον· ἐπὶ τῶν λυπηρῶν πραγμάτων. Ἰπ-
παρχος γάρ ὁ Πεισιστράτου παρὰ τὴν Ἀκαδήμειαν τείχος ὑκοδό-
μησε, πολλὰ τοὺς Ἀθηναίους ἀναγκάσας ἀναλῶσαι.

523. Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ· ἐπὶ τῶν δρασσομένων ὑπὸ μεταφο-
ρᾶς τῶν τοῦ πεπυρωμένου σιδήρου δρασσομένων.

524. Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκας· Δώδεκα πόλεις τῆς Ἰωνίας συν-
ῆσαν περὶ τῶν κοινῶν βουλευσασθαι καὶ εἶποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι
ἐγένοντο, οἱ Κολοφῶνιοι περιττήν τὴν νικῶσιν ἐτίθεντο· ὅθεν ἐπὶ
τῆς κρατούσης καὶ βεβαίας ψήφου ἡ παροιμία.

525. Τὸν Ὕλαν κραυγάζεις· ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων καὶ
κραζόντων, ἐπεὶ Ὕλαν ἀφανῆ γενόμενον ὁ Ἡρακλῆς ἀποβάς τῆς
νεῶς Ἀργοῦς καὶ ζητήσας οὐχ εὔρε.

526. Τὸν ἐγκέφαλον ὡσπερ κατασεῖσθαι μοι δοκεῖς.

527. Τὸ μὲν νόσημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν· οὕτω γάρ οἱ
δημαγωγοὶ ἀστεϊζόμενοι τοὺς θεοὺς ἔλαγον, ὅτι ὁ μὲν θεὸς ὑπέβα-
λεν, ὁ δὲ ἐργασάμενος ἐγώ.

528. Τὸ μηλιακὸν πλοῖον· ἐπὶ τῶν ἄγαν ρεόντων· φησὶν Ἀρι-
στοτέλης ἱπκότην στελλόμενον εἰς ἀπουσίαν τοῖς μὴ βουλευθεῖσαι
αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι μήτε πλοῖα στενά αὐτοῖς γενέσθαι
ποτὲ καὶ ὑπὸ γυναικῶν κρατεῖσθαι ἄν.

529. Τὰδ' Ἀδης διακρινεῖ πρότερον ἢ ἐγὼ πείσομαι· ἐπὶ τῶν
ἀπειθούντων.

530. Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον· ἐπὶ τῶν μεγάλα τινὰ προβαλλομέ-
νων καινά.

531. Τοῦ δ' ἄρα ὁ κορυφαῖος ἠκροάζετο· ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν
λανθάνειν, εἰς γινῶσιν δ' ἐρχομένων. Φασὶ γάρ ὅτι παρὰ Κωρύκον
τῆς Παμφυλίας ἦσαν πειραταί, οἷς πινες τῶν ἐν Κωρύκῳ συμπρά-
τοντες περιεργάζοντο τῶν πλεόντων τὰ φορτία καὶ τὸν καιρὸν
καθ' ὃν μέλλοιεν ἀποπλεῖν τοῖς πειραταῖς ἐμήνουν.

532. Τὸ παρὸν εὐ τι θαρρεῖν.

533. Τοῦ Βάκχου χορός· ἐπὶ τῶν ἀπλουστέρων καὶ ἀμαθῶν παρ' ὅσων ὁ Βάκχος κακοῦς ἐποίει τοὺς μαθητάς.

534. Τὰ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρῆ.

535. Τοῦ σελίμου δεῖται· ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶς νοσοῦντων. Καὶ γὰρ εἰσέθεσαν οἱ Ἕλληνες σελίμοις στεφανοῦν τὰ μνήματα.

536. Τῶν εαρινῶν φύλλων πλείονές εἰσι· οἱ συκοφαντοῦντες.

537. Τῶν φίλτατων τὰ φίλτατα.

538. Τῶν ἄλλων μοι πάντων ἦττον μοι μέλει.

539. Τῷ τέλει πίστιν φέρων· οἷον πιστεύων ὅτι ἐν τῷ τέλει τοῦ ὀρθήματος παρελεύσεται ἢ νομίζων ὅτι ἕως τέλους οὕτως θαύνει· τέθειται δὲ ἐπὶ τῶν πρὸς τέλος ἀφορώντων.

540. Τῷ τοι πολλά καὶ μηδαμῇ λήγον.

541. Τραγικός πίθηκος· ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων.

542. Τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς κύβοι· οἱ μὲν τρεῖς ἕξ νίκη, οἱ δὲ τρεῖς κύβοι κενοί.

543. Τρίτον κρατῆρος [Διός]· τέλειον ἔλεγον τοῦ ἐπὶ ὑγείᾳ διδομένου ἢ ὅτι τὸν μὲν πρῶτον ἔπινον Ὀλυμπίων, τὸν δὲ δεύτερον ἠρώων, τὸν δὲ τρίτον Διός.

Ἀρχὴ τοῦ Υ

544. Ὑδωρ πίνων χρηστόν οὐδὲν ἂν τέκοις.

545. Ὑβρις ὕβριω ἴτικτε καὶ ψόγος ψόγον.

546. Ὑπεκώμασεν· ἐπὶ τῶν ἀναιδῶς τι ποιοῦντων.

547. Ὑπερβερεταῖος· ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων. Παρὰ γὰρ Μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μῆν τοῦ ἐνιαυτοῦ ὑπερβερεταῖος ἀνεγράφη.

548. Ὑπὲρ τὸν Ὑπέρβολον· φιλόδικος ἦν οὗτος.

549. Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς· ὑπὲρ τῶν μηδεὶς χρησίμου φιλοτιμουμένων.

550. Ὑπέρου περιστροφή· ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιοῦντων.

551. Ὑπὲρ ὄλων ἀναρριπτεῖς· οἶονεὶ ὑπὲρ τῶν ὄλων ἀγωνίζεσθαι καὶ κινδυνεύειν.

552. Ὑπηνέμια τίκτει· τὰ ψευδῆ καὶ ἀβέβαια.

553. Ὑπόχαλκον τὸ χρυσεόν· ἐπὶ τῶν κεκιβδηλευμένων.

554. Ὑπὸ ῥόπαλον· ἢ παροιμία περὶ δεινοχόλων, ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.

555. Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος εὔδει· ἐπὶ τῶν κακοηθῶν.

ἔπθ. Ὅραν τέμνεις ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων.

ἔ47. Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους ἐπὶ πλουσίων· πλούσιος γὰρ οὗτος ἐν Κορίνθῳ.

ἔ48. Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν· Ὅμοιον τῷ Ὑπερβάθμιον πόδα τείνειν· Ἡ μεταφορῆ ἀπὸ τῶν πεντάθλων. Λέγεται δὲ ἀπὸ Φαίλλου πεντάθλου τοῦ Κροτωνναίου εἰρησθαι, ὅς πεντήκοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων πρῶτος αὐτὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασιν, ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει τῆς εἰκόνης αὐτοῦ Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φαίλλος, δίσκευσε δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.

ἔ49. Ὑς ἀπολουσαμένη· εἰς βορβόρου κύλισμα.

Ἀρχὴ τοῦ Φ.

ἔ50. Φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.

ἔ51. Φρουρεῖς ἤδων· ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων.

ἔ52. Φρουρεῖν ἢ πλουτεῖν· ἐπὶ τῶν κερδαίνειν ἐπιεμένων.

ἔ53. Φρουρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ· ὅτι ὀλίγος μισθὸς ἐδίδετο τοῖς Ναύπακτον φρουροῦσι τῶν ἐπιτηδῶν πολλῶν πιπρασκομένων, ὅτι Φίλιππος ἐλὼν Ναύπακτον Ἀχαιῶν γνώμη τοὺς φρουροὺς αὐτῆς ἀπέκτεινε πάντας.

ἔ54. Φρὸξ ἀνὴρ πληγεὶς ἀμείνων καὶ διακονέστερος γίνεται· ἐπεὶ δοκοῦσιν ἀργότεροι καὶ νοχελέστεροι εἶναι Φρύγες οἰκέται.

ἔ55. Φρυνώνδας ἄλλος· ἐπὶ τῶν πονηρῶν. Καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιάρῳ· Ὡ μισαρὲ καὶ Φρυνώνδα σύ. Λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ μάγων ὡς ὁ Εὐδήμος φησιν.

ἔ56. Φρυνίχου πάλαισμα· Φρύνιχος στρατηγὸς Ἀθηναίων, οὗ στρατηγοῦντος Ἀθηναῖοι ἠττήθησαν καὶ πολλὰ αὐτῷ ὡς προδότῃ προσέκρουσαν.

ἔ57. Φόνου πτερὸν ἢ θανάτου πτερὸν ὁ ἰστός.

ἔ58. Φιλίππου ἀλεκτρῶν· ὄνομα στρατηγοῦ ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων.

ἔ59. Φιλέψτος ὧδε· ἐπὶ τῶν φιλοπαιγμόνων. Οὗτος γὰρ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους ἔλεγε· κεκωμώδηται δὲ εἰς πανουργίαν.

ἔ70. Φαλάριδος ἀρχαί· ἐπὶ τῶν ἀπηνῶς ἀρχόντων.

ἔ71. Φέρει καὶ ὄρνιθος γάλα· ἐπὶ τῶν ἄγαν εὐδαιμόνων. Τὴν γὰρ Σάμον οἱ θέλοντες ἐπαινεῖν τοῦτο ἔλεγον.

572. Φακὸν κόπτεις ἐπὶ τῶν ἀδυνατίων.

573. Φάων ὄδε ἐπὶ τῶν αἰρομένων καὶ ὑπερηφάνων.

574. Φαλακρὸς κτένα, Εὐνοῦχος παλλακίδα, Κωφὸς αὐλητήν, Τυφλὸς κάτοπτρον. Κωπὴν ἠπειρώτης, Ἄροτρον κυβερνήτη· ἐπὶ τῶν μὴ τι ἐχόντων, ὅμως δὲ πειρωμένων.

Ἄρχὴ τοῦ X.

575. X . . . τὸ ἀκολασταίνειν.

576. Χαλεπὰ τὰ καλὰ. Πιττακὸν ἀποτιθέμενον τὴν ἀρχὴν πρὸς τοὺς θαυμάζοντας εἶπε· Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. Σόλωνά δὲ μαλίαν αὐτοῦ καταγνόντα φάναι Χαλεπὰ τὰ καλὰ. Φασὶ δὲ Περιανδρὸν τὸν Κορίνθιον κατ' ἀρχὰς μὲν εἶναι δημοτικόν, ὕστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβαλόντα τυραννικὸν γενέσθαι· ὅθεν ἡ παροιμία. Οἱ δὲ τὸ χαλεπὸν ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον τιθέασιν, ὡς μὴδ' ἐκείνου δυνηθέντος τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην.

577. Χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν· ἐπὶ τῶν ἐν κινδύνοις φευγόντων εἰς τινὰ δυνατὸν.

578. Χαλεπὸν χόριον κύνας γεύειν· τὸ ἔλυτρον τοῦ ἐμβρύου χόριον καλεῖται, οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι τούτου καὶ τοῖς ἐμβryoῖς διὰ τὸ λίχνον ἐπιβουλεύουσι.

579. Χαμαὶ ἀντλεῖς· ὅσον τὸ οὐδὲν ἐργάζεσθαι.

580. Χαμαιλέων· ζῷόν ἐστιν εἰς πᾶσαν χροίαν ἑαυτὸν μετατρέπων πλὴν λευκοῦ.

581. Χαραδριός· ἐπὶ τῶν ἀποκρυπτομένων· ἐπεὶ γὰρ οὗτος τοὺς ἰκτεριῶντας ὠφελσὶ ὀφθεῖς, τοῦτον οἱ πωλοῦντες κρύπτουσιν, ἵνα μὴ τις πρὸ τοῦ ὠνήσασθαι ἰαθῆ· οἱ δὲ φασιν οὐ τοὺς ἰδόντας τὸν χαραδριόν, ἀλλὰ τοὺς φαγόντας τῆς νόσου παύεσθαι.

582. Χάρητος ὑποσχέσεις· ἐγένοντο ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελιομένων. Χάρης γὰρ στρατηγὸς Ἀθηναίων εὐχερῆς τε καὶ ἐτοιμότατος πρὸς τὰς ὑποσχέσεις ἐγένετο.

583. Χαῖρε ὦ φίλον φῶς· γυναῖκα βουλομένην ἀκολασταίνειν, σβέσασαν τὸν λύχνον, φασὶ τοῦτο εἶπεῖν, ἕτεροι δὲ γραῦν.

584. Χαιρεφῶν· ἦτοι ἐπὶ τῶν ἰσχνῶν καὶ ὠχρῶν ἢ ἐπὶ τῶν διστάτων ἐκ τῶν ἀδελφῶν. Οὗτος γὰρ σφόδρα ἠχθρευσεν τῷ ἀδελφῷ οὗ· Σωκράτης συνήγαγε λέγων ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελος εἶη, εἰ μὴ συμφωνοῖεν, οὐδὲ χειρῶν οὐδὲ ποδῶν.

585. Χαίρις ἄϊων ὄρθιος ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων. Ὁ γὰρ Χαίρις Θεβαῖος ἦν, ὄρθιος δὲ ἀθλητικὸς οὕτω νόμος καλούμενος εὔτονος καὶ ἀνάτασιν ἔχων. Καὶ Ὅμηρος Ἐνθα σταῖσ' ἤϊσε θεὰ μέγα [δεινὸν τ' ὄρθι' Ἀχαιοῖς].

586. [Χελώνη μοιῶν] ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούτων τινός. Τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θεοσίτου παρορησίας ἐλαττον ἔμελεν ἢ χελώνη μοιῶν.

587. Χειμῶν ὀρνιθίας.

588. Χειρώνιον ἔλκος ἦτοι ἀνήκεστον.

589. Χθόνια λουτρά τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. Ἐκόμιζον γὰρ εἰς τοὺς τάφους λουτρά.

590. Χοὸς ἐξ χωρήσει ἐπὶ τῶν παρακλήρουμένων, τουτέστιν ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ κερύμου καὶ ἀσκοῦ. ὅς, ἐὰν μιχθῆ, πλέον χωρήσει τῶν ἐμπεφυκότων ἀποβεβλημένων.

591. Χορὸν δίδωμι ἐν ἴσῳ τῷ εὐδοκιμεῖν καὶ νικᾶν. Παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χοροῦ ἐτύγχανον τραγωδίας γὰρ καὶ κωμωδίας ποιηταὶ οὐ πίντες, ἀλλ' οἱ εὐδοκιοῦντες καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι.

592. Χωρίς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὀρύγματα.

593. Χωρίς τὰ Μερρᾶς καὶ Σιλωάμ ῥεύματα.

594. Χωρίς τὸ τ' εἰπεῖν πολλά καὶ τὰ καίρια.

595. Ἀνὴρ πενιχρὸς δ' οὐδέποτε ἐσθλὸς ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐημερούτων. Αὕτη δὲ ἀποφθεγματικὴ ἐστίν, ὡς καὶ ἡ Ἀρχὴ ἀνδρα δείκνυσι καὶ ἡ Τῆν κατὰ σαυτόν ἔλα καὶ Γνώθη σαυτόν.

596. Χροὶ δῆλα φασὶ Φερεκύδην τὸν σοφὸν φθειρίασαντα τελευτῆσαι, ὅτε καὶ Πυθαγόρου παραγενομένου καὶ πυνθανομένου πῶς διέκειτο καὶ διαβλόντος τῆς θύρας τὸν δάκτυλον εἰπεῖν Χροὶ δῆλα. Καὶ τὸ ἐντεῦθεν παρὰ φιλοσόφοις ἢ λέξις ἐπὶ τῶν χειρόνων τάττεται· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν βελτίστων διαμαρτάνουσι.

597. Χρόνον γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος· ἐπὶ τῶν πολλὰ λεγόντων ἔστι δὲ γνωμικὸν ὡς τὸ Γύναι γυναῖξιν ἢ αἰγὴ κόσμον φέρει.

598. Χύτραις λυμᾶν καὶ κολοκύνθαις ἐπὶ τῶν ἀμβλυπούντων.

599. Χύτραν ποικίλλειν ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

600. Χυτρεὺς ὀστράεινος εὐτελής.

601. Χρυσὸς Κολοφώνιος· οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν εἰργάζοντο. Καὶ γὰρ πολὺ φασὶ παραλάττειν τοῦ ἄλλου τὸν Κολοφώνιον χρυσόν.

602. [Χρυσοχοεῖν]. Ἐγὼ δεῶμαι χρυσοχοήσειν. Κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Πλάτων· τί δέ, ἢ δὲ δὲ τῷ Θρασυμάχῳ, χρυσοχοεῖ. Ἐλαβε δὲ ἀρχὴν ἐντεῦθεν. Ἔπεσε τις φήμη ποτὲ εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἐν Ὑμητῷ χρυσοῦ ψῆγμα πολὺ φανεῖται καὶ φυλάττοιο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμηκῶν· οἱ δὲ ἀναλαμβάνοντες ὄπλα ἐξέθειον ἐπ' αὐτοῦς ἀπρακτοὶ δὲ ὑποστρέψαντες καὶ μάτην κακοπαθήσαντες ἐσκωπτοῦν ἀλλήλους λέγοντες· σὺ δὲ ᾧ χρυσοχοήσειν, ὅπερ δῆλον, σὺ δὲ ᾧ ψῆγμα πολὺ συλλέξας καὶ χρυσοχοήσας κλουτήσειν. Ἐχλευάζοντο δὲ ὑπὸ τῶν κωμικῶν. Εὐβουλος δὲ φησιν,

ἡμεῖς ποτ' ἀνδρας Κεχροπίδας ἐπέισαμεν
λαβόντας εἰς Ὑμηττῶν ἐξελθεῖν ὄπλα.

603. Χουρῶ καταπάττων ἡμᾶς οὐ γνώσκειν· ἐπὶ τῶν εἰκῆ λοιδορουμένων· ἐπιφέρει δὲ νῦν γὰρ κόσμος τοῦτ' ἔστι μοι.

604. Χαρώντιος θυσία· δι' ἧς τὴν ἐπὶ θανάτου ἤγοντο.

Ἀρχὴ τοῦ Ψ

605. Ψευδατραφᾶξος πλέα· ἦτοι πλήρη ψευσμάτων. Ἀτροφᾶξ εἶδος βοτάνης, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὐξεται, εἴρηται δὲ ἐπὶ τοῦ μετεωριζομένων καὶ ὑφουμένων.

606. Ψῆξει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος.

607. Οὐδὲ σίδηρος φείδεται, ἀλλὰ μικροῦ πάντ' ὄλωλε δρεπάνῃ.

608. Ψάλλων κενὴν.

609. Ψευδέγγραφος δίκη· τῶν δημοσίᾳ ὀφειλόντων τὰ ὀνόματα ἀπογράφονται οἱ ταμίαι καὶ ὅσα ἕκαστος ὀφείλει, ἐὰν μὴ ὀφείλοντα ἐγγράψῃ τις ἢ ὀφείλοντα μὴ ἐγγράψῃ, πλεον δὲ τοῦ ὀφειλήματος, οὗτος ψευδέγγραφος καλεῖται. Βουλευσεως δὲ διαφέρει· ψευδεγγραφῆς μὲν ἐλάγχανον οἱ μὴ ὀφείλοντες μὲν, ἐγγράφοντες δὲ ψευδῶς, βουλευσεως δὲ οἱ πάλαι μὲν ὀφεληθέντες, ἀποδέοντες δὲ καὶ αὐθις κατ' ἐπιβουλὴν ψευδῶς.

610. Ψυχὴ πρόμαντις.

611. Ψευδάμιξις.

612. Ψευδόπτωμα.

613. Ψευδόπυρα· διὰ νυκτὸς γίνεται πρὸς τὴν τῶν πολεμίων κατάπληξιν.

614. Ψεκάς ἢ δρόσος· οὗτος ἐκαλεῖτο Ἀντίμαχος ψεκάς, πτωχολώδης ὄν. Οὗτος δὲ μελῶν ἦν ποιητής, οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο, διότι προσέχαιρε τοῖς ὀμιλοῦσι διαλεγόμενος, ἐδόκει δὲ Ἀντίμαχος ψή-

φισμα πεποιτηκέναι, ὅτι μὴ δεῖ ἐξ ὀνόματος κωμῶδειν ὅτι τὸ ἱερὸν κῦρ οὐκ ἔξεστι φουσησάτω· ὡς γὰρ ἐν Κορίνθῳ μὴ καθαρῶν ὡς περ ἥρωος ἐν ἀσπίδι λέγεται, ἐφ' ὧν οἱ τοῖς ἑαυτῶν ἔργοις ἢ τέχναις χρωμένους τοὺς φίλους εὐεργετοῦσι παρ' ὅσον οἱ ἥρωες τὸ παλαιὸν ἐν ὕλοις ὄντες ἐξενίζοντο.

Ἀρχὴ τοῦ Ω

615. Ὡς ἐστιῶσιν ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἀκοῦσαι τὰ ὠτα εὐτρεπίζοντων.

616. Ὡς δὲ ὄρος εἶτ' ἀπέτεκε μὴν ὅταν τις ἐλπίσας μεγάλο μικροῖς ἐντύχοι.

617. Ὡς τὸν τίλλων.

Ἀλφάβητος ἀρχομένη ἀπὸ τὸ [β]

1. Βάλ' ἐς κόρακας· τοῦτέστιν εἰς ἀπώλειαν ἄπειθι καὶ φθορᾶν. Τοιοῦτον γὰρ τοι τὸ χωρίον οἱ κόρακες βαρυσφῶδες.

2. Βάττου σίλφιον· ἐπὶ τῶν σπανίας καὶ πολυτελεῖς τιμᾶς λαμβανόντων· οἱ γὰρ Κυρηναῖοι Βάττω τινὶ τὸ σίλφιον ἔδωσαν ἐξαίρετον καρποῦσθαι καὶ τοῦ νομίματος αὐτῶν ἐπὶ μὲν θατέρου Ἄμμωνα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου σίλφιον ἐτύπωσαν.

3. Βατράχοις οἰνοχοεῖς· ἐπὶ τῶν παρεχόντων ὧν οὐ χρεῖζουσιν οἱ λαμβάνοντες.

4. Βοῦν ἐν γνάθοις φέρεις· ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρησιαζεσθαι, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς δίκαις οἰνοχοούντων. Τοῖς γὰρ Ἀθηναίοις βοῦς ἐπὶ τοῦ νομίματος ἐνεχαράττετο.

5. Βοῦς ἐπὶ σορῶ· ἐπὶ τῶν ἀργῶς ἠδυπαθούτων.

6. Βοῦς εἰς ἀμητόν· ἐπὶ τῶν μετ' ὠφελείας καμνόντων.

7. Γάλα ὀρνίθων· ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα κεκτημένων.

8. Γῆ θάλατταν ἀναμίγνυσιν· ἐπὶ τῶν σὺν ταραχῇ πολλῇ καὶ σφόδρα ὀργιζομένων.

9. Γῆς ἄχθος· ἐπὶ τῶν μηδοτιοῦν συντελούντων.

10. Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας· ἐπὶ τῶν ἀγόντων ἐμπορίαν οὐ πλείστην.

τῶν αὐτῶν ἀφθονία, ἐπειδὴ τὸ ζῶον σφόδρα ἐπιχωσιάζει Ἀθήνησι.

11. Γλαύκου τέχνη· ἐπὶ τῶν ραδίως ὀπιοῦν κατεργαζομένων, ἀπὸ Γλαύκου τινὸς Σαμίου, ὡς πρῶτος σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε.

12. Γύγου δακτύλιος· ἐπὶ τῶν οἷς μηχανῶνται καὶ σοφίζονται μεγαλαυχουμένων· λέγεται γὰρ ὁ Γύγης βουκόλος ὢν τῆς γῆς ὑπὸ σεισμοῦ ραγείσης νεκρὸν εὑρεῖν δακτύλιον φοροῦντα καὶ τοῦτον περιελεῖν· φύσιν δὲ αὐτὸν ἔχειν, ὥστε κατὰ τὰς στροφὰς τῆς σφενδῶνης κρύπτειν καὶ πάλιν δεικνύειν τὸν φοροῦντα. Δι' αὐτοῦ οὖν τὸν πρὸ αὐτοῦ κτείναντα βασιλεῦσαι τὸν Γύγην.

13. Δατύλου ἡμέραι· ἐπὶ τῶν εὐημερούντων. Δάτυλος γὰρ τις ἀνὴρ γέγονεν Ἀθήνησι μεγίστων τιμῶν τυχόν.

14. Δασύποδος κρεῶν ἐπιθυμεῖς· ἐπὶ τῶν ζητούντων ἑαυτοῖς τὰ τῶν ἄλλων.

15. Δειλότερος τοῦ παρακύπτοντος· ἀνὴρ γὰρ τις καθ' ὑπερβολὴν δειλὸς λέγεται παρακύψας ἐκ σπηλαίου καὶ ἰδὼν τὸν Ἡρακλέα ὑπὸ τοῦ δέους ἀπολιθωθῆναι.

16. Δηλίου δεῖται κολυμβητοῦ· τοῦτο ἐρρέθη εἰς Ἡράκλειτον διὰ τὸ σκοτεινὸν καὶ δυσνόητον οὐτινος ἐποίησε λόγου· ἐπιγράψουσι δ' αὐτὸν οἱ μὲν Μούσας, οἱ δὲ περὶ φύσεως.

17. Διὰ δακτυλίου δεῖ σε διεκλυσθῆναι· ἐπὶ τῶν διὰ νόσον ἢ λύπην λεπτῶν καὶ ἰσχνῶν γινομένων.

18. Διάνοια εὐριπος· ἐπὶ τῶν εὐκόλων καὶ ἀσταθμῆτων ἀνθρώπων.

19. Διὰ τοῦ τοίχου λαλεῖν· ἐπὶ τῶν ἀνοήτως τι διαπραττομένων.

20. Δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρείσσον καὶ Πριήνης δίκη· ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν ἔχόντων ἐν τῷ δικάζεσθαι.

21. Δεῖ σε καὶ δι' ὀξείας δραμεῖν· ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης διακινδυνευόντων ἐπὶ τῷ κατορθῶσαί τι· δηλοῖ δὲ τὴν λόγῃην.

22. Διὸς Κόρινθος· ἐπὶ τῶν ταῦτά πολλάκις λεγόντων.

23. Δις ἐπτὰ πληγαῖς πολύπους πιλούμενος· ἐπὶ τῶν πλείστα κολαζομένων, παρ' ὅσον ὁ πολύπους θηρευθεὶς τύπτεται πολλάκις πρὸς τὸ πῖον γενέσθαι.

24. Δις τὰ καλά· ὅτι δεῖ τὰ καλά πολλάκις κατ' ἔργον καὶ πράττειν κἂν τὰ αὐτὰ ὧσιν.

25. Δόρυ κηρύκειον· ἐπὶ τῶν ἅμα προτρεπομένων καὶ ἀπειλούντων.

26. Δούλος ὧν κόμην ἔχεις ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τι ποιούντων παρ' ὅσον ἐλευθέρων τὰ κομᾶν.

27. Δωδωναίων χαλκείων ἐπὶ τῶν μακρολογούντων, ἐπεὶ τοῦ Διὸς μαντεῖον ἐν Δωδώνῃ λήθῃσιν ἐν κύκλῳ περιείληπτο· τούτους ἴμα ψάειν ἀλλήλους καὶ χροουθέντος τοῦ ἐνὸς ἠχεῖν ἐκ διαδοχῆς πάντας ὡς διὰ πολλοῦ χρόνου γίνεσθαι τῆς ἠχῆς τὴν περίοδον.

28. Ἀραχμῆς μεν αὐλεῖ, τεττάρων δὲ παύεται· ἀπὸ αὐλητοῦ Ἀραβίου ὄθεν καὶ ἕτερα παροιμία ἐξεφοίτησεν ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ καὶ παραπλήσια πασχόντων.

29. Ἐγγέλεις θηρώμενος· ἐπὶ τῶν διὰ κέρδος ἴδιον ταραχὰς ποιούντων. Ὡσπερ γὰρ ἐκεῖνοι καθεστῶτος μὲν τοῦ ὕδατος οὐδὲν λαμβάνουσι, ὅταν δὲ ἄνω τε καὶ κάτω ταραξῶσι τὸ ὕδωρ, αἰρουῶσιν, οὔτω καὶ οὔτοι τὰς πόλεις καὶ τοὺς δήμους· διὸ λέγονται οἱ ταραξιπόλιδες καὶ βορβοροτάξιδες.

30. Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταῦτόν ἐλκομεν ζυγόν· ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ καὶ παραπλήσια πασχόντων.

31. Ἐκ Μασσαλίας ἦκεις· ἐπὶ τῶν τεθρυμμένων καὶ μαλακῶν παρ' ὅσον ἐκεῖνους φασὶ θηλυτέρως στολιζεσθαι μυριζομένους καὶ τὰς τρίχας ἀναδουμένους καὶ τὴν ἄλλην ἀσχημοσύνην ἀσχημονοῦντας.

32. Ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς· ἐπὶ τῶν ὅσον οὐδέπω κινδύνους περιλιπόντων.

33. Ἐκ τοῦ γεύματος γινώσκω· ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ πολλὰ καταλαμβάνόντων.

34. Ἐξ ὀνύχων τὸν λέοντα καὶ ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα·

35. Ἐνέδν τὴν λεοντῆν· ἐπὶ τῶν τὸ τῆς ψυχῆς παράστημα ἐγειρόντων καὶ ἀνδριζομένων, ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέους.

36. Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον ποιεῖ· ἐπὶ τῶν τοὺς ἰδίους ἀγῶνας ἀνατιθέντων καὶ πιστευόντων φαύλοις καὶ ἀναξίοις.

37. Ἐν κηρίῳ· ἐπὶ πολλῶν συνομωτῶν γινομένων καὶ ὁμοφρογούντων ἐπὶ τοῖς βελτίστοις καὶ τοῖς ἐναντίοις.

38. Ἐπειοῖ δειλότερος τοιοῦτος γὰρ ὁ Ἐπειός.

39. Ἐπὶ σαυτῷ τὴν σελήνην καθέλκεις· ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων καὶ τοιούτοις οἴκοθεν αὐτῷ ἐπιτιθεμένων ὑφ' ὧν βλαβήσονται. Λέγονται γὰρ αἱ τὴν σελήνην καθαιρουῶσαι Θετταλίδες καὶ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ποδῶν στερίσκεσθαι.

40. Ἐπὶ σπεῖρα σχοιῖον· ἐπὶ τῶν προσφερόντων τοῖς ἔχουσι

Ε.Γ. ΠΑΡΗΣ Ε.Τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ἔτι πλείονα, ἐπειδὴ καὶ αἱ σπεῖραι ἀπὸ σχοινίων.

41. Αἰεὶ φέρεται τὴ Λιβύη κακὸν ἐπὶ τῶν Αἰγυπτίων. Οἱ γὰρ ἄνδρες ὡς τὰ πολλὰ τοιοῦτοι. Ἀρμόττει δὲ καὶ ἄλλως ἐπὶ τῶν αἰεὶ τι κακὸν ἐπὶ κακῶ ἐξευρισκόντων παρ' ὅσον ἡ Λιβύη πολλά τε καὶ δεινὰ καὶ ποικίλα θηρία τρέφει.

42. Αἷματι κλαίειν οὐ δάκρυσιν· ἐπὶ τῶν σφόδρα κοπτομένων καὶ ὀλοφυρομένων.

43. Αἱ Οἰδίποδος ἀραί· ἐπὶ τῶν ἄγαν δυστυχοῦντων.

44. Αἱ Χάριτες γυμναί· ὅτι δεῖ ἀπλῶς καὶ ἀφελῶς καὶ ἐλευθέρως χαρίζεσθαι.

45. Ζήνωνος ἐγκρατέστερος· οὗτος ἄκραν δίαιταν εἶχε καὶ λιτήν, ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν τὸν αὐτοῦ βίον χωρῆσαι.

46. Ἡρακλῆς ξενίζεται· ἐπὶ τῶν βραδυνόντων καὶ μάλιστα ἐν τοῖς συμποσίοις· ὁ γὰρ ἦρως πολλά ἐσιτεῖτο.

47. [Ἡ] Συρακουσίῳν δεκάτη· ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων.

48. Ἴππον εἰς πεδίον προκαλῆ· ἐπὶ τῶν προτρεπομένων τινὰς ἐτοίμους καὶ αὐτοὺς ὄντας καὶ πεφυκότας ἐπὶ τι.

49. Ἴππολύτου ἀσφρονέστερος· παρ' ὅσον ἐρασθεῖσα Ἴππολύτου ἡ μητριὰ διὰ σωφροσύνην οὐκ ἔπεισε τὸν νεανίσκον, ἀλλ' ἀκοτυχοῦσα ἀπήγατο.

50. Κρεῖς τὸν ἀνάγυρον· ἐπὶ τῶν τὰ κακὰ ἐπισπωμένων· οὗτος γὰρ λέγεται φυτὸν δυσῶδες.

51. Καλλίας πτερορρνεῖ· ἐπὶ τῶν δι' ἀσωτίαν ἢ καὶ ἄλλως ἐξ εὐδαιμόνων καὶ πλουσίων εἰς θάτερα περιτρεπομένων καὶ καταφερομένων.

52. Κεστρεὺς νηστεύει· ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων καὶ μηδ' ὀτιοῦν ἀφ' ὧν πράττουσι προσοδομένων, ἐπεὶ καὶ ὁ ἰχθύς καθαρὸς ἐστὶ.

53. Κολοῖος ποτὶ κολοῖον ἰζάνει· ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις ἢ κατὰ τὰς τέχνας ἢ κατὰ τοὺς τρόπους συνερχομένων· τὸ γὰρ ζῶον φιλάλληλον καὶ συναγελαστικόν.

54. Κουναῖς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δίψη δ' ἀπόλωλεν· ἐπὶ τῶν μετὰ δόξης πενομένων παρ' ὅσον οὗτος, αὐλητῆς ὢν ἄριστος, πολλάκις μὲν διὰ τὴν τέχνην ἐστεφανώθη, πενία δὲ συνέζησεν· ἡ δὲ παροιμία παρήλλακται κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐξ ὑποθέσεως ἐτέρας, ἧτις πρότερον οὕτως ἐποίησε τὸν στίχον. Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δίψη δ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ οἱ τοὺς ἀγῶνας νικῶντες ἐν κόνει καὶ πολλῶ τῷ πνίγει ἐστεφανοῦντο.

55. Κρητίζει πρὸς Κρήτας ἐπὶ τῶν ἀντιψευδομένων πρὸς ψευδομένους, ἐπειδὴ ψεύσται καὶ ἀπαταιῶνες οἱ Κρήτες.

56. Καρπάθιος τὸν λαγῶν ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς βλαπτόντων. Οἱ γὰρ Καρπάθιοι λέγονται νήσον οἰκοῦντες καὶ λαγῶους οὐκ ἔχοντες ἔξωθεν ἐπαγαγέσθαι, οἱ πολλοὶ γενόμενοι ἐλυμαίνοντο τοὺς καρπούς.

57. Λέοντα ξυρεῖς ἐπὶ τῶν ἰσχυροτέροις ἐπιτίθεσθαι πειρωμένων.

58. Λευκῶ λίθῳ λευκῇ στάθμῃ ἐπὶ τῶν ἀδηλα ἀδήλοις σημειομένων ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων.

59. Λήμνια κακά· ἐκ γὰρ Ἀθηνῶν ἀρπάσαντες γυναῖκας οἱ Λήμνιοι καὶ τεκνοποιήσαντες ἐξ αὐτῶν ὕστερον κατέσφαξαν αὐτὰς μετὰ τῶν τέκνων. Ἐπὶ οὖν τῶν σχετλιοτάτων ἢ παροιμία.

60. Μεγαρέων δάκρυα· ἐπὶ τῶν ἐν προσποιήσει καὶ πρὸς βίαν δακρυόντων, ἐπεὶ πλεῖστα ἐν τῇ Μεγαριδίδι σκόροδα φύεται.

61. Μάχαιρα Πηλέως· ἐπὶ τῶν εἰς φιλοτιμίαν τισὶ κρινομένων πραγμάτων· φασὶ γὰρ τὴν ὑπὸ Ἡφαίστου ποιηθεῖσαν δῶρον Πηλεὶ σωφροσύνης ἕνεκα δοθῆναι, ἢ χρώμενον πάντα κατορθοῦν καὶ ἐν ταῖς μάχαις καὶ ἐν ταῖς θήραις.

62. Μετὰ τὸν πόλεμον ἢ συμμαχία· ἐπὶ τῶν ἐν τινι πράγματι καθυστερησάντων.

63. Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον· παραινεῖ μὴ ἐξ ἀγνοίας τὰ βλαβερά ἐπισπᾶσθαι.

64. Νῦν ἠὺπλόηκα ὅτε νεναυάγηκα· ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν μεταβαλλόντων εἰς τὰ βελτίω.

65. Νῦν ὀσπρίων ἄμητος· ἐπὶ τῶν καθ' ὄραν ὀφειλομένων πράττεσθαι.

66. Νῦν εἰς χώραν ἦλθον· ἐπὶ τῶν πρῶτα μὲν οὐκ ἀνεγομμένων ἔλθειν ὅποι δεῖ, ὕστερον δὲ αὐτομάτως παραγενομένων.

67. Ξυρὸς εἰς ἀκόνην· πρὸς τοὺς πεφυκόπας πρὸς ὑτιδήποτε.

68. Ὀνου παρακύψεως καὶ ὄνου σκιᾶς· ἐπὶ τῶν καταγελάστως συκοφαντούμενων. Φασὶ γὰρ ὅτι κηροπλάθος ἔπλαττεν ὄρνεις ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ. Ὀνος δὲ παριῶν ἀκολουθοῦντος ἀμελῶς τοῦ ὀνηλάτου παρακύψας ἀνέτρεψε τὰς ὄρνιθας καὶ τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ ἀνέτρεψε σκεύη. Ὁ τοίνυν κύριος τοῦ ἐργαστηρίου ἐπὶ κρίσιν ἤγαγε τὸν ὀνηλάτην· ἐρωτώμενος δὲ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν ἀπαντῶντων τίνος κρίνοιτο ἔλεγεν Ὀνου παρακύψεως.

69. Οἶδα Σίμωνα καὶ Σίμων ἐμέ· ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐν κακίᾳ γνωσκόντων.

70. Οὐδ' ἐν σελίνοις· ἐπὶ τῶν μηδὲ τὴν ἀρχὴν λαμβανόντων ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς κήπους εἰσιόντων· ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα τοὺς λεγομένους περικήπους σελίνοις κατεφύτευον.

71. Οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου γινώσκεις· ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν καὶ ἀμαθῶν, ἐπειδὴ ἀδόκιμος ἦν.

72. Οὐδ' ὅσον ἀηδῶνες ὑπνώττους· ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων, ἐπειδὴ τὸ ζῶον τοιοῦτον.

73. Οὐκ ἄνευ γε Θησέως· ἐπὶ τῶν σὺν ὁπῇ τῶν ἰσχυροτέρων ἢ τῶν φίλων κατορθούντων.

74. Οὐ φροντὶς Ἰπποκλείδῃ· ἐπὶ τῶν ἐπιστρεφομένων. Οὗτος γὰρ ἐντυγὼν τῷ κηδεστῇ Κλεισθένει μεταμεληθέντι ἐπὶ τῷ κήδει, ἔφη οὐ φροντὶς Ἰπποκλείδῃ.

Ε

1. Βάλ' ἐς κόρακας.
2. Βάπτου σίλφιον· ἐπὶ τῶν σπανίας καὶ πολυτελεῖς τιμὰς λαμβανόντων.
3. Βατράχοις οἰνοχοεῖς.
4. Βοῦν ἐν γνάθοις φέρεις.
5. Βοῦς ἐπὶ σιωρῷ.
6. Βοῦς εἰς ἀμητόν.
7. Γάλα ὀρνίθων.
8. Γῆ θάλατταν ἀναμίγνυσιν.
9. Γῆς ἄχθος.
10. Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας.
11. Γλαύκου τέχνη.
12. Γύγου δακτύλιος.
13. Δασύποδος κρεῶν ἐπιθυμεῖς.
14. Δειλότερος τοῦ παρακύπτοντος.
15. Δηλίου δεῖται κολυμβητοῦ.
16. Διὰ δακτυλίου δεῖ σε διελευσθῆναι.
17. Διάνοια εὐρεπος.
18. Διὰ τοῦ τοίχου λαλεῖν.
19. Δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρεῖσσον. Καὶ Πριήνη δίκη.
20. Δεῖ σε καὶ δι' ὀξείας δραμεῖν.

21. Διὸς Κόρινθος.
22. Δις ἑπτὰ πηγαῖς πολυπούς πιλούμενος.
23. Δις τὰ καλά.
24. Δόρυ κηρύκειον.
25. Δούλος ὧν κόμην ἔχεις.
26. Δωδωναίου χαλκεῖον.
27. Ἀράβιος αὐλητής.
28. Λευκῷ λίθῳ.
29. Μάχαιρα Πηλέως.
30. Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταῦτόν ἐλκομεν ζυγόν.
31. Ἐγγέλους θηρώμενος.
32. Ἐκ Μασσαλίας ἦκεις.
33. Ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται.
34. Ἐξ ὀνύχων τὸν λέοντα. Καὶ ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα.
35. Ἐνέδου τὴν λεοντῆν.
36. Ἐν κηρίον.
37. Ἐπὶ σαύτῳ τὴν σελήνην κάθελξεις.
38. Ἐπὶ σπεῖρα σχοιῖον.
39. Αἰεὶ φέρει τι λιβύη κακόν.
40. Αἷματι κλαίειν, οὐ δάκρυσιν.
41. Αἰ χάριτες γυωαί.
42. Ζήνωνος ἐγκρατέυτερος.
43. Αἰ Οἰδίποδος ἀραί.
44. Ἡρακλῆς ξενίζεται.
45. Ἴππον εἰς πεδίον προκαλῆ.
46. Νῦν εἰς χώραν ἦλθον.
47. Ἴππολύτου σωφρονέστερος.
48. Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον.
49. Καλλίας πτερορρυεῖ.
50. Κεστρεὺς νηστεύει.
51. Κολοῖδς ποτὶ κολοιδὸν ἰζάνει.
52. Κινῶς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δίψει δ' ἀπόλλυται.
53. Πρὸς Κρήτα κρητίζει.
54. Λέοντα ξυρεῖν.
55. Δήμνια κακά.
56. Μὴ κινεῖν κακὸν εὐ κείμενον.
57. Νῦν ἠὺπλόημα ὄτε νεανᾶ γηκα.

58. Νῦν ὄσπριων ἄμητος.
 59. Ξυρὸς εἰς ἀκόνην.
 60. Ὅνον παρακύψεως.
 61. Οἶδα Σίμωνα καὶ Σίμων ἐμέ.
 62. Οὐδ' ἐν σελίνοισι.
 63. Οὐδὲ τὰ τρία Στήσιχόρου γινώσκεις.
 64. Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνώττουσιν.

ΣΤ

1. Ἀγαθῶν θάλασσα καὶ Ἀγαθῶν μυρμηγιά καὶ Ἀγαθῶν σωρὸς ἐπὶ πλήθει.
2. Ἀγαθώνειος αὐλησις· ἢ μαλακὴ καὶ μήτε πικρὰ μήτε χαλαρὰ, ἀλλ' ἠδίση· εἴρηται δὲ ἀπὸ Ἀγάθωνος αὐλητοῦ, ὅς ἐπὶ μαλακίᾳ ἐκωμωδεῖτο.
3. Ἀγαθὰ Κιλλικῶν· λείπει τὸ ἔχει. Προδότης γὰρ γέγονεν αὐτός ὁ Κιλλικῶν καὶ Μίλητον προδοῦς ἠπόρησεν.
4. Ἀβρωνος βίος· εἴρηται ἐπὶ τῶν πολυτελῶν. Ἀβρων γὰρ τις γέγονε πλούσιος καὶ ἀβροδίαιτος.
5. Ἀγορὰ Κερκώπων· εἴρηται ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. Κέρκωπες γὰρ ἀπατεῶνες ἐγένοντό τινες, ἀπατῆσαι τὸν Δία ἐπιχειρήσαντες.
6. Ἀγραφίου δίκη· ἐπὶ τῶν καταδικασθέντων χρήματα τῷ δημοσίῳ.
7. Ἀγαθὴ καὶ μᾶζα μετ' ἄρτον· ἐπὶ τῶν τὰ δευτέρᾳ τισὶ διδόντων ἢ αἰρουμένων.
8. Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος· χρὴ μὴδὲ τῶν εὐτελῶν καταφρονεῖν.
9. Ἀδμήτου μέλος· ἐπειδὴ τὸ εἰς Ἀδμητον ἀδόμενον μέλος σκολιδὸν γενέσθαι φασὶ καὶ ἄδοξον.
10. Ἄδεις ἔχων· ἐπὶ τῶν μάτην χωρούντων.
11. Ἀθλησμένον καὶ μεμαγμένον βίον ἔχεις· ἐπὶ τοῦ ἐτοίμου καὶ ἀκόπου.
12. Ἄλας ἄγων καθεύδεις· ἐπὶ τῶν ἀμελῶς πρὸς τι τῶν ἀναγκαίων διακειμένων. Ἐμπόρου γὰρ τινος τὴν ναῦν πληρώσαντος ἄλατος καὶ καθεύδοντος τὴν ἀντλίαν ἐπαναβῆναι λέγεται καὶ τῆσαι τοὺς ἄλας.

13. Ἀδράστεια νέμεις· ἐπὶ τῶν δυστυχισάντων ἕστερον. Τῶν γὰρ ἀπογόνων Ἀδράστου ἐπιστρατευσάντων ταῖς Θήβαις, μόνος Αἰγιαλεὺς οὐκ ἀπώλετο Ἀδράστου ταῖς.

14. Ἀετοῦ γῆρας κορύδου νεότης· ἐπὶ τῶν ἐν γῆρα δυνατῶς ἐχόντων, παρ' ὅσον ὁ αἰτὸς γηράσκων ἀμείνων ἐστὶ νεάζοντος ὄρνιθος.

15. Αἰ γεωργός εἰς νέωτα πλούσιος· ἐπὶ τῶν ἐλπίζοντων ἀπαλάττεσθαι τῶν δεσινῶν, τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν περιπιπτόντων.

16. Αἰεὶ περ εὐ πίπτουσαι οἱ Διὸς κύβοι· ἐπὶ τῶν εἰς πάντα εὐδαιμονούντων.

Z

[Τὰ] Λεγόμενα ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων

1. Κατὰ πετρῶν σπείρεις.
2. Εἰς οὐρανὸν τοξεύεις.
3. Δικτύῳ ἀνεμον θηρᾶς.
4. Εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖς.
5. Πίθον πλύνεις.
6. Αἰθίοπα σμήχεις.
7. Κοσκίνῳ ὕδωρ ἀντλεῖς.
8. Πρὸς κέντρα λακτίζεις.
9. Ἀδυνάτοις ἐπιχειρεῖς.
10. Κατὰ πυρὸς ξαίνεις.
11. Νεκρὸν μυρίζεις.
12. Εἰς ψάμμον οἰκοδομεῖς.
13. Λέοντα ξυρᾶς.
14. Χύτραν κοσμεῖς.
15. Εἰς ὕδωρ σπείρεις.
16. Ἀκίνητα κινεῖς.
17. Εἰς ὕδωρ γράφεις.
18. Δίψον ἔψεις.
19. Σίδηρον πλεῖν διδάσκεις.
20. Ἡλίῳ φῶς δανείζεις.
21. Κύματα μετρεῖς.
22. Ἀκόνην σιτίζεις.

23. Ἄνω ποταμῶν κήχη.
24. Ἐπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶς.
25. Ἴππεας ἐν πεδίῳ προκαλῆ.
26. Ἰδραν τέμνεις.
27. Δελφίνα πρὸς τὸ οὐραῖον δεσμεῖς.
28. Λίγαλῶ προσλαλεῖς.
29. Ροὺν ποταμῶν βιάζῃ.
30. Ἐλαίῳ πυρὰν κατασβεννύεις.
31. Τυφλῶ διανεύεις.
32. Πῦρ ἀλείφει.
33. Ἀνδριάντα γαργαλίζεις.
34. Ἄστρα τοξεύεις.
35. Λιθέρα νηνεμον αἰρήσεις.
36. Ὀρυθθὸς γάλα ζητεῖς.
37. Κωφῶ ὀμιλεῖς.
38. Ἐπ' αὐτῷ κινεῖς τὸν ἀνάγυρον.
39. Εἰς γῆν ἀντλεῖς.
40. Εἰς θάλατταν σπεῖρεις.
41. Τῷ κρανίῳ πίθον κυλίεις.
42. Ἀνέμῳ διαλέγῃ.
43. Κατὰ χηνῶν κυβιστᾶς.
44. Ἐπὶ πτερὰ τοξεύεις.
45. Βατράχοις ὀνοχοεῖς.
46. Ἀνέμοις γεωργεῖς.